

ΚΟΝΤΡΑ

Σε 30,5 δισ. ευρώ ανέβηκαν μέχρι το Σεπτέμβριο του 2017 τα φέσια

Εξακολουθούν να κατακλύβουν την Κοινωνική Ασφάλιση οι καπιταλιστές

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Φονικές πλημμύρες

Το ψέμα έχει κοντά ποδάρια

ΣΕΛΙΔΑ 3

Φταίει ο... κακός μας ο καιρός!

ΣΕΛΙΔΑ 12

Τσίπρας - Καμμένος

Βάστα με να σε βαστώ...

ΣΕΛΙΔΑ 3

Εκθετοι στη λάσπη και στο κρύο οι πρόσφυγες

ΣΕΛΙΔΑ 16

Κυριάκος Μητσοτάκης

Αγρίως νεοφιλελεύθερος

ΣΕΛΙΔΑ 13

Διεθνής Διάσκεψη για το Κλίμα

Η μπάλα ξανά στην εξέδρα!

ΣΕΛΙΔΑ 5

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

22ος χρόνος - αρ. φύλλου 940 - 25 Νοέμβριο 2017

www.eksegersi.gr

Φορομπηξία, πετσόκομμα κοινωνικών δαπανών, μεγαλύτερο ματωμένο πλεόνασμα

Scripta... Verba...

Όσο για τους απλούς πολίτες, είναι πάγια η θέση μου ότι οφείλουν να αντιδρούν και να διαμαρτύρονται, αρκεί να μην ξεχνούν ποιος μας έφερε σ' αυτήν την δεινή θέση και να μην αναζητούν προστάτες σ' εκείνους που ποτέ δεν τους νοιάστηκαν.

Αλέκος Φλαμπουράρης

Βρίστε μας όσο θέλετε, αρκεί να μας ξαναψηφίσετε.

Χαίρομαι ιδιαίτερα για την εντολή διερεύνησης της υπόθεσης διακρατικής για τη Σαουδική Αραβία όλα τα στοιχεία αποστέλλονται στην εισαγγελέα να σταματήσει επιτέλους η σπέκουλα του συγκροτήματος και των υπαλλήλων του.

Πάνος Καμμένος

Καλά, μιλάμε για πολύ προχωρημένη λογοτεχνική γραφή. Χωρίς τελείες και κόμματα. Αμα κρύβεις έναν Μπαλεστρίνι μέσα σου...

Η ΝΔ είναι η παράταξη του κοινωνικού φιλελευθερισμού, η παράταξη που ιστορικά ανοίγει δρόμους για το μέλλον της Ελλάδας. Η αναφορά στη μεσαία τάξη έρχεται να εκφράσει την αγωνία όλων των συμπολιτών μας (...) Η ΝΔ υπήρξε διαχρονικά ο εκφραστής του μέτρου, πολέμιος του λαϊκισμού και των άκρων. Και αυτό δεν αλλάζει. Δεν θεωρώ, συνεπώς, ότι υπάρχει στροφή της ΝΔ. Αλλωστε, μία ιδεολογική μετάλλαξη της ΝΔ θα ήταν συνταγή καταστροφής.

Ολγα Κεφαλογιάννη

Κατά του Μπουμπούκου, υπέρ της Παπακώστα, σαφέστατα, αλλά με τον Κούλη τι γίνεται;

Ο πρόεδρος ήρθε στα αποδυτήρια να μας εξηγήσει ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος για να ντρέπεται και τον εμπιστεύομαι απόλυτα.

Σίλβιο Προτό

Μέτριος τερματοφύλακας, τεράστιος γλείφτης.

Οι Ελεύθεροι Δημοκράτες πήραν τη μπάλα τους και γύρισαν στο σπίτι. Το κεντρο-δεξιό, φιλο-επιχειρηματικό κόμμα δήλωσε ότι ήταν αδύνατο να σχηματίσει κυβέρνηση με τους υπόλοιπους τρεις διαπραγματευόμενους εταίρους.

Χάντελσμπλατ

Η φυλλάδα των επιχειρήσεων ξέρεi να σφάζει με το βαμβάκι τους «άτακτους» πολιτικούς εκπροσώπους τους.

Όλοι εσείς είστε και η μαγιά για να ενισχύσουμε ακόμα περισσότερο το αποτύπωμα μας και να εκφράσουμε ακόμα πιο δυναμικά την κοινωνία και τους πολίτες που ζητούν να υπερβούμε τα στενά όρια των υπαρχόντων κομμάτων.

Γιώργος Καμίνης

Φτιάχνει κι ο Καμίνης «κόμμα» για να μπει στο νέο κόμμα της Κεντροαριστεράς, που θα... υπερβεί τα κόμματα!

ΡΙΠΕΣ

◆ Αυτή τη φορά δεν τον έπαιρνε να κρυφτεί ◆ Λίγο πριν πετάξει από την Ελευσίνα για Στοκχόλμη, έκανε και μια περατζάδα από τη Μάνδρα ◆ Ισα-ίσα για να γράψουν οι κάμερες ◆ Χωρίς επαφή με τον κόσμο, αλλά μόνο με τις Αρχές ◆ Ευτυχώς γι' αυτόν οι προπαγανδιστές του τον προστάτεψαν ◆ Ενα συνηθισμένο μπουφάν πάνω από το κοστούμι ◆ Ούτε μεταμφίεση αλά Δούρου, ούτε φωσφοριζέ νιτσεράδα αλά Καραμέρος ◆ Και στις δηλώσεις υπήρξε προσεκτικός ◆ Μόνο την παρέα της Δούρου δεν απέφυγε ◆ Ο Μπουμπούκος, αφού ξεπούλησε το «θεραπευτικό νανοβιονικό γιλέκο», αποφάσισε, «μετά από ώριμη σκέψη», να σταματήσει τις τηλεπωλήσεις ◆ Ποιος τον τρολάρισε πρώτος; ◆ Ο Πολάκης, φυσικά ◆ Μιλάμε για δυο γίγαντες του πολιτισμού ◆ Μόνον ο Καμμένος μπορεί να συγκριθεί μαζί τους ◆ Βέβαια, και οι τρεις

μαζί δεν κάνουν ούτε μισό Τραμπ ◆ Επιασε βροχούλα, έκλεισε τα σχολεία η «δασκάλα με τα ξανθά μαλλιά» ◆ Πού να χιόνιζε κιόλας ◆ Σύμφωνα με το σκεπτικό της Δούρου, το χειμώνα τα σχολεία πρέπει να παραμένουν κλειστά ◆ Ποιο ήταν το σκεπτικό; ◆ Μην πέσει κάνα παιδί και χτυπήσει και βγει κανένας να την κατηγορήσει ◆ Αν είναι να τουρκέψουμε, να γίνουμε αγάδες, όχι γιουσουφάκια ◆ Πιστός στο δόγμα του κοτζαμπασισμού ο Ραγκούσης τάχτηκε στο πλευρό της Φώφης πριν από το δεύτερο γύρο ◆ Αφού αποφάσισε να γυρίσει στο ΠΑΣΟΚ, πήγε με τον νικητή ◆ Αντίθετα, η Εύα, που τόσο καιρό σιωπούσε, μας εξήγησε «Γιατί είμαι με τον Νίκο» ◆ Το βαρυσήμαντο άρθρο δημοσιεύτηκε στη στήλη «Γνώμη» των «Νέων» ◆ Τι γελάτε, ρε; ◆ Ναι, μπορεί και η Εύα να έχει γνώμη ◆ Μην κοιτάτε που τα θαλάσσωσε λίγο με τον παππού της,

που δεν ήταν παπούς της και δεν τον είχαν φάει οι κομμουνιστάι, αλλά ένας δωσίλογος, κι όχι για πολιτικούς λόγους, αλλά για γυναικοδουλειά ◆ Κατά τα άλλα, πρόκειται για μυαλό ξουράφι ◆ Όχι πως θα έμενε ο Ψινάκης μακριά από το σόου ◆ Φόρεσε γαλότσες, παρκάρισε τη τζιπούρα δίπλα στο σκαπτικό, κλώτσησε δυο-τρεις φορές τα βροχόνερα και ανέβασε το κλιπ στο Twitter (διατηρούμε ακριβώς το πρωτότυπο) ◆ «Ξεβουλώνοντας και το τελευταίο φρεάτιο στον Δήμο μας αποφεύγοντας τα χειρότερα με το κατακλυσμό που έριξε» ◆ Τι άλλο θα διαβάσουμε ακόμα; ◆ «Η εποχή της Φώφης ξεκίνησε»!!! ◆ Τώρα που ο Μπουμπούκος σταμάτησε να πουλάει «νανοβιονικά» γιλέκα, δεν είναι καιρός να επιστρέψει και η ντέιμ Κατερίνα στη γαλαζία κοινοβουλευτική ομάδα; ◆ Γεννούν και τα κοκόρια της Φώφης ◆ Αντίθετα, ο Ανδρουλάκης

πρέπει να κάνει κάνα ευχέλαιο ενάντια στη γκαντεμιά ◆ Οι πλημμύρες ματαίωσαν το ντιμπί και τράβηξαν τα φώτα της δημοσιότητας από το δεύτερο γύρο ◆ Ο ΓΑΠ επανακάμπει ◆ «Συντηρητικό δίπολο ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ», «Επαναθέσμιση της Δημοκρατίας μας», «Εγγυώμαι τη συλλογική μας πορεία» ◆ Και το κερασάκι στην τούρτα: «Γι' αυτό σας λέω: ή αλλάζουμε ή βουλιάζουμε» ◆ Πανηγυρίζουν τα «υπαλληλικά» Μέσα ◆ «Τεράστια κίνηση από την ΠΑΕ ΑΕΚ» ◆ Στο ματς με τον Πλατανιά θα βάλει γενική είσοδο 5 ευρώ και θα δώσει τα λεφτά στους πλημυροπαθείς ◆ Ματς με τον τελευταίο της βαθμολογίας, μέρα Δευτέρα και με καιρό κρύο ◆ Πόσοι θα πάνε στο γήπεδο; ◆ Οι κάτοχοι εισιτηρίων διαρκείας (που έχουν προπληρώσει) και το πολύ μερικές χιλιάδες ακόμα ◆ Η «τεράστια» κίνηση είναι μερικές χιλιάδες ευρώ! ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Σε 188 λέξεις (τόσες είναι το μήνυμά του Τσίπρα για το Πολυτεχνείο) δε χώρεσε η παραμικρή αναφορά στον αμερικανικό ιμπεριαλισμό. Περισσεύει η γνωστή φλυαρία των αστών πολιτικών, αλλά για τον αμερικανοκίνητο χαρακτήρα της χούντας ούτε λέξη. Όμως, εκείνα τα συνθήματα στους παραστάτες της κεντρικής πύλης του Πολυτεχνείου, γραμμένα στην καθαρεύουσα της εποχής, δεν μπορούν να σβηστούν: «Εξω αι ΗΠΑ», «Εξω το ΝΑΤΟ». Κι είναι αυτά τα συνθήματα που θα «κυνηγούν» εσαεί τους αμερικανόδουλους αστούς πολιτικούς σαν τον Τσίπρα, θυμίζοντας σε κάθε γενιά ποιο είναι το καθήκον της, για να δικαιωθούν οι αδικαιώτοι στόχοι εκείνου του Νοέμβρη.

Κ Τα διεθνή Μέσα «καλόπιστης» κοινωνικής κριτικής» (αυτά που εμείς οι απολιτίστοι αποκαλούμε κουτσομπολίστικα) ασχολήθηκαν πολύ με το αισθησιακό φιλί που

αντάλλαξε με τη φίλη της Ελα Ρίχαρντς, η αυτής υψηλότες πριγκίπισσα Μαρία Ολυμπία, θυγάτηρ του διαδόχου Παύλου και της Μαρί Σαντάλ, εγγονή της αυτού μεγαλειότητος βασιλέως Κωνσταντίνου (αυτού που εμείς οι αχάριστοι αποκαλούμε Κοκό ή βαρβαριστί Γλίμπουργκ). Το γεγονός συνέβη σε επίδειξη του μόδιστρου Μάικλ Κορς στη Σαγκάη και όπως διαβάσαμε, η Μαρία Ολυμπία είναι η μούσα του διάσημου αμερικανού σχεδιαστή μόδας

και style icon της παγκόσμιας αριστοκρατικής κοινωνίας. Στη δε συγκεκριμένη βραδιά, έκλεψε τις εντυπώσεις με μία σέξι κεντημένη με στρας μπορντό ολόσωμη φόρμα (επομένως, αριστερά στη φωτογραφία είναι η δικιά μας). Ο αχάριστος της παρέας έσπευσε να σχολιάσει με κακεντρέχεια: πόσα πρόλαβαν και σήκωσαν από την Ελλάδα, για να μπορούν ακόμα και τα εγγόνια αυτών των παράσιτων να γυρίζουν τον κόσμο, παρασιτώντας και

προκαλώντας με τη χλιδατή συμπεριφορά τους; Πρέπει πραγματικά να είναι ασύλληπτα τα λεφτά που επί δεκαετίες σώριαζαν σε τράπεζες του εξωτερικού τα μέλη της δυναστείας των Γλυξβούργων.

Κ Ο Καραμέρος εμφανίστηκε σε τηλεοπτική εκπομπή με φωσφοριζέ νιτσεράδα. Ο Μπουμπούκος τον πήρε στο φιλό: «Τελικά λάθος γιλέκα πούλησα στην τηλεόραση, αυτό γράφει καλύτερα στην κάμερα έχει δίκιο ο Καραμέρος και δεν φωνάζουν κιόλας οι

αριστεροί». Τσουρουφλισμένος ο υπαρχηγός της Δούρου απάντησε: «Δεν πάμε στα κανάλια, κρυβόμαστε λένε, πάμε στα κανάλια απευθείας από τα ρέματα και τις πλημμύρες για 10 λεπτά και μας κρίνουν για το dress code. Δεν βγάζεις άκρη». Ρε συ, Καραμέρο, δεν μπορούσες να βγάλεις το αδιάβροχο; Εβρεχε και μέσα στο στούντιο; Ή έκανε κρύο; Καλύτερα να τρως παρά να μιλάς. Φτηνιάρη. Τα τηλεοπτικά κολπάκια στα μεσημεριανάδικα δεν είναι πάντα αποδοτικά. Ούτε το «υπόδειγμα Σρέντερ».

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Όχι μόνο στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ αλλά κάθε λογικός άνθρωπος αντιλαμβάνεται, ότι μια χώρα χρωσμένη και υποκείμενη στους αυστηρούς όρους των δανειστών της δεν μπορεί να δραπετεύσει απόλυτης ελευθερίας. Βεβαίως, η χώρα θα έχει κάποιες δεσμεύσεις και μετά τον Αύγουστο του 2018. Αλλά άλλο δεσμεύσεις, άλλο η σημερινή ασφυκτική επιτροπεία, που απαιτεί τη σύμφωνη γνώμη των δανειστών σε κάθε τομέα άσκησης πολιτικής.

Αλέκος Φλαμπουράρης

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

25/11: Ημέρα πληθυσμών σε κίνδυνο, ημέρα εξάλειψης βίας κατά γυναικών, ημέρα αγοραστικής αποχής, Σουρινάμ: Ημέρα ανεξαρτησίας (1975) **25/11/415: Δολοφονία Υπατί-ας από πλήθος μαινόμενων χριστιανών** **25/11/1942: Ανατίναξη γέφυρας Γοργοπόταμου** 25/11/1952: Σύλληψη Νίκου Πλουμπίδη 26/11/1955: Δεκατρείς αστυνομικοί, πολλοί πολίτες τραυματίες σε αντιβρετανική διαδήλωση (Θεσσαλονίκη) 26/11/1967: Εικοσιτέσσερις καταδίκες μελών ΠΑΜ 26/11/1970: Βόμβα "Κινήματος 20ής Οκτώβρη" στο άγαλμα Τρούμαν, εντοπίζονται δυο ακόμα κάτω από αυτοκίνητα ΕΙΡΤ 26/11/1985: Χτύπημα λεωφορείου ΜΑΤ (Κάραβελ), ένας νεκρός, δύο τραυματίες αστυνομικοί (17Ν) 27/11: Κούβα: Ημέρα μαρτύρων, Μπούρμα: Εθνική γιορτή 28/11: Μαυρίτιος, Παναμάς: Ημέρα

ανεξαρτησίας, Τσαντ, Μπουρούντι: Ημέρα δημοκρατίας (1966) 28/11/1905: Ιδρυση πολιτικής πτέρυγας ΙΡΑ **28/11/1925: Παύονται οι Δ. Γληνός και Αλέξανδρος Δελμούζος για «επιβλαβή διδασκαλία για το έθνος»** 29/11: Ημέρα αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό **29/11/1964: Παρακρατικοί ναρκοθετούν τον Γοργοπόταμο πριν την εκδήλωση (δεκατρείς νεκροί, πενήντα τραυματίες)** 30/11: Ημέρα για κατάργηση θανατικής ποινής, Μπαρμπάντος: Ημέρα ανεξαρτησίας (1966), Μπενίν: Εθνική γιορτή (1975), Φιλιππίνες: Ημέρα ηρώων (1863) 30/11/1943: Ενοπλοι ταγματασφαλίτες επιδράμουν σε νοσοκομεία Αθήνας και επιτίθενται σε ανάπηρους 30/11/1967: Βόμβα στη στέγη υπουργείου Δικαιοσύνης, θάνατος δι-

ερχόμενης 30/11/1970: Δεκατέσσερις συλλήψεις μελών ΠΑΚ και άλλων οργανώσεων 30/11/1992: Ρουκέτα στη ΔΟΥ Νέας Φιλαδέλφειας-Μεταμόρφωσης (17Ν) 30/11/1992: Παिताκός, Ζωιτάκης, Μακαρέζος, Λαδός υποβάλλουν αίτηση χάριτος 1/12: Ημέρα φυλακισμένων, ημέρα κατά AIDS, Αζόρες, Πορτογαλία, Ισλανδία: Ημέρα ανεξαρτησίας, Κεντροαφρικανική Δημοκρατία: Ημέρα δημοκρατίας (1958), Ρουμανία: Εθνική γιορτή 1/12/1893: Ο Χαρίλαος Τρικούπης δηλώνει στη βουλή «δυστυχώς επτωχεύσαμε» 1/12/1988: Τέσσερις βόμβες στην Αθήνα (ΕΛΑ) 1/12/1992: Σύλληψη Γιώργου Μπαλάφα ως μέλους «Αντικρατικής Πόλης» (καταζητούμενος από το 1985) 1/12/1997: Αθώωση Γ. Μπαλάφα για εκτέλεση εισαγγελέα Θεοφανόπουλου 1/12/2001: Συνοριοφύλακες πυροβολούν δύο νεαρούς Αλβανούς (Θεσπρωτία), ο ένας νεκρός.

Το ψέμα έχει κοντά ποδάρια

Κλείνοντας το φύλλο της προηγούμενης εβδομάδας, την αφήσαμε μεταμφιεσμένη σε «δασκάλα με τα ξανθιά μαλλιά» (αρκεί μόνο η μεταμφίεση για να τη χαρακτηρίσει ως άτομο), να θρηνεί για τους 16 (ως εκείνη τη στιγμή) νεκρούς και να ρίχνει τις ευθύνες στον τοπικό Δήμο. Ισα που την προλάβαμε να τρέχει ασθμαίνουσα στην Εισαγγελία του Αρείου Πάγου και να καταθέτει μηνυτήρια αναφορά, μόλις έγινε γνωστό ότι ο προϊστάμενος της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθηνών είχε διατάξει κατεπείγουσα προκαταρκτική εξέταση για τους θανάτους και τις τεράστιες καταστροφές. Μηνυτήρια αναφορά κατά παντός άλλου υπευθύνου και όχι και κατά του εαυτού της και των συνεργατών της, φυσικά, γιατί αν θεωρούσε ότι έχει ευθύνες θα τις αναλάμβανε δημόσια, ως πολιτικό πρόσωπο, και δε θα απευθυνόταν στον εισαγγελέα. Στον εισαγγελέα απευθύνθηκε (και έσπευσε στην πρόθυμη ΕΡΤ για να το ανακοινώσει) για να σηματοδοτήσει ότι οι ευθύνες είναι άλλων, όχι δικές της.

Η τοπική δήμαρχος δε «μάσησε» και πέραςσε στην αντεπίθεση, καθώς αντιλήφθηκε ότι είχε την υποστήριξη των αντιπολιτευόμενων Μέσων. Ενώ η ίδια είχε αποφύγει να μιλήσει για ευθύνες, είδε τη Δούρου να σπάει το «φερπλέι» και να προσπαθεί να τις φορτώσει στη δική της πλάτη, μολοντί τα ρέματα είναι αρμοδιότητα αποκλειστικά της Περιφέρειας. Φυσικά, η ίδια η δήμαρχος θυμήθηκε να πει ότι η Δούρου κρατάει στο συρτάρι της μελέτη για τη διάνοιξη των ρεμάτων της Μάνδρας μετά από τους 20 νεκρούς και την ολοσχερή καταστροφή της πόλης της. Μέχρι τότε δεν είχε χτυπήσει κάποιο καμπανάκι κινδύνου, προφανώς για να τα έχει καλά με την περιφέρεια και να παίρνει κάνα εργάκι για τον Δήμο της. Έτσι λειτουργεί το σύστημα.

Η αποκάλυψη της Δημάρχου για την έτοιμη μελέτη που υπάρχει στα συρτάρια της Περιφέρειας έγινε σημαία στα χέρια των ΜΜΕ. Η δήμαρχος της Μάνδρας είναι αμελητέο πολιτικό μέγεθος για να εστιάσουν σ' αυτή τις επιθέσεις, ενώ η υπερφιλόδοξη Δούρου, παρά το προσωπικό παιχνίδι που κάνει με τα ΜΜΕ, δεν παύει να είναι στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ. Επόμενο ήταν να συγκεντρώσουν πάνω της όλα τα πυρά, αφήνοντας σε πρώτη φάση στο απυρόβλητο την κυβέρνηση. Τότε η Δούρου ανακάλυψε τα... fake news (αγαπημένο ολόγκαν των συριζαίων, που το δανείστηκαν από τον φίλο τους τον Τραμπ). Και έβγαλε νέο «φασούλι» από το σακούλι: «Η μελέτη δεν βρίσκεται στα συρτάρια της Περιφέρειας όπως συνειδητά παραπληροφορούν ορισμένοι. Έχει δεσμεύσει 12 εκατομμύρια στον προϋπολογισμό της, εγκρίνει τη μελέτη από το 2014, την έχει στείλει στο Δασαρχείο του Δήμου Αιγάλεω, για να λάβει από αυτό το... 2017 την απάντηση ότι τη βάζει στο αρχείο και ότι ζητάει νέα στοιχεία!». Στην προσπάθειά της να βγάλει τον εαυτό της αθώο του αίματος τόσων ανθρώπων και τόσων καταστροφών (αυτό είναι το μόνο που τη νοιάζει), η Δούρου πήρε το φορτίο από τις πλάτες της δημάρχου Μάνδρας και το απίθωσε στις πλάτες του Δασαρχείου Αιγάλεω.

Από τον Σεπτέμβριο του 2014, που ανέλαβε η Διοίκηση Δούρου, έχουν περάσει πάνω από τρία χρόνια. Τι έκανε η πολύπλαγκτος περιφερειάρχισσα για να μην παραμείνει η μελέτη στο συρτάρι ενός Δασαρχείου (αν παρέμεινε); Γιατί δεν απευθύνθηκε στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση (υπό συριζαϊκή διεύθυνση πλέον) ή στο υπουργείο Περιβάλλοντος (κι αυτό υπό συριζαϊκή διεύθυνση), που έχει την ευθύνη της δασικής πολιτικής; Όμως, δυστυχώς για τη Δούρου, ούτε το

Δασαρχείο «μάσησε». Δημοσιοποίησε δωδεκάσελιδη Απόφαση της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, με ημερομηνία 2-7-2014, με την οποία εγκρίνεται η Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων του έργου «Μελέτη Εκτροπής χειμάρρου Αγ. Αικατερίνης και διευθέτησης χειμάρρου Σούρες Θριασίου πεδίου» Περιφέρειας Αττικής. Στη σελίδα 6 του εγγράφου αναφέρεται: «Η παρούσα Απόφαση αποτελεί και έγκριση επέμβασης σε εκτάσεις δασικού χαρακτήρα κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 12 του Ν. 4014/2011».

Τσουρουφλισμένη η Δούρου εμφανίστηκε αμέσως για να πει καταρχάς ότι αυτή ουδέποτε επέριψε ευθύνες σε κάποια δημόσια υπηρεσία (η φράση ότι τη μελέτη «την έχει στείλει στο Δασαρχείο του Δήμου Αιγάλεω, για να λάβει από αυτό το... 2017 την απάντηση ότι τη βάζει στο αρχείο και ότι ζητάει νέα στοιχεία!» δεν αποτελεί επίρριψη ευθυνών!). Ισχυρίστηκε ακόμα ότι υπάρχει αλληλογραφία των υπηρεσιών της Περιφέρειας με το Δασαρχείο, που επιβεβαιώνει ότι υπήρχαν ακόμα εκκρεμότητες! Την επομένη φρόντισε να δημοσιοποιήσει και τη σχετική αλληλογραφία των υπηρεσιών, που δείχνει ότι πράγματι υπήρχαν ακόμα εκκρεμότητες.

Αυτό όμως είναι εντελώς διαφορετικό από το να λες ότι το Δασαρχείο κρατούσε τρία χρόνια την υπόθεση και στο τέλος του τρίτου χρόνου την έβαλε στο αρχείο! Και βέβαια, την ευθύνη την έχει αυτός που θέλει να κάνει το έργο. Αν το θεωρεί ζωτικής σημασίας, κινεί γη και ουρανό, ξεμπροστιάζει τις υπηρεσίες που κωλυσιεργούν και πετυχαίνει το στόχο του. Ειδικά όταν αυτός που πρέπει να φτιάξει το έργο διοικεί τη μεγαλύτερη Περιφέρεια της χώρας και έχει απέναντί του κυβέρνηση του δικού του κόμματος. Όταν ήταν να αποχαρακτηρίσουν τα δάση του Ελληνικού, για να παραδώσουν την έκταση «καθαρή» στους πλιατσικολόγους καπιταλιστές, οργίασαν. Εβγαλαν παράνομες Γνωμοδοτήσεις, εκβίασαν, έβγαλαν παράνομες διαταγές, έστησαν συνθέσεις αρμόδιων επιτροπών, μετέθεσαν δασολόγους που αντιστέκονταν (το δικό μας ρεπορτάζ τα έχει αποκαλύψει όλ' αυτά) και πέτυχαν το στόχο τους (σε διοικητικό επίπεδο). Για ένα έργο ζωής και θανάτου (όπως αποδείχτηκε από τον τραγικό απολογισμό των 22 νεκρών), θέλουν να μας πουν ότι δεν μπορούσαν να κάνουν τίποτα μπροστά σε κάποιους γραφειοκράτες, αλλά περίμεναν στωικά και αντάλλαξαν υπηρεσιακή αλληλογραφία!

Βάζοντας την ουρά στα σκέλια, η Δούρου πήρε το βάρος της ευθύνης και από τις πλάτες του Δασαρχείου Αιγάλεω και το έριξε... στο κακό το ριζικό μας. «Οι αντιπλημμυρικές μελέτες απαιτούν μεγάλο χρόνο ωρίμανσης» έγραψε σε επιστολή της προς όλους τους Δημάρχους της Αττικής. Και συνέχισε: «Σήμερα, ο συνολικός χρόνος, χωρίς προσφυγές, είναι περίπου 8 χρόνια για μεγάλους αποδέκτες ομβρίων (μελέτη, οριοθέτηση ρέματος διαδικασίες έγκρισης από αποκεντρωμένη, έγκριση περιβαλλοντικών όρων,

υπουργεία, αποκεντρωμένη όταν απαιτούνται έργα διευθέτησης, απαλλοτριώσεις, δασαρχείο, κτηματολόγιο, δασικοί χάρτες, αρχαιολογία, έγκριση αποδέκτη ομβρίων στη θάλασσα, υπουργείο οικονομικών, τέλος δημοπράτηση). Το κυριότερο όμως είναι ότι για τα περισσότερα από αυτά **δεν είναι αρμόδια η Περιφέρεια αλλά άλλοι φορείς της Πολιτείας**»!

Ο καθένας καταλαβαίνει εύκολα ότι πρόκειται για μια πανικόβλητη προσπάθεια μετάθεσης ευθυνών. Την πρώτη ευθύνη την έχει αυτός που διοικεί, όχι οι υπηρεσίες. Όταν αυτός που διοικεί λειτουργεί σα διαχειριστής-τσιράκι ενός εγκληματικού συστήματος, αδιαφορεί για έργα που μπορεί να σώσουν ζωές, αλλά έχουν οικονομικό κόστος. Τα λεφτά προορίζονται γι' αλλού, οπότε περιοριζόμαστε στη ρουτίνα των πασαλειμμάτων. Αργά-αργά μάλιστα, για να τσουλάει ο χρόνος. Αλλωστε, κάθε πότε έχουμε μαζική απώλεια ζωών από πλημμύρες; Κάθε 30-40 χρόνια. Υπάρχει και το risk management, βρε αδερφέ. Τζογάρεις κι αν τύχει και σου κάσει εσένα η «στραβή» και πνιγεί κόσμος στη θητεία σου, ψάχνεις τρόπους για να φορτώσεις τις ευθύνες σε άλλους. Αυτό έκανε κι αυτό εξακολουθεί να κάνει η Δούρου. Όλη η προσπάθειά της είναι να μη γίνουν οι τάφοι τόσων αδικοχαμένων ανθρώπων και δικός της πολιτικός τάφος.

ΥΓ. Να... λαϊκίσουμε λίγο; Επί διοίκησης Σγουρού γράφτηκαν για πρώτη φορά στον προϋπολογισμό της Περιφέρειας 20 εκατ. ευρώ για το γήπεδο του Μελισσανίδα και 7 εκατ. ευρώ για το γήπεδο του Αλαφούζου. Η διοίκηση Δούρου, σε αντίθεση με όσα έλεγε προεκλογικά, εξακολούθησε να εγγράφει αυτά τα ποσά στον προϋπολογισμό, μέχρι οι καπιταλιστές να είναι έτοιμοι να τα «μασήσουν». Αν αυτά τα λεφτά είχαν πάει για αντιπλημμυρικά έργα, δε θα ήταν λίγο καλύτερη η κατάσταση;

Λεφτά για προπαγάνδα υπάρχουν

Τα έφερε έτσι η τύχη ώστε τη μέρα που ανασυρόταν από τη λάσπη ο 21ος νεκρός στην περιοχή της Μάνδρας, άνοιξε η πλατφόρμα υποβολής προσφορών για την «Υλοποίηση Δράσεων στο πλαίσιο του Στρατηγικού Σχεδίου Δράσεων Τουριστικής Προβολής» της Περιφέρειας Αττικής, ύψους 2.048.301,44 ευρώ!

Πάνω από δύο εκατομμύρια ευρώ θα δοθούν για την... τουριστική προβολή της Περιφέρειας. Δηλαδή, της Ρένας Δούρου. Στη Διακήρυξη του διαγωνισμού διαβάζουμε ότι 584.419 ευρώ θα διατεθούν για «συμμετοχή σε εκθέσεις με επαγγελματικές συναντήσεις και παρουσιάσεις», 366.482 ευρώ για «φιλοξενία τουριστικών επαγγελματιών και διοργάνωση fam trips» (ο αγγλικός όρος σημαίνει ότι οργανώνεις για κάποιους τζάμπα «διακοπές γνωριμίας»), 496.000 για «φιλοξενία δημοσιογράφων και διοργάνωση press trips», 99.200 για «λοιπές επαφές με ΜΜΕ», 198.400 για «λοιπές επαφές με κανάλια διανομής», 55.800 για «παραγωγή φωτογραφιών» και 248.000 για «παραγωγή βίντεο».

Σε όλ' αυτά θα πρωταγωνιστεί, όπως αντιλαμβάνεστε, η περιφερειάρχισσα, ντυμένη και μακιγιαρι-

Βάστα με να σε βαστώ...

Αυτό το σημείωμα άλλαξε πολλές φορές περιεχόμενο μέσα στη εβδομάδα. Ξεκίνησε ως ένα σύντομο σχόλιο για το έμμεσο «άδειασμα» που έκανε ο Τσίπρας στον Καμμένο στη Βουλή, αποφεύγοντας να τον υπερασπιστεί από την ευθεία επίθεση του Μητσοτάκη για σκάνδαλα και παρακράτος, και κατέληξε ως ρεπορτάζ και πολιτικό σχόλιο για μια υπόθεση που κυριαρχεί στην πολιτική επικαιρότητα, επισκιάζοντας ακόμα και το έγκλημα της Μάνδρας. Η πανικόβλητη αντίδραση των Τσιπροκαμμένων σε κάποια έγγραφα που κατέθεσε στη Βουλή ο Λοβέρδος αποκάλυψε το τρωτό τους σημείο. Δεν νομίζουμε ότι σε κοινοβουλευτικό επίπεδο μπορούν να τους ρίξουν (η κουτάλα της εξουσίας τους κρατάει σε κατάσταση μπετόν αρμέ), όμως στην ελληνική κοινωνία το πολυθρύλητο «ηθικό πλεονέκτημα» ήδη έχει ξεθωριάσει (για να μην πούμε εξαφανίστηκε).

Ας παρακολουθήσουμε τα γεγονότα με χρονολογική σειρά.

Δευτέρα, 20 Νοέμβρη. Σε μια εφ' όλης της ύλης ομιλία του, ο Τσίπρας υπερασπίστηκε με πάθος τη Δούρου από τις κατηγορίες της αντιπολίτευσης (τις είχε συμπυκνώσει λίγη ώρα προτούτε ο Μητσοτάκης). Κατέθεσε ακόμα και τα «στοιχεία» που η περιφερειάρχισσα είχε δημοσιοποιήσει λίγες ώρες πριν, περιβάλλοντάς τα με το όποιο πρωθυπουργικό κύρος. Για τον κυβερνητή του Καμμένου, όμως, δεν βρήκε να πει ούτε δυο λόγια υπεράσπισης. Κι ας είχε μιλήσει ο Μητσοτάκης με ιδιαίτερως σκληρά λόγια γι' αυτόν, αναφερόμενος στα «σκάνδαλα του κ. Καμμένου» και στο «παρακράτος το οποίο το βλέπουμε καθημερινά και στα έργα του συναρχηγού σας στην κυβέρνηση, του κ. Καμμένου». Βούδας ο Τσίπρας, ξεπέρασε την πρόκληση του Μητσοτάκη χωρίς να πει λέξη, εκμεταλλευόμενος και το γεγονός ότι δεν υπήρξε διάλογος μεταξύ τους, αλλά δύο μονόλογοι. Ή μήπως αυτός ήταν ο λόγος που κανόνισαν να μιλήσουν σε διαφορετική ώρα, χωρίς ο ένας να παρευρίσκεται στην ομιλία του άλλου; Μήπως οι διαδοχικοί μονόλογοι ήταν επιλογή του Τσίπρα, για να μην αναγκαστεί ν' απαντήσει για τον Καμμένο;

Αυτό προφανώς δεν άρεσε καθόλου στον Καμμένο. Και το έδειξε αμέσως. Ζήτησε τον λόγο αμέσως μετά την ομιλία του Τσίπρα, για να υπερασπιστεί μόνος του τον εαυτό του. Μίλησε από τα έδρανα των ΑΝΕΛ, ούτε από το βήμα της Βουλής ούτε από τα υπουργικά έδρανα. Και μίλησε εκτός κειμένου, επειδή προφανώς δεν είχε προετοιμαστεί σχετικά. Αυτό φαίνεται και από τον παραληρηματικό χαρακτήρα που είχε η ομιλία του. Δεν είπε τίποτα για το συζητούμενο νομοσχέδιο (το δήλωσε κιόλας: «ζήτησα τον λόγο όχι για να μιλήσω για το κοινωνικό μέρισμα»), αλλά αναφέρθηκε αποκλειστικά στην υπόθεση με την πώληση βλημάτων στο σαουδαραβικό καθεστώς. Κατήγγειλε τον

[ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 8](#)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ											
Περιφέρεια	Οδηγός του Πολίτη	Πληροφορίες Υπηρεσιών	Αποφάσεις								
			Έργα/Προγράμματα								
			Ενημέρωση								
Αρχική > Ενημέρωση > Διαγωνισμοί > Διακηρύξεις/Προσκλησεις > Υλοποίηση Δράσεων στο πλαίσιο του Στρατηγικού Σχεδίου Δράσεων Τουριστικής Προβολής Υλοποίηση Δράσεων στο πλαίσιο του Στρατηγικού Σχεδίου Δράσεων Τουριστικής Προβολής Η Περιφέρεια Αττικής, Γενική Δ/ση Οικονομικών, Δ/ση Οικονομικών Π.Ε.Κ.Τ., Τμήμα Ανακτών Διαδικασιών Προμηθειών προκηρύσσει Ηλεκτρονικό άνω των ορίων (διεθνή) ανοικτό διαγωνισμό για την «ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΔΡΑΣΕΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΔΡΑΣΕΩΝ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΟΒΟΛΗΣ (3α, 3β, 2γ, 2δ, 3γ & 1β, 1δ του Σ.Σ.Δ.Τ.Π.) ΠΕΡΙΟΔΟΥ 2017-2020 ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ (CPV: 79341000-6 & 92111260-2)», συνολικού προϋπολογισμού €2.048.301,44 συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α. 24%, με κριτήριο κατακύρωσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά βάσει βέλτιστης σχέσης ποιότητας-τιμής, σε ευρώ, ανά Ομάδα, Διακήρυξη 11/2017. <table border="1"> <thead> <tr> <th>ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΟΣ ΤΟΠΟΣ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ</th> <th>ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΝΑΡΞΗΣ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ</th> <th>ΚΑΤΑΛΗΚΤΙΚΗ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ & ΩΡΑ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ</th> <th>ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ & ΩΡΑ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Η διαδικτυακή πύλη www.promitheus.gov.gr</td> <td>20/11/2017</td> <td>15/12/2017 Ωρα 12:00</td> <td>21/12/2017 Ωρα 10:00</td> </tr> </tbody> </table>				ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΟΣ ΤΟΠΟΣ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ	ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΝΑΡΞΗΣ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ	ΚΑΤΑΛΗΚΤΙΚΗ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ & ΩΡΑ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ	ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ & ΩΡΑ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ	Η διαδικτυακή πύλη www.promitheus.gov.gr	20/11/2017	15/12/2017 Ωρα 12:00	21/12/2017 Ωρα 10:00
ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΟΣ ΤΟΠΟΣ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ	ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΝΑΡΞΗΣ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ	ΚΑΤΑΛΗΚΤΙΚΗ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ & ΩΡΑ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ	ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ & ΩΡΑ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ								
Η διαδικτυακή πύλη www.promitheus.gov.gr	20/11/2017	15/12/2017 Ωρα 12:00	21/12/2017 Ωρα 10:00								

σμένη ανάλογα με την κατάσταση. Διότι κάνει ένα κολοσσιαίο έργο, το οποίο πρέπει να προβληθεί μαζί με τις ομορφιές της Αττικής, τους τουριστικούς της προορισμούς, την Ακρόπολη κτλ. Τον διαγωνισμό τον είχαν βάλει μπροστά μερικές μέρες πριν από το έγκλημα της Μάνδρας, το οποίο δε στάθηκε ικανό να τους οδηγήσει σε κάποια μετάθεσή του. Βλέπετε, η «δουλειά» πρέπει να τρέξει, γιατί με το νέο χρόνο αρχίζει ουσιαστικά το «ράλι» για τη νέα τουριστική σεζόν και η Δούρου δε θέλει ν' αφήσει μόνη την Κουντουρά να προβάλ-

λεται μαζί με το τουριστικό «προϊόν». Διεκδικεί το δικό της μερίδιο προβολής, στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Το ποσό για προπαγάνδα και τουριστική προβολή μπορεί να φαίνεται μικρό, αλλά σίγουρα δεν είναι το μοναδικό που διατίθεται για τέτοιους σκοπούς και δεν είναι για μία και μοναδική φορά. Αλλά και μικρό να το θεωρήσουμε, είναι ενδεικτικό για τον τρόπο που καταρτίζονται οι προϋπολογισμοί των κρατικών θεσμών, για το πού πάνε τα λεφτά που αρπάζουν με το ζόρι από τον ελληνικό λαό.

Ανταλλακτικές αξίες

Η Volkswagen στρέφεται στην... «πράσινη» αυτοκίνηση. Το γερμανικό μονοπώλιο ανακοίνωσε πενταετές σχέδιο επενδύσεων ύψους 34 δις. ευρώ για την κατασκευή ηλεκτρικών οχημάτων και οχημάτων αυτόματης κίνησης. Πρόκειται για το ίδιο μονοπώλιο που ακόμα πληρώνει το πρόστιμο για το «μαϊμούδισμα» της πλακέτας των ντιζελοκίνητων οχημάτων που παρήγαγε, προκειμένου να δείχνουν χαμηλότερους ρύπους.

Παρατήρηση πρώτη: Εκείνοι που αφελώς πίστευαν ότι τα πρόστιμα που συμφώνησε να καταβάλλει η Volkswagen και στις ΗΠΑ και στην Ευρώπη θα τη γονάτιζαν με αποτέλεσμα να την τσακίσουν οι ανταγωνιστές της, διαψεύστηκαν οικτρά. Αποδείχτηκε ότι κανένα πρόστιμο από κρατικές ή διακρατικές Αρχές δεν είναι τέτοιο που να γονατίζει ένα μονοπώλιο. Η Volkswagen όχι μόνο δε γονάτισε, αλλά έχει την ισχύ να ανακοινώνει ένα τόσο φιλόδοξο σχέδιο επενδύσεων, που τη φέρνει στην αιχμή της νέας αγοράς που ετοιμάζονται ν' ανοίξουν τα μονοπώλια παραγωγής αυτοκινήτων.

Παρατήρηση δεύτερη: Οι «βρομιάρηδες» που έβγαζαν ρυπογόνα αυτοκίνητα και τα μεταμφιέζαν σε καθαρά, ρίχνονται τώρα στην αγορά ηλεκτροκίνητων αυτοκινήτων, προσδοκώντας ότι τα κράτη (μηχανισμοί στην υπηρεσία τους) θα πριμοδοτήσουν την αγορά τέτοιων αυτοκινήτων, γονατίζοντας ταυτόχρονα με αυξημένους φόρους τα αυτοκίνητα που κινούνται με μηχανές εσωτερικής καύσης (όλων των τύπων).

Η κίνηση από τη βενζίνη, στην αμόλυβδη βενζίνη, από εκεί στο «καθαρό» ντίζελ και στο υγραέριο και από εκεί στην ηλεκτροκίνηση δεν πρέπει να παραξενεύει κανέναν. Κίνητρο των μονοπωλίων δεν είναι η μείωση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης (αυτή είναι μόνο η επένδυση στις διαφημιστικές τους καμπάνιες). Αν αυτό είναι το κίνητρό τους, δε θα «μαϊμούδιζαν» τις ενδείξεις στα ντιζελοκίνητα. Οι καπιταλιστικές επιχειρήσεις δεν παράγουν αξίες χρήσης, αλλά ανταλλακτικές αξίες. Δεν τους ενδιαφέρει να πουλήσουν προϊόντα που ικανοποιούν ανθρώπινες ανάγκες, αλλά εμπορεύματα που θα τους αποφέρουν κέρδος. Με την ίδια ευκολία που παράγουν και πωλούν μολυσμένα και τοξικά προϊόντα διατροφής, πωλούν και αυτοκίνητα, που τα διαφημίζουν πάντοτε σαν «καθαρά». Την παραγωγή την καθορίζει πάντοτε το δικό τους ιδιοτελές συμφέρον: η αποκόμιση του ανώτατου κέρδους.

Τους τσάκισε... με χάδια

«Τους πήρα 300 εκατ. ευρώ!»! Μ' αυτή τη θριαμβευτική δήλωση ανακοίνωσε η γαλλίδα οικονομική εισαγγελέας την επίτευξη εξωδικαστικής συμφωνίας με την ελβετική θυγατρική της βρετανικής τράπεζας HSBC. Πρόκειται για την πολύκροτη υπόθεση της «λίστας Φαλοσιανί» (στην Ελλάδα τη γνωρίζουμε ως «λίστα Λαγκάρντ»), που πήρε το όνομά της από τον πρώην υπάλληλο της τράπεζας Ερβέ Φαλοσιανί, που έβαλε στο τσεπάκι του κατάλογο με καταθέτες της τράπεζας κι άρχισε να τον πουλάει «σε κάθε ενδιαφερόμενο». Η HSBC συμφώνησε να πληρώσει ένα πρόστιμο ποινικού χαρακτήρα ύψους 158 εκατ. ευρώ και ένα πρόστιμο για οικονομική βλάβη του γαλλικού δημοσίου ύψους 142 εκατ. ευρώ, με αντάλλαγμα το κλείσιμο των σε βάρος της δικαστικών διαδικασιών.

Διά της δικαστικής οδού ουδέποτε το γαλλικό δημόσιο θα εξασφάλιζε τέτοιο ποσό είπε η γαλλίδα οικονομική εισαγγελέας. Δεν εξήγησε, όμως, γιατί η αρχική αξίωση του γαλλικού δημόσιου, στηριγμένη σε έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου της χώρας, ήταν 1,5 δις. ευρώ. Δηλαδή, πήραν το 20% του προστίμου που διεδικοούσαν και πανηγυρίζουν (κάτι σαν τη συμφωνία των Σαμαροβενιζέλων με τη Siemens ή τους πανηγυρισμούς των Τσιπροκαμμένων για το «δικό τους» Μνημόνιο).

Εγκληματίες πολέμου κατ' επιλογήν

Vae victis. Ουαί τοις ηττημένοις. Την τύχη του Σλόμπονταν Μιλόσεβιτς και του Ράντοβαν Κάρατζιτς ακολούθησε και ο Ράτκο Μιλόντιτς, που καταδικάστηκε από το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο της Χάγης σε ισόβια για γενοκτονία, εγκλήματα πολέμου και εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας. Οι Σέρβοι ηττήθηκαν στον βρόμικο εθνικιστικό πόλεμο που ακολούθησε τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας (την οποία προκάλεσε η Γερμανία, για ν' ακολουθήσουν και οι υπόλοιπες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις), οι δικοί τους εθνικιστές ηγέτες καταδικάζονται. Οι κροάτες παραστρατιωτικοί, που διέπραξαν παρόμοια εγκλήματα, δεν κάθησαν καν στο σκαμνί. Όπως δεν κάθησαν ποτέ οι σιωνιστές ηγέτες του Ισραήλ, που εδώ και χρόνια εκτελούν με συστηματικό τρόπο γενοκτονία σε βάρος του άμαχου πληθυσμού της Γάζας (χρησιμοποιώντας ακόμα και απαγορευμένα όπλα μαζικής καταστροφής), όπως δεν κάθησαν ποτέ οι ηγέτες του αμερικάνικου, του βρετανικού, του γαλλικού ιμπεριαλισμού, όχι για τα μαζικά εγκλήματα που διέπραξαν προηγούμενες δεκαετίες, αλλά γι' αυτά που συστηματικά διαπράττουν τα τελευταία χρόνια, στο Ιράκ, στο Αφγανιστάν, στη Συρία, στο Μάλι, στη Λιβύη και αλλού.

«Εξυπνα» κινητά - έφηβοι σκλάβοι στη... σοσιαλιστική Κίνα!

Πόσοι παθιασμένοι χρήστες δεν περιμένουν κάθε χρόνο να βγει το νέο «έξυπνο κινητό» iPhone της Apple; Κανείς τους όμως (ή ελάχιστοι) δεν γνωρίζει ότι για να βγει αυτό το iPhone χρησιμοποιήθηκε πλατιά καταναγκαστική εφθιβική εργασία. Το γεγονός καταγγέλλθηκε από έξι μαθητές μεταξύ 17 και 19 ετών στους Financial Times την περασμένη Τρίτη (<https://www.ft.com/content/7cb56786-cda1-11e7-b781-794ce08b24dc>). Οι μαθητές δήλωσαν ότι εξαναγκάστηκαν από το τεχνικό σχολείο να δουλέψουν «εθελοντικά» στο εργοστάσιο συναρμολόγησης της Foxconn στην επαρχία Χενάν της κεντρικής Κίνας, 11 ώρες την ημέρα επί τρεις μήνες, προκειμένου να κατασκευαστεί έγκαιρα το νέο iPhone!

Οι καταγγελίες αφορούν 3.000 μαθητές που χρησιμοποιήθηκαν ως εποχικοί εργαζόμενοι, παραβιάζοντας ακόμα και τη νομοθεσία της Κίνας, που επιτρέπει τη μαθητική εργασία μέχρι το όριο των 40 ωρών τη βδομάδα. Η δουλειά που έκαναν δεν είχε καμία σχέση με την ειδικότητά τους, όπως κατήγγειλε μία 18χρονη μαθήτρια, που δήλωσε ότι συναρμολόγησε 1.200 κάμερες του iPhone X μέσα σε μία μόνο μέρα! Παρολαυτά, το σχολείο τους εξανάγκασε να δουλέψουν σα σκλάβοι στο κάτεργο της Foxconn για να αποκτήσουν υποτίθεται «εργασιακή εμπειρία», διαφορετικά δε θα μπορούσαν να αποφοιτήσουν από την τεχνική σχολή!

Η Apple και η Foxconn παραδέχτηκαν ότι χρησιμοποιήθηκαν μαθητές («εθελοντικά» είπαν,

τους «πλήρωσαν» είπαν, αλλά όχι πόσο) και πως η καθημερινή τριώρη υπερωριακή απασχόληση έγινε κατά παράβαση της πολιτικής των εταιριών αυτών! Το θράσος των καπιταλιστών δεν έχει όρια όταν δεν υπάρχει εργατική αντίσταση στην κτηνώδη δίψα τους για κέρδος.

Τι να πεις και για το κινέζικο κράτος που τολμάει με απύθμενο θράσος να πλάσφεται σαν «κομμουνιστικό», όταν γίνονται τέτοια εγκλήματα στα εργοστάσιά του; Ο τριπλασιασμός του αριθμού των εργατών στα εργοστάσια της Foxconn από Σεπτέμβριο μέχρι Δεκέμβριο κάθε χρόνο (από 100 στους 300 χιλιάδες εργάτες, που συναρμολογούν μέχρι και 20 χιλιάδες κινητά την ημέρα), προκειμένου να πιαστούν οι προθεσμίες για να βγει το νέο μοντέλο των «έξυπνων κινητών», είναι κάτι που έχει παγιωθεί για χρόνια. Αυτή τη φορά όμως χρειάστηκε ακόμα περισσότερο κρέας για το κέρδος τους, γι' αυτό και επιστράτευσαν ακόμα και μαθητές. Χωράει πολλή κουβέντα αν η επιστράτευση μαθητών έγινε «για πρώτη φορά», όπως αναφέρουν τα δημοσιεύματα του Τύπου, ή αν πρόκειται απλά για την

πρώτη φορά που το σκάνδαλο βγήκε στην επιφάνεια, χάρη στο θάρρος ορισμένων μαθητών.

Ο καπιταλισμός πατάει πάνω σε πτώματα για να βγάλει το ανώτατο κέρδος του. Το θέμα είναι τότε η εργατική τάξη θα αποφασίσει να τον θάψει για τα καλά προκειμένου να σταματήσει να θρηνεί τα δικά της θύματα στο βωμό της ανώτατης εκμετάλλευσής.

Φυλακίζουν τους πρόσφυγες στην Ισπανία, ενώ στη Συρία αργοπεθαίνουν

Στα σίδερα της φυλακής έριξαν οι ισπανικές αρχές 500 πρόσφυγες μετά από την κατάσχεση από την ισπανική ακτοφυλακή των σαπιοκάραβων στα οποία επέβαιναν. Με απύθμενο θράσος, ο υπουργός Εσωτερικών της Ισπανίας, Χουάν Ιγνάθιο Θόιδο, υπεραμύνθηκε της απόφασης αυτής, δηλώνοντας στο ισπανικό ραδιόφωνο ότι οι πρόσφυγες περνούν καλύτερα στη φυλακή Αρχιδόνα (στη Μάλαγα) από τους καταυλισμούς, αφού στη φυλακή υπάρχουν υγειονομικά μέσα, ντους, θέρμανση, κρεβάτια, αίθουσες αθλοπαιδιών και γενικά όλα τα καλά, σε αντίθεση με τους καταυλισμούς! Στο πλευρό του υπουργού στάθηκε η πλατιάς κυκλοφορίας εφημερίδα El Pais, που υποστήριξε στο editorial της περασμένης Τετάρτης (https://elpais.com/elpais/2017/11/22/inenglish/1511339353_775620.html) ότι οι συνθήκες στη φυλακή είναι καλύτερες από ορισμένα από τα εφτά κέντρα κράτησης των προσφύγων και μεταναστών που υπάρχουν στη χώρα (σε ορισμένα από τα οποία στοιβάζονται δώδεκα άτομα σε ένα δωμάτιο), χαρακτηρίζοντας τα κέντρα αυτά «πραγματικές φυλακές».

Σύμφωνα με τον Διεθνή Οργανισμό Μετανάστευσης, 17.687 πρόσφυγες έχουν φτάσει από τη θάλασσα στην Ισπανία από τις αρχές του χρόνου. Αριθμός υπερτριπλάσιος αυτού της ίδιας περιόδου του 2016. Κι αφού δεν έχουν πού να τους στοιβάξουν, τους πετάνε στη φυλακή μέχρι να δουν τι θα τους κάνουν. Ετσι κι αλλιώς, είτε στη φυλακή είτε στα κέντρα κράτησης, το ίδιο είναι. Η ευρωπαϊκή ευαισθησία σε όλο της το μεγαλείο!

Την ίδια στιγμή, στη Συρία, 13,1 εκατομμύρια άνθρωποι (επτά στους δέκα κατοίκους που έχουν απομείνει στη χώρα), οι μισοί περίπου από τους οποίους είναι παιδιά, χρειάζονται επείγοντως ανθρωπιστική βοήθεια, σύμφωνα με έκθεση του Γραφείου Ανθρωπιστικών Υποθέσεων του ΟΗΕ, που επισημαίνει ότι για τους μισούς από αυτούς η κατάσταση έχει φτάσει σε κρίσιμα όρια. Μπορεί οι τζιχαντιστές να ηττήθηκαν, ο πόλεμος όμως συνεχίζεται για έβδομη χρονιά, έχοντας κοστίσει τη ζωή σε πάνω από 300 χιλιάδες άτομα.

Ένα ακόμα ιμπεριαλιστικό έγκλημα, αφού ο μισητός δικτάτορας Ασαντ εξακολουθεί να ζει και να βασιλεύει με ρωσικές πλάτες, με τους Αμερικάνους και τους Ρώσους να ανταγωνίζονται να θέσουν τη Συρία στη σφαίρα επιρροής τους (μέχρι στιγμής οι δεύτεροι είναι καθαρά οι νικητές).

Εξακολουθεί να λαδώνεται η μηχανή του πολέμου

Στα 4,3 τρις. δολάρια έφτασε ο «λογαριασμός» των πολέμων σε Αφγανιστάν, Ιράκ, Συρία, Πακιστάν, από τις 11 Σεπτέμβρη του 2001 μέχρι σήμερα, σύμφωνα με έκθεση του ινστιτούτου Γουάτσον του Πανεπιστημίου Μπράουν των ΗΠΑ (<http://watson.brown.edu/costsofwar/files/cow/imce/papers/2017/Costs%20of%20U.S.%20Post-9.11%20NC%20Crawford%20FINAL%20.pdf>). Στο κόστος συμπεριλαμβάνονται τα χρήματα που δαπανήθηκαν για την «εσωτερική ασφάλεια» και τους βετεράνους. Τον επόμενο χρόνο, ο λογαριασμός αναμένεται να εκτιναχθεί στα 5,6 τρις. δολάρια.

Φυσικά, δεν είμαστε σε θέση να εξετάσουμε την ακρίβεια των παραπάνω αριθμών. Πιθανότατα είναι αρκετά μεγαλύτεροι, αφού πολλά κονδύλια είναι μυστικά και δεν αποκαλύπτονται σ' αυτές τις περιπτώσεις. Το σίγουρο είναι ότι η μηχανή του πολέμου λαδώνεται καλά για να εξυπηρετήσει τις ιμπεριαλιστικές επιδιώξεις της μεγαλύτερης καπιταλιστικής χώρας του κόσμου, επιβεβαιώνοντας ότι ο πόλεμος είναι μια μεγάλη μπίζνα, κάτι που τόσο σωστά τόνιζαν πριν από έναν αιώνα οι ηγέτες των μπολσεβίκων.

Μακελειό αμάχων από τις αμερικάνικες βόμβες

Οι συμμαχικές δυνάμεις με επικεφαλής τους Αμερικάνους έχουν πραγματοποιήσει περισσότερα από 27.500 αεροπορικά χτυπήματα σε στόχους μέχρι σήμερα, στην Συρία και στο Ιράκ, σκοτώνοντας δεκάδες χιλιάδες μαχητές του Ισλαμικού Κράτους, βοηθώντας τη γρήγορη και αποτελεσματική επέλαση των χερσαίων δυνάμεων της Συμμαχίας και κάμπτοντας την αντίσταση του ΙΚ, σύμφωνα με δηλώσεις του εκπροσώπου της Κεντρικής Διοίκησης, ταγματάρχη Σέιν Χαφ.

Παρά τους ισχυρισμούς των συμμάχων ότι τα χτυπήματα είναι χειρουργικής ακρίβειας, ελαχιστοποιώντας τους θανάτους αμάχων, λόγω της υπερσύγχρονης τεχνολογίας στόχευσης που χρησιμοποιείται και των πληροφοριών που έχουν συλλέξει οι χερσαίες δυνάμεις, η πραγματικότητα είναι εντελώς διαφορετική.

Σύμφωνα με δυτικούς στρατιωτικούς αναλυτές που έχουν κάνει ενδελεχή επιτόπια έρευνα, με εξέταση αυτοπτών μαρτύρων, χρήση δορυφορικών εικόνων και βίντεο των χτυπημάτων που το ίδιο το αμερικάνικο Πεντάγωνο έχει δώσει στην δημοσιότητα, κατά μέσο όρο κάθε πέντε αεροπορικά χτυπήματα σημειώνονται θάνατοι αμάχων, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς των συμμάχων ότι θάνατοι αμάχων συμβαίνουν κάθε 157 χτυπήματα. Η διαφορά στα νούμερα είναι τεράστια, επιβεβαιώνοντας τους ισχυρισμούς των ανεξάρτητων ερευνητών ότι η Συμμαχία είτε δεν καταγράφει καν τους δολοφονημένους από τις συμμαχικές βόμβες αμάχους, είτε τους βαφτίζει ύποπτους ή μαχητές του ΙΚ.

Διεθνής Διάσκεψη για το Κλίμα (COP23)

Η μπάλα ξανά στην εξέδρα!

Για να καταλάβουμε από πόση υποκρισία ξεχειλίζουν οι διασκέψεις του ΟΗΕ για την κλιματική αλλαγή, αρκεί να δούμε πώς εκτυλίχτηκε η φετινή 23η διάσκεψη (COP 23) που έγινε στη Βόννη και στην οποία συμμετείχαν εκπρόσωποι περίπου 200 χωρών για δυο βδομάδες (από τις 6 μέχρι και τις 17 Νοέμβρη). Δυο χρόνια μετά από τη συμφωνία του Παρισιού, που δεν προσέφερε τίποτα περισσότερο από ένα ευχολόγιο για τη διατήρηση της αύξησης της θερμοκρασίας του πλανήτη σε επίπεδα κάτω των 2°C από τα προ-βιομηχανικά επίπεδα, χωρίς να πάρει κανένα **δεσμευτικό** μέτρο για την επίτευξη αυτού του στόχου (βλ. <http://www.eksegersi.gr/issue/919/Διεθνή/28655>. Ρεσιτάλ-υποκρισίας-από-Τραμπ-και-Ευρωπαϊούς), η φετινή Διάσκεψη για το Κλίμα δε συμφώνησε ούτε πάνω στο θέμα της ενίσχυσης των οικονομικά ασθενέστερων χωρών, βάσει της απόφασης της συμφωνίας του Παρισιού.

Ετσι, η επείγουσα έκκληση της συμφωνίας του Παρισιού στις πλουσιότερες χώρες, να συνδράμουν ετησίως με 100 δισ. δολάρια για να βοηθήσουν τις οικονομικά ασθενέστερες να αντιμετωπίσουν την κλιματική αλλαγή, έχει μείνει κενό γράμμα, αν και το ποσό αυτό πρέπει να θεωρείται ψίχουλα μπροστά στα λεφτά που έχουν δαπανηθεί κατά καιρούς για τη διάσωση καπιταλιστικών ομίλων που κινδύνευαν με χρεοκοπία! Κι όμως, τα χρήματα αυτά, που θα έπρεπε να δίνονται ετησίως μέχρι το 2020, όχι μόνο δεν έχουν δοθεί, αλλά δεν έχει συμφωνηθεί ούτε καν πόσα θα δίνει ο καθένας!

Μόνο η ΕΕ εμφανίζεται «προσηλωμένη στον συλλογικό παγκόσμιο στόχο της κινητοποίησης 100 δισ. δολαρίων ΗΠΑ ετησίως, με ορίζοντα το 2020 και έως το 2025, για τη χρηματοδότηση δράσεων για το κλίμα στις αναπτυσσόμενες χώρες», όπως ανέφερε δελτίο Τύπου της Κομισιόν όταν ξεκινούσαν οι εργασίες της COP23 στη Βόννη (http://europa.eu/rapid/press-release_IP-17-4245_el.htm). Το δελτίο Τύπου μας ενημερώνει ότι το 2016 η ΕΕ και τα κράτη μέλη της συνεισέφεραν συνολικά 20,2 δισ. ευρώ (10% περισσότερα από τα 17,6 δισ. που έδωσαν το 2015)! Δηλαδή μόλις το 20% του στόχου καλύφθηκε από την ΕΕ που συμπεριλαμβάνει πολλές από τις πιο πλούσιες χώρες του κόσμου (Γερμανία, Βρετανία, Γαλλία, Ιταλία). Τώρα, μπορούμε να κοιμόμαστε ήσυχοι!

Όλα παραπέμπονται στην επόμενη διάσκεψη, που θα γίνει σε έναν χρόνο (Δεκέμβρης 2018) στο Κατοβίτσε της Πολωνίας, κι όλοι υποστηρίζουν

ότι η φετινή διάσκεψη ήταν υποτονική και πως η επόμενη χρονιά θα είναι δύσκολη καθώς οι ΗΠΑ αποχωρούν στο τέλος του χρόνου από τη συμφωνία του Παρισιού, με το ζήτημα αγκάθι των πρακτικών μέτρων να μην έχει ακόμα συζητηθεί επί της ουσίας. Αντ' αυτού, είχαμε παρελάσεις εκπροσώπων καπιταλιστικών επιχειρήσεων, όπως η BMW και η Microsoft, με την πρώτη (που ήταν και επίσημος χορηγός της διοργάνωσης) να υπόσχεται ότι η παραγωγή της θα γίνεται μόνο με ανανεώσιμες πηγές ενέργειας μέχρι το 2020 και τη δεύτερη να υπόσχεται ότι μέχρι το 2030 θα μειώσει τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα στα εργοστάσιά της κατά 75% σε σχέση με τα επίπεδα του 2013.

Τα ωραία λογάκια είναι το αγαπημένο σπορ των καπιταλιστών, όπως και οι «πράσινες επενδύσεις», όμως αν αυτές δεν αποφέρουν το ανώτατο κέρδος θα παραμείνουν κενό γράμμα. Για την ώρα, η θερμοκρασία του πλανήτη εξακολουθεί να ανεβαίνει, με τον περασμένο Σεπτέμβρη να είναι ο τέταρτος θερμότερος από το 1880 (ο θερμότερος σημειώθηκε το 2015 και οι αμέσως επόμενοι το 2016 και το 2014), σύμφωνα με το Εθνικό Κέντρο Περιβαλλοντικής Ενημέρωσης των ΗΠΑ, NOAA (βλ. <https://www.ncdc.noaa.gov/sotc/global/201709>). Το ίδιο κέντρο ανέφερε ότι το 2016 ήταν η πέμπτη συνεχής

χρονιά που η θερμοκρασία της Γης έφτασε σε επίπεδα ρεκόρ (0.94°C πάνω από τα προ-βιομηχανικά επίπεδα) και ο 40ός χρόνος (από το 1977) που ο ετήσιος μέσος όρος της θερμοκρασίας της Γης ήταν πάνω από τον μέσο όρο του εικοστού αιώνα. Ταυτόχρονα, οι εκπομπές από ορυκτά καύσιμα στη βιομηχανία το 2016 βρίσκονταν σε επίπεδα 62% πάνω από αυτά του 1990, ενώ το 2017 προβλέπεται μία ακόμα αύξηση κατά 2%, σύμφωνα με την ετήσια έκθεση της οργάνωσης Global Carbon Project, που δημοσιεύτηκε την προηγούμενη Δευτέρα (http://www.globalcarbonproject.org/carbonbudget/17/files/GCP_CarbonBudget_2017.pdf). Οι τέσσερις μεγαλύτεροι ρυπαντές, που αντιπροσωπεύουν το 59% των παγκόσμιων ρύπων, είναι η Κίνα (28%), οι ΗΠΑ (15%), η ΕΕ (10%) και η Ινδία (7%). Η τελευταία ήταν αυτή που σημείωσε μεγάλη αύξηση στις εκπομπές (4,5%), με την Κίνα να σημειώνει ελαφρά μείωση (0,3%), λόγω της οικονομικής κρίσης που έχει αρχίσει να την αγκαλιάζει.

Φανταστείτε ότι η συμφωνία του Κιότο, που υπογράφηκε το 1992 (αλλά δεν επικυρώθηκε από τις ΗΠΑ, ούτε συμπεριελάμβανε την Κίνα), υποσχόταν μείωση κατά 5,2% των εκπομπών CO2 μέχρι το 2012! Η συμφωνία του Κιότο παρατάθηκε μέχρι το 2020, βάσει της συμφωνίας της Ντόχα (πρω-

τεύουσα του Κατάρ), που έγινε τον Δεκέμβρη του 2012, για να εγκαταλειφθεί οριστικά το 2015 στο Παρίσι (σε μία διάσκεψη που έγινε με την ευγενική χορηγία καπιταλιστικών ομίλων, η πλειοψηφία των οποίων δε δημοσιεύει καν στοιχεία για τις εκπομπές αερίων που ευθύνονται για το φαινόμενο του θερμοκηπίου). Είχε προηγηθεί το μεγάλο φιάσκο της διάσκεψης της Κοπεγχάγης το 2009, γι' αυτό και από τότε οι επόμενες διασκέψεις δε διαφημίστηκαν τόσο πολύ.

Ο καπιταλισμός ενδιαφέρεται μόνο για το κέρδος. Η μόλυνση του πλανήτη (ένα μόνο μέρος της οποίας είναι οι εκπομπές αερίων που ευθύνονται για το φαινόμενο του θερμοκηπίου) είναι συνεχής, μιας και η λήψη μέτρων προστασίας κοστίζει. Αυτό είναι ένα κόστος «αντιπαραγωγικό» για τους καπιταλιστές, αφού δε φέρνει κέρδος. Γι' αυτό και όσες διεθνείς διασκέψεις κι αν γίνουν, όσα κροκοδείλια δάκρια κι αν χυθούν, αν δεν αλλάξει το σύστημα παραγωγής, ώστε να λειτουργεί με γνώμονα την κάλυψη των ανώτατων υλικών και πολιτιστικών αναγκών του ανθρώπου, μέσα στις οποίες είναι και η προστασία του περιβάλλοντος, τίποτα ουσιαστικό δεν πρέπει να περιμένουμε. Η αλλαγή του συστήματος όμως δε γίνεται με λόγια, ούτε με διάλογο, αλλά μόνο με επανάσταση, είτε το θέλουμε είτε όχι.

Προμελετημένο σιωνιστικό έγκλημα

Το Ισραήλ αποχαράκτηρισε απόρρητα κρατικά έγγραφα από την περίοδο του Πολέμου των Ώξι Ημερών το 1967, που αποκάλυπταν την πρόθεσή του να σπρώξει τη Γάζα στη λιμοκτονία και να εφαρμόσει πρακτικές εθνοκάθαρσης σε βάρος του παλαιστινικού λαού ήδη μετά το τέλος του πολέμου, πριν από 50 χρόνια.

Τα αποχακτηρισμένα πλέον έγγραφα τεκμηριώνουν τη διαχρονική άρνηση του Ισραήλ να επιτρέψει τη δημιουργία ενός πραγματικά ανεξάρτητου παλαιστινιακού κράτους δίπλα στο ισραηλινό, χρησιμοποιώντας σαν εργαλείο την επι δεκαετίες αδιάκοπη επέκταση των εβραϊκών εποικισμών μέσα στην καρδιά των παλαιστινιακών εδαφών στην Ανατολική Ιερουσαλήμ ή στη Χεβρώνα, όπου 1.000 εβραίοι έποικοι καταλαμβάνουν σχεδόν ίση έκταση με τους 160.000 παλαιστίνιους κατοίκους, έχοντας εκατοντάδες ισραηλινούς στρατιώτες και μπάτσους να τους φυλάνε νυχθημέρον, με στόχο να διασπάσουν την ενότητα των εδαφών αυτών.

Στα έγγραφα καταγράφονται τοποθετήσεις κορυφαίων στελεχών της κυβέρνησης Λεβί Εσκόλ αλλά και του ίδιου του πρωθυπουργού, που λέει χαρακτηριστικά: «Υπάρχουν 600.000 Αραβες σε αυτές τις περιοχές τώρα (σ.σ. αναφέρεται στην Ανατολική Ιερουσαλήμ και τη Δυτική Οχθη που πριν τον πόλεμο ήταν υπό ιορδανική διοίκηση). Ποιο θα είναι το στάτους του αραβικού πληθυσμού από εδώ και πέρα; Προτείνω να μην αποφασίσουμε επί του θέματος τώρα. Υπάρχει αρκετός διαθέσιμος χρόνος για να βρούμε μια λύση για αυτό το πρόβλημα. Αν παραμείνουμε στις περιοχές για 20 χρόνια, ο κόσμος θα μας συνηθίσει, όπως συνηθισε και τον Χουσεϊν (σ.σ. βασιλιάς της Ιορδανίας)». Ο υπουργός Μεταφορών Μοσέ Καρμέλ συμπληρώνει αμέσως μετά, ότι το Ισραήλ έχει δικαίωμα να βρίσκεται στις περιοχές αυτές, πολύ περισσότερο τουλάχιστον από τον Χουσεϊν.

Όσον αφορά τη Γάζα, ο Εσκόλ δηλώνει: «Ακριβώς λόγω της ασφυξίας και της μετατροπής της σε φυλακή, ίσως οι Αραβες να φύγουν από τη Γάζα. Αν δεν τους δώσουμε επαρκές νερό, δε θα έχουν άλλη επιλογή από το να φύγουν, αφού τα χωράφια τους θα ξεραθούν». Δήλωση που περιγράφει ακριβώς αυτό που ο ΟΗΕ ορίζει ως γενοκτονία. Δηλαδή, τη συνειδητή και σχεδιασμένη επιβολή σε έναν πληθυσμό συνθηκών διαβίωσης με στόχο τον μερικό ή ολικό εξανδραποδισμό του. Στην πρόταση του υπουργού Αμυνας να δοθούν στους Παλαιστίνιους άδειες εργασίας στο εξωτερικό, ώστε να παρακινήθούν να φύγουν από τη Γάζα και να παραμείνουν εκτός Παλαιστίνης, η απάντηση του Εσκόλ ήταν ότι αν γίνει κάτι τέτοιο θα γίνει μόνο μετά τον μαζικό διωγμό των Παλαιστίνιων από τη Γάζα.

Ο υπουργός Εκπαίδευσης Ζαλμάν Αρανέ δήλωσε: «Ενα εβραϊκό κράτος, του οποίου το 40% του πληθυσμού είναι Αραβες, δεν είναι εβραϊκό. Οι Αραβες είναι η πέμπτη φάλαγγα που θα διαλύσει το εβραϊκό κράτος. Δεν μπορώ να φανταστώ πώς θα οργανώσουμε τη ζωή σε μια χώρα, όταν έχουμε 1,4 εκατομμύρια Αραβες (στη Δυτική Οχθη και την Γάζα), άλλους 400.000 που είναι μέσα στη χώρα (στο Ισραήλ), ενώ είμαστε μόλις 2,4 εκατομμύρια Ισραηλινοί». Για να συμπληρώσει ο υπουργός Θρησκευτικών Ζητημάτων Ζεράχ Γουαρχαφτίγκ: «Πρέπει με κάθε τρόπο να αυξήσουμε τους Εβραίους και να μειώσουμε τον αριθμό των Αράβων».

Κάποια κυβερνητικά στελέχη διαφώνησαν εξ αρχής με τα σχέδια καταστολής του παλαιστινιακού λαού που μετά τον πόλεμο του '67 βρίσκονταν κυριολεκτικά στο έλεος των σιωνιστών, φοβούμενα διεθνείς αντιδράσεις μπροστά στην εκτυλισσόμενη σιωνιστική βαρβαρότητα. Ο Εσκόλ τους απάντησε: «Θα μπορούσαμε να ελπίζουμε σε άλλον ένα πόλεμο που θα έδινε λύση στο πρόβλημα (σ.σ. εννοεί την εξόντωση ή τον μαζικό διωγμό των παλαιστινιακού λαού από το σύνολο των παλαιστινιακών εδαφών και του Ισραήλ). Αυτό όμως αποτελεί πολυτέλεια, μια απροσδόκητη λύση».

Δε χρειάζονταν να δοθούν στη δημοσιότητα αυτά τα έγγραφα για να υπερνάνει κανείς ότι η σχεδιασμένη εξόντωση του παλαιστινιακού λαού αποτελεί διαχρονική τακτική του σιωνιστικού μορφώματος. Ερχονται μόνο να επιβεβαιώσουν αυτό το γεγονός και σε επίπεδο επίσημων κρατικών εγγράφων και να δώσουν άλλο ένα μάθημα στους πασιφιστές υπέρμαχους της αδιέξοδης «μη βίαιης αντίστασης» στους ναζι-σιωνιστές.

Ρωσία: Οικονομική βαρυχειμωνιά με τα εισοδήματα να κατακυλούν για τέταρτη χρονιά

Για τέταρτη συνεχή χρονιά κατακυλά το πραγματικό διαθέσιμο εισόδημα των ρωσικών νοικοκυριών (πραγματικό, με τον τρόπο που το μετράει φυσικά η στατιστική υπηρεσία). Σύμφωνα με τους Τάιμς της Μόσχας (<https://themoscowtimes.com/news/incomes-in-russia-continue-4-year-plunge-59642>) που επικαλούνται την εθνική στατιστική υπηρεσία (Roostat), παρά τον χαμηλό πληθωρισμό και τις αυξήσεις στους μισθούς, το πραγματικό εισόδημα των νοικοκυριών έπεσε κατά 1,3% από τον Οκτώβρη του 2016. Το πώς γίνεται αυτό το παράδοξο (να αυξηθούν οι «πραγματικοί» μισθοί κατά 4,3% και ο πληθωρισμός να βρίσκεται σε ιστορικά χαμηλά επίπεδα της τάξης του 2,7%) μόνο η στατιστική υπηρεσία γνωρίζει. Πάντως, το βέβαιο είναι ότι η οικονομική κρίση δε λείει να αφήσει τη Ρωσία, ο τραπεζικός τομέας της οποίας μόλις αρχίζει να «ανακάμπτει», σύμφωνα με τους Τάιμς της Μόσχας (<https://themoscowtimes.com/articles/russia-banking-sector-on-the-mend-after-a-catastrophic-summer-59618>), μετά από ένα καταστροφικό καλοκαίρι.

Η «ανάκαμψη» αυτή είναι όμως σχετική και ασαφής, καθώς μόνο η κρατική εμπορική τράπεζα Sberbank σημείωσε τεράστια κέρδη το τρίτο τρίμηνο του 2017, περίπου 64% παραπάνω σε σχέση με το τρίτο τρίμηνο του 2016! Οι προβλέψεις για τα κέρδη της Sberbank είναι να φτάσουν στο ένα τρισεκατομμύριο ρούβλια μέχρι το 2020, ποσό που ισοδυναμεί με το πενταπλάσιο των κερδών όλου του τραπεζικού τομέα το 2016. Ο λόγος που η Sberbank εμφανίστηκε τόσο αλματώδως κερδοφόρα είναι οι κρατικές εγγυήσεις, που έχουν ως

αποτέλεσμα να είναι από τις λίγες τράπεζες που εμπιστεύονται οι ρώσοι καταθέτες και δανειολήπτες, σε μία περίοδο που το υπόλοιπο τραπεζικό σύστημα της χώρας βρίσκεται σε πολύ άσχημη κατάσταση. Γι' αυτό και η Κεντρική Τράπεζα της Ρωσίας αναγκάστηκε να διασώσει στα τέλη του περασμένου Αυγούστου την εμπορική τράπεζα Otkritie (μία από τις θεωρούμενες ως «συστημικές» τράπεζες της χώρας), που κατέρρευσε το καλοκαίρι. Λίγες βδομάδες αργότερα, άλλη μία τράπεζα κήρυξε πτώχευση.

Οι διασώσεις ρωσικών τραπεζών χαρακτηρίζονται από τους Τάιμς της Μόσχας ως οι μεγαλύτερες στην ιστορία της χώρας, ενώ η πρόεδρος της Κεντρικής Τράπεζας, Ελβίρα Ναμπιούλινα, δηλώνει ότι το ξεκαθάρισμα του ρωσικού τραπεζικού τομέα που λειτουργεί σε «τοξικό περιβάλλον» μπορεί να διαρκέσει ένα με δύο χρόνια. Τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια (αυτά δηλαδή που δεν μπορούν να αποπληρωθούν από τους δανειολήπτες τους) αυξάνονται συνεχώς. Σύμφωνα με τα στοιχεία της Κεντρικής Τράπεζας της Ρωσίας, που επικαλούνται οι Τάιμς της Μόσχας, τον περασμένο Οκτώβρη τα δάνεια αυτά έφτασαν στο 6,7% (στον τομέα των επιχειρήσεων) και στο 7,5% (στον τομέα του εμπορίου). Με την κατανάλωση να παραμένει σχεδόν στάσιμη, τον καταναλωτικό δείκτη Watson Shopping να βρίσκεται στο χαμηλότερο επίπεδο από τότε που πρωτοεμφανίστηκε (το 2014) και το εισόδημα των νοικοκυριών να κατακυλά (μιλάμε για το μέσο εισόδημα, φανταστείτε τι γίνεται στα φτωχότερα εργατικά στρώματα), η ρωσική αρκούδα έχει να διανύσει βαρύ οικονομικό χειμώνα.

στο ψαχνό

Το μέγα σκάνδαλο

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η υπόθεση της πώλησης βλημάτων για τον γενοκτονικό πόλεμο της μαύρης σαουδαραβικής δυναστείας στην Υεμένη είναι σκανδαλώδης. Δεν είναι καινοφανής, όμως. Ούτε περιμένουμε να λυθεί διά της κοινοβουλευτικής ή διά της δικαστικής οδού.

Στη Βουλή θα γίνει μια συζήτηση σε χουλιγκάνικους τόνους, με την κυβέρνηση και την αντιπολίτευση να προσπαθούν να βγάλουν τη μέγιστη δυνατή πολιτική υπεραξία, εναλλασσόμενες στις θέσεις του αμυνόμενου και του επιτιθέμενου (γιατί στο χορό θα ριχτούν και όλες οι άλλες σκανδαλώδεις υποθέσεις, από Siemens μέχρι Paradise papers και Αυγενάκη). Στόχος, ειδικά της κυβέρνησης, θα είναι να δημιουργηθεί ένας αχταρμάς με τον οποίο όποιος παρακολουθήσει τη συζήτηση δε θα μπορεί να βγάλει άκρη.

Όσο για την αστική Δικαιοσύνη, ξέρουμε και τις ταχύτητές της και τις μεθόδους της, ώστε να είμαστε σίγουροι ότι δεν πρόκειται ν' ασχοληθεί με μια σύμβαση η οποία δεν πραγματοποιήθηκε (για να υπάρχει έδαφος έρευνας για μίζες).

Τι θα μείνει απ' αυτή την ιστορία; Ένας απόηχος, μια σιχασιά, ενδεχομένως η γνωστή αίσθηση ότι «όλοι ίδιοι είναι», η οποία το πολύ να επηρεάσει σε κάποιο βαθμό την ψήφο στις επόμενες εκλογές και τίποτα πέραν αυτής.

Δε θέλουμε να πούμε, φυσικά, ότι δεν πρέπει ν' ασχολούμαστε με τα σκάνδαλα που από καιρού εις καιρόν αποκαλύπτονται. Η εφημερίδα μας έχει αποδείξει ότι όχι μόνο δε στρέφει την πλάτη σ' αυτές τις αποκαλύψεις, αλλά αντίθετα προσπαθεί όσο μπορεί να κάνει τη δική της αποκαλυπτική δουλειά.

Πάντοτε, όμως, εντάσσοντας αυτές τις όζουρες υποθέσεις στο μεγάλο σκάνδαλο που είναι η λειτουργία του καπιταλιστικού συστήματος. Όχι «καθαρίζοντας» με μια γενική κι αόριστη αντικαπιταλιστική καταγγελιολογία, αλλά με συστηματική αποκάλυψη των αφανών νημάτων που συνδέουν τα λεγόμενα σκάνδαλα διαφθοράς με τη λειτουργία του καπιταλισμού και της αστικής δημοκρατίας.

Αν στο πεδίο των σκανδάλων διαφθοράς δεν μπορούμε να προχωρήσουμε πέρα από την αποκάλυψη και την καταγγελία, στο πεδίο του «σκανδάλου καπιταλισμός» μπορούμε και οφείλουμε να αναλάβουμε δράση.

Η κατάθεση του Κρατικού Προϋπολογισμού του 2018 μας προσφέρει ένα ακόμα παράδειγμα του ζοφερού παρόντος και του ακόμα πιο ζοφερού μέλλοντος που μας επιφυλάσσουν. Φορομνηξία, παραπέρα πετσόκομμα των κοινωνικών δαπανών, μεγαλύτερα ματωμένα πλεονάσματα, είναι το περιεχόμενο αυτού του προϋπολογισμού, που έχουν το θράσος να τον παρουσιάζουν ως τον «τελευταίο μνημονιακό προϋπολογισμό» (περισσότερα μπορείτε να διαβάσετε στη σελίδα 11).

Τι απαντάμε; Καταγγέλλουμε, ασφαλώς. Αλλά δε φτάνει η καταγγελία. Στη δράση του κεφαλαίου απαιτείται λαϊκή αντίδραση, απαιτείται εργατική αντίσταση, νεολαιίστικη αντίσταση. Αυτά είναι τα μεγάλα ζητούμενα.

Απαιτείται να σπάσει η λογική της μοιρολατρίας και της ηττοπάθειας. Γιατί ο φόβος των καταπιεσμένων είναι η δύναμη των καταπιεστών. Απαιτείται αναζήτηση μιας καινούργιας συλλογικότητας, στηριγμένης στους ίδιους τους εργαζόμενους, σε πλήρη ρήξη με τον καπιταλισμό και το σύστημά του, κόντρα στον κάθε είδους ρεφορμισμό και οπορτουνισμό, στηριγμένης στις αρχές της ταξικής πάλης και όχι της ταξικής υποταγής.

KONTRES

Μελέτες μάλαμα

Η Νέα Πέραμος εντάσσεται στη «Χαμηλή Ζώνη Μεγάρων - Ν. Περάμου» και γι' αυτήν «δεν υπάρχει υψηλός ή πολύ υψηλός κίνδυνος πλημμύρας» ακόμη και «για πλημμυρική βροχοπτώση 100ετίας»! Αυτό προβλέπεται στο «Προσχέδιο Διαχείρισης Κινδύνων Πλημμύρας - Παραδοτέο 12» του Υδατικού Διαμερίσματος Αττικής, που αναρτήθηκε από το υπουργείο Περιβάλλοντος μόλις τον περασμένο Ιούλη. (Το σχετικό έγγραφο ανέδειξε με δημοσίευσμά του ο «Ριζοσπάστης». Το σημειώνουμε, γιατί εμείς δεν κλέβουμε τη δουλειά άλλων, όπως κάνει και ο «Ριζοσπάστης»).

Η Νέα Πέραμος, ως γνωστόν βούλιαξε στη λάσπη. Πέρα από τις καταστροφές, είχε και έναν νεκρό. Η πράξη, λοιπόν, έχει ήδη κάνει σκόνη τους κυβερνητικούς ισχυρισμούς για την ποιότητα των «Σχεδίων Διαχείρισης Πλημμύρας», που με περισσότερο θράσος ο Φάμελλος ανακοίνωσε ότι θα είναι έτοιμα τον Φλεβάρη (όπως είπε, είναι ήδη αναρτημένα για διαβούλευση).

ΥΓ. Ο Φάμελλος λέει («κατόπιν εορτής»): «Μία από τις εκκρεμότητες των Ευρωπαϊκών Οδηγιών που παραλάβαμε και έπρεπε να διαχειριστούμε ήταν και τα Σχέδια Διαχείρισης Κινδύνων Πλημμύρας, τα οποία ολοκληρώνουμε τον Φεβρουάριο 2018, με πόρους από το ΕΣΠΑ». Από πού άντλησε το θράσος ο ομογάλακτός του, αντιπεριφερειάρχης Δυτικής Αττικής, Γ. Βασιλείου, και διακήρυξε, μόλις στις 6 Νοέμβρη, ότι «η στενή συνεργασία των αρμόδιων φορέων θα θωρακίσει κατάλληλα την περιοχή ενόψει της αντιπλημμυρικής και αποχιονιστικής περιόδου»;

Ηθικό πλεονέκτημα

Πέρασε τη νύχτα σε σκυλάδικο, απολαμβάνοντας με την παρέα του τη θεά και τους θεούς της καψούρας, Πάολα, Μαζωνάκη και Ρόκκο. Και με το πρώτο χάραμα, ακάματος (δεν ξέρουμε αν χτύπησε και κάνα πατσά για να στρώσει το στομάχι από τα ξύδια), έπιασε στασίδι του Αυτιά, απ' όπου κατακεραύνωσε τη δήμαρχο Μάνδρας επειδή ξημεροβραδιάζεται στα

κανάλια και δεν κάνει τη δουλειά της! Το όνομα αυτού Πέτρος Κωνσταντίνος, βουλευτής Μεσσηνίας του ΣΥΡΙΖΑ. Το ίδιο το... «ηθικό πλεονέκτημα της Αριστεράς» προσωποποιημένο.

ΥΓ1. Η τελευταία φορά που συζητήθηκε παρουσία αστού πολιτικού σε σκυλάδικο ήταν αυτή του υπουργού Παιδείας του Καραμανλή, Ευριπίδη Στυλιανίδη. Ήταν τη βραδιά που ο μπάτσος Κορκονέας σκότωσε τον Αλέξη Γρηγορόπουλο. Το αίμα του παιδιού ακόμα άχνιζε, η Αθήνα είχε αρχίσει να καίγεται (πρώτη πράξη στη σύντομη εξεγερτική άνοιξη της νεολαίας τον Δεκέμβρη του 2008), αλλά τίποτα δε στάθηκε ικανό να ταραξεί τη διασκέδαση του υπουργού.

ΥΓ2. Ο Στυλιανίδης είχε δικαιολογηθεί ότι πήγε στο σκυλάδικο καλεσμένος στη συνεστιάση κάποιου συλλόγου της εκλογικής του περιφέρειας. Ο Κωνσταντίνος, στο ξεκατίνασμά του με τον Μπουμπούκο στο Twitter, αναρωτήθηκε αθώα: «Από πότε είναι μεμπτό να πηγαίνει κανείς (καλεσμένος) σε Κέντρο Διασκέδασης να τιμήσει τα προεόρτια γάμου του συνεργάτη του? #υποκρισία». Πάλι καλά που δεν μίλησε για «πολιτιστικό κέντρο».

ΥΓ3. Ο Κωνσταντίνος έκλεισε (προς στιγμήν) το δημόσιο ξεκατίνασμα, αναρτώντας φωτογραφία του Μπουμπούκου και της Μπουμπούκας σε σκυλάδικο. Οπότε... πάτισαν (όλοι το ίδιο είμαστε). Αηδία...

Στρουθοκαμηλισμοί

Τέως ποδοσφαιριστής, νυν ιδιοκτήτης σουβλατζίδικου και δημοτικός σύμβουλος Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνος, ο Λύσανδρος Γεωργαμλής κάνει ενίοτε και δηλώσεις. Είπε, λοιπόν, μεταξύ άλλων σε αθλητικό σάιτ, «με την ιδιότητα του δημοτικού συμβούλου της πόλης», αναφερόμενος στο γήπεδο Μελισσανίδη (που ψευδεπίγραφα παρουσιάζεται σαν γήπεδο της ΑΕΚ): «Υπάρχουν άνθρωποι που αντιδρούν. Τα πράγματα όμως έχουν ακολουθήσει νόμιμες διαδικασίες σε όλες τις περιπτώσεις και

έχω την εντύπωση, ότι η ΑΕΚ θα δικαιωθεί ξανά. Πιστεύω, ότι δεν θα υπάρξει κανένα πρόβλημα για την ολοκλήρωση του έργου. Πρόσφατα, δε, λύθηκαν όλες οι απορίες του κόσμου για την κυ-

Να τον χαίρονται

«Μόνο όσοι είναι πιστοί στον κομμουνισμό μπορούν να διατυπώσουν μια αληθινά ριζοσπαστική κριτική της θλιβερής πραγματικότητας του σταλινισμού και των επιγόνων του. Ας το παραδεχτούμε: σήμερα, ο Λένιν και η κληρονομιά του θεωρούνται πράγματα απελπιστικά παρωχημένα, κομμάτια ενός νεκρού «παραδείγματος». Όχι μόνο ο Λένιν ήταν συγγενστά τυφλός απέναντι σε πολλά από τα προβλήματα που είναι πλέον κεντρικά στη σύγχρονη ζωή (την οικολογία, τους αγώνες για μια χειραφετημένη σεξουαλικότητα, κ.ο.κ.), αλλά και η βίαιη πολιτική πρακτική του είναι εντελώς ξένη στις σημερινές δημοκρατικές ευαισθησίες, το δράμα του για τη νέα κοινωνία ως συγκεντρωτικό βιομηχανικό σύστημα υπό κρατική διοίκηση είναι απλώς εκτός τόπου και χρόνου, κ.ο.κ. Αντί να προσπαθούμε απελπισμένα να διασώσουμε τον αυθεντικό λενινιστικό πυρήνα από το σταλινικό αλλούβιο, δεν θα ήταν προτιμότερο να ξεχάσουμε τον Λένιν και να επιστρέψουμε στον Μαρξ, αναζητώντας στο δικό του έργο τις ρίζες όσων πήγαν στραβά στα κομμουνιστικά κινήματα του 20ού αιώνα».

Να τον χαίρονται τον Σλαβόι Ζίζεκ αυτοί που τον προσκυνούσαν σαν τον... Μαρξ της εποχής μας. Και δεν αναφερόμαστε στους συριζαίους, που τον ανακάλυψαν κάπως αργά και τον χρησιμοποίησαν δεόντως, αλλά στο ΝΑΡ που πρώτο μας τον σύστησε και πρώτο τον έφερε στην Ελλάδα. Ο ποικιλόχρωμος και ποικιλώνυμος οπορτουνισμός καταναλώνει εύκολα τις «φόβες» τις τυλιγμένες σε φανταχτερό περιτύλιγμα. Επειδή είναι και ο ίδιος «φόλα».

κλοφοριακή ρύθμιση».

Δε θα σχολιάσουμε τα περί «νόμιμων διαδικασιών», γιατί θα ήταν σαν να παραβιάζαμε ανοιχτές θύρες (οι αναγνώστες της «Κόντρας» γνωρίζουν). Μόνο στην τελευταία πρόταση θα σταθούμε. Λύθηκαν οι απορίες του κόσμου για την κυκλοφοριακή ρύθμιση, λέει ο Γεωργαμλής. Οι δικές του, προφανώς, είχαν λυθεί προτούτερα. Θα μπορούσε, άραγε, να μας διευκρινίσει τη στάση του στο δημοτικό συμβούλιο, όταν συνεδρίασε για να γνωματεύσει για τη Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων των κυκλοφοριακών ρυθμίσεων; Αφού είχε λυμένες τις απορίες του, γιατί δεν ψήφισε υπέρ της ΜΠΕ, αλλά έκανε αποχή από την ψηφοφορία;

Να σας πούμε εμείς. Γιατί ο κόσμος στην πόλη «έβραζε». Από μέσα του «έβραζε» και ο ίδιος, γιατί το σουβλατζίδικο του θα επηρεαστεί άμεσα από το προωθούμενο κυκλοφοριακό έγκλημα. Όλα τα όργανα που συνεδρίασαν πριν από το δημοτικό συμβούλιο (τα κοινοτικά συμβούλια Νέας Φιλαδέλφειας και Νέας Χαλκηδόνας, η Επιτροπή Ποιότητας Ζωής) είχαν πάρει ομόφωνες αποφάσεις κατά της ΜΠΕ. Στην Επιτροπή Διαβούλευσης που συγκλήθηκε, με τη συμμετοχή φορέων και πολιτών, δε βρέθηκε ούτε ένας να υποστηρίξει τις κυκλοφοριακές ρυθμίσεις. Οπότε τον Γεωργαμλή-επιχειρηματία και δημοτικό σύμβουλο δεν τον έπαιρνε να ψηφίσει υπέρ της ΜΠΕ. Όμως, ο Γεωργαμλής-δημοτικός σύμβουλος χρωστάει και υποχρεώσεις στην πλευρά Μελισσανίδη-ΑΕΚ. Γι' αυτό επέλεξε την αποχή. Νομίζοντας πως βάζοντας το κεφάλι του στην άμμο δεν τον βλέπουν...

Για την ταμπακίερα;

Η Βίκυ Σταμάτη κατέθεσε αγωγή κατά του Πολάκη και του ζητά 1 εκατ. ευρώ για τους χαρακτηρισμούς «φτωχό νυμφίδιο» και «βαθύπλουτο τσουλί», που της απηύθυνε από το λατρεμένο του facebook. Ο Πολάκης απάντησε μιλώντας για «απύθμενο θράσος», ρωτώντας αν της «έχουν τελειώσει τα μαύρα χρήματα εντός Ελλάδας και δεν μπορεί να φέρει απ' τα καβατζωμένα στο εξωτερικό (καθώς έχουμε ελέγξει τις διόδους) και ψάχνει για νέα αρπαχτή» και έθεσε ζήτημα ύψους του διεκδικούμενου ποσού: «Μήπως νομίζεις ότι παίρνω κι εγώ μίζες σαν τον άντρα σου τον Ακη και ζητάς τόσα;».

Μόνο για την ταμπακίερα δεν έγραψε λέξη. Θα παραιτηθεί από τη βουλευτική αποζημίωση για ν' αντιμετωπίσει την υπόθεση στα δικαστήρια σαν «κοινός θνητός» ή θα επικαλεστεί ότι όλα όσα έγραψε εντάσσονται στην... πολιτική του δραστηριότητα που καλύπτεται από τη βουλευτική ασυλία; Αν κάνει το δεύτερο, θα αποδειξει ότι είναι απλώς... κουραδόμεναγκας. Ξέρουμε κι εμείς να βρίζουμε (και η διάθεση μας έρχεται πολλές φορές κάθε μέρα, όταν μαθαίνουμε τα κατορθώματα των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ), όμως αν το κάνουμε κινδυνεύουμε να μας εξοντώσουν οικονομικά με τους δρακόντειους νόμους τους. Γιατί δεν καταργούν οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ τον νόμο περί Τύπου (νόμος Βενιζέλου), ώστε να είμαστε όλοι στην ίδια μοίρα;

ΥΓ. Μετά τη Βίκυ Σταμάτη, ο Πολάκης «αρπάχτηκε» (πάντα από το facebook) και με τον (γνωστό) Αμβρόσιο. Δεν μπορείς να πεις, ένας κι ένας είναι οι άνθρωποι με τους οποίους «αντι-παράτιθεται».

Προκλητικός κυνισμός

Πάντα προκλητικός και πάντα κυνικός ο Πρετεντεράκος ζητά από τους αστούς πολιτικούς και τα αστικά Μέσα να χαμηλώσουν τους τόνους σχετικά με τα Paradise papers: «Αν ήταν τόσο απλό να καταργήσουμε τους φορολογικούς παραδείσους, όπως καταργήσαμε τα Μνημόνια, δεν χρειάζεται να κάνουμε μισές δουλειές. Μπορούμε να καταργήσουμε κατευθείαν τον καπιταλισμό». Το μήνυμα είναι σαφές: όσοι απολαμβάνουμε τα καλά του καπιταλισμού οφείλουμε να ανεχόμαστε τους φορολογικούς παράδεισους, αν δεν τους χρησιμοποιούμε (αλήθεια, ο Πρετεντεράκος έχει καμιά offshore;).

Τύχη αποκαλυπτική

Όπως είναι γνωστό, η συγκυβέρνηση ήθελε να ψηφίσει το νομοσχέδιο για το «κοινωνικό μέρισμα» της απάτης με τη διαδικασία του κατεπείγοντος, την Πέμπτη 16 Νοέμβρη. Ο Τσακαλώτος, μάλιστα, επιστράτευσε κάποιες μπουρδες για να θεμελιώσει την ανάγκη του κατεπείγοντος. Μεσολάβησαν, όμως, οι φωνικές πλημμύρες στη Δυτική Αττική και αναγκάστηκαν να αναβάλουν τη συζήτηση και ψήφιση για τη Δευτέρα 20 Νοέμβρη. Ενα τυχαίο γεγονός -πέρα από την τραγικότητά του- ήρθε να αποκαλύψει την ψευτιά και την υποκρισία της συγκυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ.

Στριμώγματα

Ο Καμμένος πήρε το λόγο στη Βουλή, στη συζήτηση για το «κοινωνικό μέρισμα» της απάτης, για να υπερασπιστεί τον εαυτό του από τις κατηγορίες για την υπόθεση της πώλησης βλημάτων στη Σαουδική Αραβία. Κι επέμεινε ιδιαίτερα στο ότι η συμφωνία δεν έχει πραγματοποιηθεί, εννοώντας ότι, κατά συνέπεια, δεν μπορεί να έχουν πέσει μίζες. Πήρε δηλαδή μόνος του τη θέση του κατηγορούμενου που υπερασπίζεται την αθωότητά του στο ποινικό επίπεδο. Για τα άλλα ζητήματα είπε ότι θα απαντούσε την Πέμπτη, στη συζήτηση της επερώτησης της ΝΔ.

Κεντροαριστερά

Αρχίζει ο δεύτερος γύρος

Δεν έκρυβε καμιά έκπληξη ο δεύτερος γύρος για την εκλογή αρχηγού του νέου κόμματος της Κεντροαριστεράς. Η Γεννηματά νίκησε άνετα, με 56,7% και ο Ανδρουλάκης περιορίστηκε σ' ένα 43,3%. Μαγείρεψαν και τη συμμετοχή ώστε να δείχνει περίπου 25% χαμηλότερη σε σχέση με τον πρώτο γύρο (ανακοίνωσαν ότι ψήφισαν 156.000) και ολοκλήρωσαν με το σόου της ενότητας (ο Ανδρουλάκης περίμενε τη Φώφη στο γραφείο του Αλιβιζάτου για να της δώσει το φιλί της αναγνώρισης της νίκης της).

Το μόνο βέβαιο είναι πως το σόου της εκλογής, παρά τη φιλότιμη προσπάθεια μερίδας των αστικών ΜΜΕ και ιδιαίτερα του Συγκροτήματος Μαρινάκη, δεν αποτέλεσε «γεγονός». Δεν έκανε καμιά αίσθηση, δεν ταρακούνησε ούτε στο ελάχιστο το πολιτικό σκηνικό. Αντιμετωπίστηκε ως αυτό που ήταν: μια εσωτερική υπόθεση των μπάζων του ΠΑΣΟΚ που προσπαθούν να ξαναγίνουν οικοδόμημα, αλλά απέχουν πολύ απ' αυτό. Δυνητικά μπορεί να απειλήσουν τον ΣΥΡΙΖΑ, όμως θα χρειαστούν πολύ χρόνο και να τους πάνε όλα πρίμα, για να μπορέσουν να κάνουν την απειλή πράξη (αν μπορέσουν, γιατί δεν παίζουν μόνοι σ' αυτό το παιχνίδι).

Η νίκη της Γεννηματά είναι νίκη των παλαιοपासकों (Σκανδαλίδης, Λαλιώτης και σία). Δεν είναι τυχαίο ότι ο Λαλιώτης φρόντισε να φωτογραφιστεί, με τον κώλο στο γραφείο, το πόδι στο τραπέζι και του σαλονιού κι ένα τσιγάρο στο χέρι, για να παραπέμπει και η φωτογραφική πόζα στο «παλιό καλό ΠΑΣΟΚ», που είναι αυτό που επανακάμπτει. Αυτό δεν αρέσει καθόλου ούτε στους σημερινούς (που στήριξαν τον Καμίνη), ούτε στους βενιζελικούς (που στήριξαν στο δεύτερο γύρο απροκάλυπτα τον Ανδρουλάκη, μολονότι κι αυτός είναι «παιδί του Σκανδαλίδη», παιδί του μηχανισμού του ΠΑΣΟΚ).

Επομένως, οι παλαιοपासकों έχουν όλη την πρωτοβουλία των κινήσεων και από τις δικές τους κινήσεις εξαρτάται η πορεία των πραγμάτων. Δεν είναι καθόλου δύσκολο στον Λαλιώτη και τον Σκανδαλίδη να φτιάξουν ένα καταστατικό και να το δώσουν στη Φώφη να το παρουσιάσει ως πρόταση για τη συγκρότηση του νέου φορέα. Σημασία έχει τι θα γράφει αυτό το καταστατικό για το χαρακτήρα του νέου φορέα και τι ρόλος θ' αναγνωριστεί στους πέραν του ΠΑΣΟΚ βαρόνους σε όλη την πορεία μέχρι τη σύγκληση του ιδρυτικού συνεδρίου και στην κατανομή των συνεδρών σ' αυτό.

Το γεγονός ότι ο Καμίνης έσπευσε να ανακοινώσει ότι συγκροτεί «κόμμα», μετονομάζοντας την ομάδα που στήριξε οργανωτικά την υποψηφιότητά του, δείχνει ότι περισσότερο πιθανή είναι η δημιουργία ενός πολυκομματικού μορφώματος και όχι ενός πολυτασικού κόμματος. Ο Παπανδρέου δε θέλει να διαλύσει το ΚΙΔΗΣΟ, ο Θεοδωράκης έχει συμφωνήσει πριν τις εκλογές να διατηρήσει ξεχωριστή κοινοβουλευτική ομάδα το Ποτάμι (και ο ίδιος το στάτους του αρχηγού), ο Καμίνης τρέχει να στήσει «κόμμα», ο Ραγκούσης επανήλθε στο ΠΑΣΟΚ και έμεινε μόνο ο Ανδρουλάκης να δηλώνει ότι δε θα δημιουργήσει καν τάση, αλλά θα διατηρεί την... πολιτική αυτονομία του.

Η πλάκα θα είναι αν το ΠΑΣΟΚ (ποντάροντας στη νίκη του και στην κατά-

δειξη της γύμνιας των υπόλοιπων) ζητήσει νέο ενιαίο κόμμα, ενώ οι υπόλοιποι θα ζητούν συμμαχικό πολυκομματικό μόρφωμα, προκειμένου να αποφύγουν την κυριαρχία του ΠΑΣΟΚ πάνω τους. ΟΛ' αυτά θα τα δούμε να εκτυλίσσονται τους επόμενους μήνες (Απρίλη του 2018 τοποθετείται το συνέδριο, σύμφωνα με διαρροές από τη Χαριλάου Τρικούπη). Όμως, ανεξάρτητα από την επιλογή για τη μορφή του νέου κόμματος, το παζάρι θα γίνει για το ρόλο των βαρόνων, σ' αυτό. Κανένας (πλην Ανδρουλάκη, που έσπευσε ήδη να αυτοχριστεί «νούμερο 2») δεν πρόκειται να δεχτεί ρόλο (και ποσόστωση συνέδρων) ανάλογα με το ποσοστό που πήρε στον πρώτο γύρο της αρχηγικής εκλογής. Όλοι θα υποστηρίζουν ότι εκπροσωπούν κάτι ευρύτερο από το ποσοστό που πήραν στον πρώτο γύρο. Ετσι παίζεται το παιχνίδι σ' αυτές τις περιπτώσεις.

Κι όταν (και αν) καταφέρουν να μοιράσουν τις βαρονίες, θα πρέπει να δώσουν απάντηση στο... υπαρξιακού χαρακτήρα ερώτημα: με ποιον θα παν και ποιον θ' αφήσουν; Με τη ΝΔ και τον Κούλη ή με τον ΣΥΡΙΖΑ και τον Τσίπρα;

Η επίσημη γραμμή είναι «με κανέναν από τους δύο», αλλά τα γνωστά σλόγκαν δεν ακούγονται καθόλου πειστικά, ιδιαίτερα όταν τα εκφωνεί η Φώφη με ύφος ρομπότ. Ηδη, το σύνολο σχεδόν των αστικών Μέσων που στήριξαν το «εγχείρημα του νέου φορέα της Κεντροαριστεράς» πιέζει στην κατεύθυνση «με τον Κούλη και όχι με τον Τσίπρα». Το «παλιό» ΠΑΣΟΚ, όμως, με επιχείρημά του πλέον και το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας, δεν μπορεί να δεχτεί αυτή τη γραμμή. Δεν είναι ότι οι Λαλιωτοσκανδαλίδηδες έχουν γαλουχηθεί μια ολόκληρη ζωή στα αντιδεξιά νάματα. Είναι το ένστικτο της πολιτικής αυτοσυντήρησης που τους σπρώχνει μακριά απ' αυτή τη γραμμή. Ξέρουν ότι τα λεγόμενα αντιδεξιά σύνδρομα είναι ζωντανά στο σημαντικότερο κομμάτι της βάσης του ΠΑΣΟΚ, στις εργατογειτονιές των μεγαλουπόλεων και στην επαρχία. Και δε θα ήθελαν αυτόν τον κόσμο να τον χάρισουν στον ΣΥΡΙΖΑ, που θα απολαμβάνει την αναβάπτισή του από τις θέσεις της αντιπολίτευσης, βλέποντας το ΠΑΣΟΚ (τον νέο φορέα που θέλουν να χτίσουν), να αποτελεί θλιβερή τσόντα μιας κυβέρνησης του Μητσοτάκη, στην οποία θα έχει μερικούς υπουργούς και υφυπουργούς. Αντίθετα, θα προτιμούσαν μια συγκυβέρνηση με τον ΣΥΡΙΖΑ, η οποία μάλιστα θα προέκυπτε μετά από επαναληπτικές εκλογές που θα γίνονταν με απλή αναλογική.

Αυτό το ξέρουν και οι επιτελείς του ΣΥΡΙΖΑ (σίγουρα έχουν και κάποιους διαύλους επικοινωνίας με τους «παλαιοपासकों»), γι' αυτό και με την εκλογή της Γεννηματά ο Τσίπρας επιχείρησε μια «επίθεση φιλίας» (σχετικά διακριτική, για να μην προκαλέσει). Της τηλεφώνησε το πρωί της Δευτέρας για να την συγχαρεί («έβαλες δύσκολο στόχο και τον πέτυχες», φέρεται να της είπε) και αμέσως μετά ανάρτησε δήλωση στο Twitter, στην οποία εξέφρασε την ελπίδα «η εκλογή της να συμβάλει στη βελτίωση των σχέσεων και στο διάλογο μεταξύ των προοδευτικών δυνάμεων στη χώρα μας, όπως ήδη γίνεται σε όλη την Ευρώπη». Η τελευταία αναφορά δεν είναι τυχαία. Είναι γνωστές οι πιέσεις που ασκούν

στο ΠΑΣΟΚ οι χειμαζόμενοι ευρωπαίοι σοσιαλδημοκράτες, προκειμένου να συμπορευτεί στρατηγικά με τον ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος έχει γίνει από την πρώτη στιγμή δεκτός στις ευρωσυνόδους κορυφής της σοσιαλδημοκρατίας.

Φοβούμενη τα χειρότερα, καθώς είναι πολύ νωρίς για τέτοια ανοίγματα, η Γεννηματά έσπευσε να δηλώσει από τη συχνότητα του πωρωμένου αντι-ΣΥΡΙΖΑ ραδιοσταθμού του «Πρώτου Θέματος», ότι «ο κ. Τσίπρας δεν έχει καμία σχέση με την Σοσιαλδημοκρατία, ούτε με τις υπόλοιπες προοδευτικές δυνάμεις της Ευρώπης. Τα σοσιαλδημοκρατικά κόμματα της Ευρώπης δεν στηρίζουν τον κ. Τσίπρα αλλά την Ελλάδα. Και το κάνουν μετά από δική μας πολύ μεγάλη προσπάθεια από το 2015, όταν με τις τυχοδιωκτικές πολιτικές και το δημοψήφισμα φτάσαμε με την πλάτη στον τοίχο, λίγο πριν την έξοδο από το ευρώ και την ΕΕ. Σε ό,τι αφορά το εσωτερικό, είναι επιλογή του να συγκυβερνά με μια ακροδεξιά απόφυση και να υλοποιεί τις πιο συντηρητικές νεοφιλελεύθερες πολιτικές που του επέβαλαν οι ακραίοι συντηρητικοί κύκλοι των εταίρων, ακριβώς γιατί είχε πλήρη αδυναμία να διαπραγματευτεί σωστά με ένα τεκμηριωμένο σχέδιο».

Αυτά έπρεπε να πει, αυτά είπε. Ανέβασε τους τόνους και στη Βουλή, το απόγευμα της ίδιας μέρας, «πυροβολώντας» κυρίως την κυβέρνηση, με κάποιες μπηχτές μόνο προς τη ΝΔ. Η Γεννηματά και οι συμβεβλητοί της ξέρουν πολύ καλά πως αν θέλουν να συνεχιστεί το εγχείρημα, δίνοντας την εντύπωση ότι είναι κάτι «ευρύτερο του ΠΑΣΟΚ», δεν πρέπει να επιχειρήσουν την παραμικρή προσέγγιση προς τον ΣΥΡΙΖΑ. Γιατί κάτι τέτοιο θα έδινε στους Καμινοθεοδωράκηδες πρόσχημα για να «την κάνουν», ενώ θ' ανέβαζε στα κεραμίδια τους σημερινούς και βενιζελικούς του ΠΑΣΟΚ. Θα συνεχίσουν, λοιπόν, ιδιαίτερα σ' αυτή τη φάση, να επιτίθενται ρητορικά κυρίως στον ΣΥΡΙΖΑ και λιγότερο στη ΝΔ.

Άλλο η αντιπολιτευτική ρητορική, όμως, και άλλο ο στρατηγικός σχεδιασμός, ο οποίος -από πλευράς του κυρίαρχου ρεύματος του ΠΑΣΟΚ- υπακούει στη λογική των αντιδεξιών συνδρόμων, όπως αναλύσαμε παραπάνω. Αν συγκροτηθεί ο νέος φορέας, στον οποίο θα χωρέσουν ο Θεοδωράκης και η παρέα του, ο Καμίνης και ο Λυκούδης (οι καινούργιοι δηλαδή πέρα απ' αυτούς που ήδη συμμετέχουν στη ΔΗΣΥ), θα χρειαστεί την αντι-ΣΥΡΙΖΑ ρητορική, προκειμένου να μετρήσει τις δυνάμεις του στις πρώτες εκλογές που θα συμμετάσχει. Μόνο έτσι θα έχει ελπίδες να επαναπατρίσει κάποιους από τους παλιούς ψηφοφόρους του ΠΑΣΟΚ, που έχουν στραφεί προς τον ΣΥΡΙΖΑ. Ανάλογα με το εκλογικό αποτέλεσμα θα είναι και οι επιλογές που θα γίνουν μετά τις εκλογές.

ΥΓ. Πριν ο Τσίπρας προλάβει να δώσει «γραμμή», ο Πολάκης είχε βγάλει τη δικιά του. Δυο ώρες μετά τα μεσάνυχτα της Κυριακής προς Δευτέρα έγραψε ειρωνικά στο Twitter (διατηρούμε σύνταξη και ορθογραφία): «ΩΔΙΝΕΝ ΟΡΟΣ ΚΑΙ ΕΤΕΚΕΝ ΜΥΝ“ ή (επι το κρητικότερον) Εκοιλοπονιε το βουνό και γέννησε ενα ποντικό..... Πάλι η Φωφη,πάλι ΠΑΣΟΚ (ποια συμπαράταξη και βρούβες)... Καλορίζκη ...». Δεν το λες και... ενωτικό μήνυμα.

Βάστα με να σε βαστώ...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3

Μητσοτάκη ότι «έχει επιλέξει να μεταμορφώσει τη ΝΔ στον πολιτικό βραχίονα μιας συμμορίας εκδοτικής», επικαλέστηκε τους παλιούς βουλευτές της ΝΔ που ξέρουν πόσο έντιμος είναι («μηνά πλουσιότερος στην πολιτική και θα φύγω φτωχότερος») και κατέληξε με μια... καμένη κορόνα: «Να ξέρουν καλά ότι σε αυτή την αϊθουσα είμαι είκοσι έξι χρόνια, έντεκα φορές εκλεγμένος από τον ελληνικό λαό. Αντέχει η πλάτη μου χτυπήματα. Αντέχω μέχρι να τους τσακίσω».

Το χειρότερο για τον Καμμένο ήταν ότι ο Τσίπρας δε θα πήγαινε ούτε την Πέμπτη για να υπερασπιστεί τον υπουργό και συγκυβερνώντα εταίρο του από τις βαριές κατηγορίες της αντιπολίτευσης. Προτίμισε να μεταβεί στο Παρίσι, σε **ιδιωτική επίσκεψη**, για να τον βραβεύσει ο Δικηγορικός Σύλλογος κι ένα περιοδικό! Μπορεί να ήταν προγραμματισμένη η βράβευση, όμως μπορούσε να μην πάει ή να ζητήσει να γίνει η εκδίκωση άλλη μέρα ή να ζητήσει αναβολή της σύζητησης της επερώτησης της ΝΔ στη Βουλή. Το ιδιωτικό ταξίδι στο Παρίσι ήταν ένα πρώτης τάξης πρόσχημα για να μην μπει στο κάδρο της σκανδαλολογίας παρέα με τον Καμμένο. Να μην αναγκαστεί να τον υπερασπιστεί ο ίδιος προσωπικά. Το έκανε στην υπόθεση των επικοινωνιών με τον καταδικασμένο για προεξμεπρία Γιαννουσάκη, ήθελε όμως να αποπνήναι να το κάνει για την υπόθεση των πυρομαχικών στη Σαουδική Αραβία, που είναι πιο «κραμικήν» υπόθεση.

Το θέμα δεν πέρασε απαρατήρητο. Μια μέρα πριν από την Πέμπτη, τα «Νέα» του Μαρινάκη κραύγαζαν από το πρωτοσέλιδό τους ότι ο Τσίπρας «αποδρά» στο Παρίσι αναζητώντας «αρώματα από την Πόλη του Φωτός» για να ξεφύγει από τον «τοξικό» Καμμένο. Και ο Λοβέρδος κατέθετε στη Βουλή έγγραφα που επιβεβαιώναν την αναφορά του ταξίγαρχου Παπαδάκη για όσα διαμείφθηκαν με τους σοσουδάραβες αξιωματικούς που ήρθαν να αγοράσουν βλήματα απαιτώντας να φύγει από τη μέση ο broker (μεσάζοντας).

Ο Λοβέρδος κατέθεσε και άλλα έγγραφα, που ήταν χαρακτηρισμένα ως απόρρητα. Από τα Μέσα του Μαρινάκη αναπαρήχθησαν τα έγγραφα που επιβεβαίωναν όσα περιλάμβανε η αναφορά Παπαδάκη, που είχε δημοσιευτεί με το που άρχισαν οι αποκαλύψεις γι’ αυτή την όζουσα υπόθεση, ενώ τα χαρακτηρισμένα ως απόρρητα έγγραφα σφραγίστηκαν, απαγορεύτηκε η πρόσβαση τους ακόμα κι στους κοινοβουλευτικούς εκπροσώπους των κομμάτων και με απόφαση Βούτης παραδόθηκαν στον γενικό γραμματέα της κυβέρνησης!

Δεν ξέρουμε αν μεσολάβησε και πολιτικός εκβιασμός Καμμένου, πάντως ο Τσίπρας «θυμίστηκε» την τελευταία στιγμή να ζητήσει αναβολή της σύζήτησης της γαλάζιας επερώτησης για τη Δευτέρα, προκειμένου να παρευρεθεί και να πάρει το λόγο. Τόσες μέρες πέρασαν και δεν είπε κουβέντα (τη Δευτέρα που μίλησε στη Βουλή, για παράδειγμα), το θυμίστηκε στο παραπάνω. Κι όπως συνηθίζεται σ’ αυτές τις περιπτώσεις, συνόδευσαν το αίτημα για αναβολή με μια οξεία επίθεση στη ΝΔ και προσωπικά στον Μητσοτάκη («κωμική επιχείρηση παραπληροφόρησης», «ανοικίες και γραφικές επιθέσεις», «ηθικός αυτοσυγκρατής» ο Μητσοτάκης). Το επιτέλειο του Ματζιμου, με non rarer, «χόντρινε» την επίθεση κατά Μητσοτάκη, χαρακτηριζοντάς τον «θρασύδειλο».

Η ΝΔ, που κατηγορούσε τον Τσίπρα ότι «δραπετεύει στο Παρίσι», τάχθηκε ενάντια στην αναβολή, λέγοντας ότι δεν είναι απαραίτητη η παρουσία του πρωθυπουργού (μονά-ζυγά δικά της δηλαδή). Ο Βούτης πέρασε την αναβολή από τη Διάσκεψη των προέδρων της Βουλής (οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ έχουν πλειοψηφία), η ΝΔ επέστρεψε στον Τσίπρα όλους τους χαρακτηρισμούς, αλλά κανένας τους δεν περίμενε τη Δευτέρα. Συνέγισαν τις προπαγανδευτικές βολές και έτσι θα βγει η έβδομάδα: με χουλιχανιές. Εδώ που τα λέμε, οι Τσιπροκαμμένοι έχουν προσφέρει μπλόκο υλικό στους πολιτικούς τους αντιπάλους, καθώς είναι φανερό ότι έχουν χάσει τη μπάλα.

Τι περιλαμβάνουν τα απόρρητα έγγραφα που κατέθεσε ο Λοβέρδος και έσπευσαν τόσο πανικολήπει να τα κλειδαμπαρώσουν, απαγορεύοντας την πρόσβαση ακόμα και στους βουλευτές (ως μέχρι τη Δευτέρα να το έχουμε μάθει. Ο τραγέλαφος, πάντως, καταγράφεται στα «πλην» των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Ο Κοτζιάς βγάζει ανακοίνωση που απειλεί ακόμα και τους βουλευτές με δώδεξες για βαρύτητα ποινικά αδικήματα.) Ο Βούτης παραδίδει τα έγγραφα στην κυβέρνηση, ενώ η έως τώρα πρακτική ήταν να δεικνύονται τα έγγραφα στους βουλευτές με μέριμνα να μην τα φωτογραφίσουν. Ο Καμμένος ανακοινώνει μέσω Twitter ότι «δίνει πρόσβαση να τα δουν τα μέλη της επιτροπής εξοπλισμών και αποχαρκτηρίζει όσα δει και ζητήσει ο εισαγγελέας». Για έγγραφα του ΥΕΘΑ πρόκειται ή για έγγραφα του ΥΠΕΞ; Και ποια γραμμή ισχύει, η απαγόρευση ή η πρόσβαση στους βουλευτές; Μύλος. Γι’ αυτό λέμε ότι έχουν χάσει τη μπάλα.

Πάντως, τη «Διακρατική Συμφωνία» για τη Σαουδική Αραβία (εκπροσωπούμενη από τον Β. Παπαδόπουλο), που λογικά πρέπει να είναι απόρρητο έγγραφο, ο ίδιος ο Καμμένος την είχε αναρτήσει από την πρώτη στιγμή στην ιστοσελίδα του ΥΕΘΑ. Μήπως τα «έγγραφα Λοβέρδου» πιστοποιούσαν ότι οι συμφωνία είχε περάσει από ΚΥΣΕΑ και η σχετική απόφαση φέρει τις υπογραφές Τσίπρα και Κοτζιά; Αν είναι έτσι, τότε ο Τσίπρας είναι από την πρώτη στιγμή σε πλήρη γνώση της μίζιγνας με τον Παπαδόπουλο και τους Σαουδάραβες. Ανεξάρτητα απ’ αυτό, πάντως, με τον Βίτσα Βιγιάτορα στο Πεντάγωνο αποκλείεται ο Τσίπρας να μη γνώριζε. Άλλο αν προσπαθήσε να βγάλει την ουρά του απέξω.

Τη Δευτέρα θα έχουμε... ντέρμπι σκανδαλολογίας. Όλα τα μέσα θα χρησιμοποιούν στο γήπεδο από τον Τσίπρα, προκειμένου να συμψηφίσει ευθύνες: η Siemens, η Μαρέβα και τα Paradise papers, ο Αυγενάκης κτλ. Μετά το ντέρμπι, θα επανέλθουμε κι εμείς με κριτική. Προς το παρόν, κλείνουμε με την επισήμανση που δεν απασχολεί τους μονομάχους της λαομαχίας: οι βόμβες, είτε παλούνται μέσα από το κανάλι του Παπαδόπουλου είτε παλωύνταν απευθείας στον σοσουδάραβα συνταγματάρχη που ήρθε να αγοράσει με διαδικασια «government to government», θα χρησιμοποιούνται από το μαιύρη σοσουδαροβική δύνασεία στον πόλεμο γενοκτονίας που διεξάγει στην Υεμένη.

Από τον Οκτώβριο του 2015 γράφουμε ότι το ΙΚΑ καταρρέει χρηματοδοτικά, όχι μόνο λόγω της υψηλής ανεργίας, όχι μόνο επειδή καταλίστευτηκαν επί δεκαετίες και εξακολουθούν να καταλίστευούνται τα αποθεματικά του (όπως και των άλλων ασφαλιστικών ταμείων), όχι μόνο γιατί η κρατική συμμετοχή στα ασφαλιστικά ταμεία ήταν μικρής διάρκειας και ισχνή, όχι μόνο γιατί διαχρονικά γίνεται πάρτι με την εισφοροδιαφυγή, αλλά και για την εισφοροδιαφυγή, αλλά και για την περίοδο της κρίσης και των Μνημονίων οι καταπιλιστικές επιχειρήσεις, μεγάλες και μικρές (για τα δεδομένα του ελληνικού καπιταλισμού), σε μαζική κλίμακα, δεν καταβάλλουν τις ασφαλιστικές εισφορές (εργατικές και εργοδοτικές, που στην ουσία είναι στο σύνολό τους εργατικές), με το πρόσχημα ότι δεν μπορούν να ανταποκριθούν και πως αν το κάνουν θα καταρρεύσουν, θα κλείσουν και θα απολυθούν και άλλοι εργαζόμενοι.

Ασφάλιση στο ΙΚΑ την εποχή των Μνημονίων

Όλες οι μνημονιακές κυβερνήσεις, απ’ αυτή του Γ. Παπανδρέου μέχρι της σημερινής των Τσιπροκαμμένων ισχυρίζονται ότι λόγω της κρίσης έχουν μειωθεί δραστικά οι ασφαλισμένοι στο πρώην ΙΚΑ και επομένως έχουν προωθεί τα έσοδά του, λόγω και του πρόσθετου γεγονότος της δραστηκής μείωσης των αποδοχών των εργαζόμενων. Το ισχυρίζονται αυτό, όχι γιατί τους πήρε ο πόνος για τους ανέργους και για τη μείωση μισθών και μεροκάματων, αλλά για να δικαιολογήσουν την συνεχή επίθεση στις συντάξεις, που εξακολουθούν να τις ληστεύουν και να τις συρρικνώνουν (η επίθεση αυτή δεν έχει τελειώσει και δεν πρόκειται να σταματήσει με το προνομιθετημένο για το 2019 νέο πετσόκομμα των κύριων συντάξεων κατά 18%).

Οι ασφαλιστικές εισφορές των εργαζόμενων μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου του 2016 δεν υπολογίζονταν επί των καταβαλλόμενων αποδοχών, αλλά με βάση τις ισχύουσες κλαδικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Σύμφωνα με τον Ασφαλιστικό Οδηγό του Εργοδότη, όπως συντάχθηκε από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, «οι εισφορές υπολογίζονται επί των πραγματικών αμοιβών των αποδοχών των εργαζομένων (σε χρήμα και σε είδος). Οι αποδοχές αυτές δεν επιτρέπεται να είναι κατώτερες από τις νόμιμες, δηλ. αυτές που προβλέπονται κάθε φορά από τις κατά κλάδο συλλογικές συμβάσεις εργασίας».

Οι ασφαλιστικές εισφορές υπολογίζονταν πράγματι σύμφωνα με τις παγωμένες από το 2012 κλαδικές συλλογικές συμβάσεις. Ο πίνακας που δημοσιεύουμε είχε δημοσιευτεί για πρώτη φορά σε ανάλυσή μας τον Φλεβάρη του 2016, βάσει στοιχείων μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου του 2014. Συμπεριλάμβανε και δύο χρονιές πριν από την κρίση (2007 και 2008), που ήταν οι καλύτερες, για να διευκολύνονται οι συγκρίσεις. Τώρα έχουμε τη δυνατότητα να τον συμπληρώσουμε με στοιχεία μέχρι τις 31 Δεκέμβριο του 2016.

Τι διαπιστώνουμε;

Πλήρης απασχόληση: Το μέσο ασφαλιστέο μεροκάματο την περίοδο της κρίσης (2010-2016) κινήθηκε μεταξύ 58,01 (το 2010) και 51,13 ευρώ (το 2016), ανεξάρτητα από τον Οκτώβριο του 2014 το χρέος ανερχόταν σε 11,49 δισ. ευρώ, τον Ιούνιο του 2017 ανερχόταν σε 23,32 δισ. ευρώ, ενώ τον Σεπτέμβριο του 2017 ανήλθε σε 30,53 δισ. ευρώ. Το «μπουμι» στο χρέος στο τρίμηνο Ιουλής-Σεπτεμβρίου του 2017 οφείλεται στο γεγονός ότι προστέθηκαν 377.817 οφειλέτες του ΟΑΕΕ

με ύψος οφειλής 7,06 δισ. ευρώ. Σ’ αυτούς τους οφειλέτες και στο γιατί προστέθηκαν τώρα στο ΚΕΑΟ θα αναφερθούμε παρακάτω, αφού πρώτα παρουσιάσουμε την κατά-

στές, ενώ απασχολούν εργατές με οκτάωρη (και παραπάνω) απασχόληση, τους ασφαλίζουν για ένα τετράωρο την ημέρα, εκμεταλλεόμενοι το γεγονός ότι οι ελεγκτικοί μηχανισμοί υπολειπουργούν και τους επιτρέπουν πλήρη ασυδοσία.

Οικοδόμοι: το ασφαλιστέο μεροκάματο την περίοδο 2010 - 2016 κινήθηκε μεταξύ 63,19 (το 2010) και 40,79 ευρώ (το 2016).

Αυτά μέχρι το 2016. Από την 1η Γενάρη του 2017, όσον αφορά τους ασφαλισμένους στα πρώην ταμεία ΟΑΕΕ, ΟΓΑ, ΕΤΑΑ και ΕΤΑΠ-ΜΜΕ άλλαξε η βάση υπολογισμού του ασφαλιστέου μεροκάματος και μισθού. Αυτό όμως δεν συνέβη στους εργαζόμενους που ασφαλίζονται στο πρώην ΙΚΑ-ΕΤΑΜ για εξαρτημένη εργασία. Ετσι, το ασφαλιστέο μεροκάματο τον Γενάρη του 2017 ήταν 51,47 ευρώ για πλήρη και 23,74 ευρώ για μερική απασχόληση. Ση-μειώνουμε εδώ ότι υπάρχουν εργαζόμενοι που η εργασία τους είναι εξαρτημένη από καταπιλιστικές επιχειρήσεις, όμως εμφανίζονται ως ελευθεροεπαγγελματίες και ασφαλίζονται είτε στον ΟΑΕΕ είτε στον ΟΓΑ.

Για το 2017, η αρμόδια Διεύθυνση του πρώην ΙΚΑ, που τώρα εντάχθηκε στον ΕΦΚΑ, επεξεργάζεται τα στοιχεία των ΑΠΔ με μια καθυστέρηση περίπου δέκα μηνών. Το συμπέρασμα που βγαίνει όμως για τον ασφαλιστέο μισθό (ή μεροκάματο) των εργαζόμενων που ασφαλίζονται στο πρώην ΙΚΑ-ΕΤΑΜ για εξαρτημένη εργασία, είναι ότι εξακολουθεί να υπολογίζεται με βάση τις ισχύουσες κλαδικές συμβάσεις. Είχαμε κάνει την εκτίμηση ότι οι

Σε 30,5 δισ. ευρώ ανέβηκαν μέχρι το Σεπτέμβριο του 2017 τα φέσια

Εξακολουθούν να κατακλέβουν την Κοινωνική Ασφάλιση οι καπιταλιστές

Ετος	ΠΛΗΡΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ				ΜΕΡΙΚΗ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ				ΟΙΚΟΔΟΜΟΙ			Σύνολο ασφαλι-σμένων
	Ασφαλι-σμένοι	Μέσος μισθός	Μέσο μεροκάμ	Μέρες ασφάλισ	Ασφαλι-σμένοι	Μέσος μισθός	Μέσο μεροκάμ	Μέρες ασφάλισ	Ασφαλι-σμένοι	Μέσο μεροκάμ	Μέρες ασφάλισ	
2007	1.536.019	1240.77	51.61	24.04	259.561	499.92	27.14	18.41	184.508	58.91	14.56	1.980.088
2008	1.450.964	1294.10	53.93	23.98	271.072	523.89	28.40	18.44	161.253	63.57	14.16	1.883.289
2010	1.195.282	1370.41	58.01	23.62	301.334	569.00	29.66	19.16	39.758	63.19	12.10	1.536.374
2011	1.322.203	1425.66	59.86	23.81	305.341	602.79	31.42	19.18	64.366	68.51	12.33	1.691.910
2012	1.194.782	1307.40	58.18	23.62	301.317	567.00	29.66	19.18	39.758	63.14	12.10	1.535.857
2013	1.201.105	1301.47	55.39	23.49	360.515	489.88	26.38	18.55	32.856	48.14	12.83	1.594.476
2014	1.290.846	1235.82	52.87	23.36	456.150	428.90	24.29	17.66	35.650	42.74	13.18	1.782.646
2015	1.344.292	1203.21	51.75	23.24	506.366	415.16	23.87	17.39	33.907	40.91	13.14	1.884.565
2016	1.393.089	1188.89	51.13	23.25	572.545	367.55	23.66	16.90	33.761	40.79	13.55	1.999.395

ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ θα επιχειρήσουν να μειώσουν το ασφαλιστέο μεροκάματο, όμως προς το παρόν δεν το έχουν αποτολμήσει.

Κίνηση της απασχόλησης

Σε ό,τι αφορά τη διακύμανση της απασχόλησης από χρονιά σε χρόνο, από τα στοιχεία των Αναλυτικών Περιοδικών Δηλώσεων, όπως επεξεργαστήκαμε και τα περιλάβαμε στον πίνακα, προκύπτουν τα εξής:

Πλήρης απασχόληση: Το 2007 οι απασχολούμενοι στις λεγόμενες κοινές επιχειρήσεις ήταν 1.536.019, ενώ το 2008 ήταν 1.450.064, ενώ οι εργαζόμενοι στις οικοδομικές επιχειρήσεις ήταν 184.500 και 161.250 αντίστοιχα.

Μερική απασχόληση: στις κοινές επιχειρήσεις οι απασχολούμενοι ήταν 259.561 το 2007 και 271.072 το 2008. Μια απαραίτητη διευκρίνιση. Φυσικά, κανείς δεν μπορεί να αποκλείσει το γεγονός ότι από τους καπιταλιστές ασφαλίζονταν και ερ-

γαζόμενοι που δούλευαν παραπάνω από οκτάωρο αλλά οι υπερωρίες έμειναν ανασφάλιστες.

Το σύνολο των ασφαλισμένων ήταν 1.980.000 το 2007 και 1.883.500 το 2008.

Η πλήρης απασχόληση στις κοινές επιχειρήσεις έπεσε το 2010 κατά 250.000 περίπου, το 2011 υπήρξε μια άνοδος σε σχέση με το 2010, το 2012 υπήρξε πάλι μια σημαντική πτώση 127.000 εργαζόμενων και μετά άρχισε μια αύξηση για να φτάσουμε το 2016 στους 1.393.000 εργαζόμενους.

Στη διετία 2013 - 2014 των Σαμαροβενζέλων παρατηρείται μια αύξηση στην πλήρη απασχόληση κατά 96.000 άτομα, ενώ στη διετία 2015 - 2016 των Τσιπροκαμμένων παρατηρείται μια αύξηση κατά 102.000 άτομα. Στην αύξηση αυτή έπαιξαν ρόλο διάφοροι παράγοντες:

- Τα προγράμματα επιδοτούμενης απασχόλησης, με την οποία ανακυκλώνεται η ανεργία, που διαποκλείει το γεγονός ότι από τους καπιταλιστές ασφαλίζονταν και ερ-

- Η δραστηκή μείωση των αποδοχών των εργαζόμενων.

- Η απόφαση των καπιταλιστών να αυξήσουν την παραγωγική τους δραστηριότητα, που δεν μπορούμε να την αποτυπώσουμε σ’ αυτήν την ανάλυση.

Ας μη πανηγυρίζουν, λοιπόν, οι Τσιπροκαμμένοι, ότι δήθεν ανέτρεψαν την κατάσταση στον τομέα της πλήρους απασχόλησης, σε σχέση με τους Σαμαροβενζέλους.

Η μερική απασχόληση κατά τα έτη 2010, 2011 και 2012 κινείται μεταξύ 301.000 και 305.000 άτομα. Από το 2013 αρχίζει να αυξάνεται: 360.000 το 2013, 456.000 το 2014, 506.000 το 2015 και 572.500 το 2016. Υπενθυμίζουμε ότι πολλές από τις συμβάσεις μερικής απασχόλησης υποκυρπύουν συμβάσεις πλήρους απασχόλησης.

Και πάλι θα πούμε ότι οι Τσιπροκαμμένοι δε δικαιούνται να πανηγυρίζουν για δήθεν σημαντικά μεγαλύτερη αύξηση της απασχόλησης σε σχέση με τους Σαμαροβενζέλους. Σύμφωνα με τον Πίνακα, τη

διετία 2013 - 2014 οι εργαζόμενοι με μερική ασφάλιση αυξήθηκαν σε σχέση με το 2012 κατά 155.000, ενώ στη διετία 2015 - 2016 αυξήθηκαν σε σχέση με το 2014 κατά 116.000.

Δεν αναφερόμαστε στους οικοδόμους, που για μια σειρά λόγους κατατάσσονταν στους μερικά απασχολούμενους, γιατί και στις δύο διετίες κινήθηκαν αθροιστικά στα ίδια επίπεδα. Τη διετία 2013-2014 68.500 και τη διετία 2015-2016 67.500.

Το σύνολο των ασφαλιζόμενων, πλήρους και μερικής απασχόλησης, ήταν το 2007 1.980.000 και το 2008 1.983.000. Το 2010 και το 2012 η απασχόληση έπεσε, με μια ενδιάμεση αύξηση το 2011. Η απασχόληση άρχισε να αυξάνεται από το 2013. Τη διετία 2013-2014 αυξήθηκε κατά 246.000, ενώ τη διετία 2015 -2016 αυξήθηκε κατά 217.000. Οι συνολικά ασφαλιζόμενοι ήταν 1.884.500 το 2015 και 1.999.400 το 2016.

Μπορεί η μερική απασχόληση να ήταν σημαντικά μεγαλύτερη τη διετία 2015 - 2016, μπορεί οι ασφα-

λιστικές εισφορές στη μερική απασχόληση να είναι σημαντικά μικρότερες από την πλήρη, μπορεί γι’ αυτούς τους λόγους να είναι σημαντικά λιγότερα αυτή τη διετία τα έσοδα των ασφαλιστικών ταμείων, όμως δεν μπορεί κανείς να ισχυριστεί ότι τα έσοδα των Ταμείων την περίοδο των Μνημονίων είναι ευκαταφρόνητα, όπως κάνουν οι Τσιπροκαμμένοι και τα μνημονιακά αστικά κόμματα.

Σημαντικά τα έσοδα, αν εισπραττόταν

Αναφέραμε παραπάνω, ότι το χρέος των καπιταλιστών προς τα ασφαλιστικά ταμεία από 23,32 δισ. ευρώ τον Ιούνιο του 2017 έφτασε τα 30,53 δισ. ευρώ τον Σεπτέμβριο του 2017, γιατί το τρίμηνο Ιούλη-Σεπτέμβριο του 2017 μπήκαν στο ΚΕΑΟ 377.817 ασφαλισμένοι στον ΟΑΕΕ, που οφείλουν 7,06 δισ. ευρώ και κάποιοι άλλοι που οφείλουν 70,5 εκατ. ευρώ. Από τους 377.817 ασφαλισμένους, οι 236.365 οφείλουν μέχρι 15.000 ευρώ, 50.534 οφείλουν μεταξύ 15.000 και 30.000 ευρώ, 72.621 μεταξύ 30.000 και 50.000 ευρώ και οι υπόλοιποι μεταξύ 50.000 και 100.000 ευρώ. Προφανώς έβαλαν και αυτούς τους ασφαλισμένους-οφειλέτες στο ΚΕΑΟ προκειμένου να εισπράξουν μερικές εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ, αφού οι μεγαλοοφειλέτες καπιταλιστές έχουν μείνει στο απυρόβλητο και συνεχίζουν να υποβάλλουν τις ΑΠΔ χωρίς να καταβάλλουν ταυτόχρονα τις ασφαλιστικές εισφορές.

Θα κλείσουμε θυμίζοντας τρία πράγματα:

Καταρρέει λοιπόν ο μύθος, ότι ότι έχουν μειωθεί δραστικά τα έσοδα των ασφαλιστικών ταμείων επειδή έχουν μειωθεί δραστικά οι ασφαλισμένοι σ’ αυτά. Το πρώην ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και νυν ΕΦΚΑ καταρρέει χρηματοδοτικά, όχι μόνο λόγω της μαζικής ανεργίας και της χρόνιας καταλίστευσης, αλλά και λόγω της μαζικής άρνησης των καπιταλιστών (μικρών και μεγάλων) να καταβάλλουν τις ασφαλιστικές εισφορές, γεγονός που έχει ως αποτέλεσμα τα φέσια να εκτοξευτούν στα 30,53 δισ. ευρώ!

♦ Κατά τη διακυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων το χρέος προς τα ασφαλιστικά ταμεία εκτινάχθηκε στα ύψη. Συγκεκριμένα, τον Μάρτη του 2015, το συνολικό χρέος ήταν 14,4 δισ. ευρώ, οι μεγαλοοφειλέτες ήταν 955 και χρωστούσαν 3,34 δισ. ευρώ. Τον Ιούνιο του 2017, το χρέος ανήλθε στα 23,32 δισ. ευρώ, οι μεγαλοοφειλέτες ήταν 1.634 και το χρέος τους 6,53 δισ. ευρώ. Τον Σεπτέμβριο του 2017, οι μεγαλοοφειλέτες ήταν 1.671 και το χρέος τους 6,66 δισ. ευρώ.

♦ Από το 2013 που άρχισε να λειτουργεί μέχρι τον Σεπτέμβριο του 2017, το ΚΕΑΟ εισέπραξε μόλις 2.546 εκατομμύρια ευρώ, ενώ το χρέος εκτινάχτηκε από 11,49 δισ. ευρώ τον Οκτώβριο του 2014 στα 30,53 δισ. ευρώ τον Σεπτέμβριο του 2017!

♦ Με μια ΚΥΑ που εξέδωσαν οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ τον Δεκέμβριο του 2016 τα ασφαλιστικά ταμεία θα χάσουν 1,731 εκατομμύρια ευρώ!

Καταρρέει λοιπόν ο μύθος, ότι ότι έχουν μειωθεί δραστικά τα έσοδα των ασφαλιστικών ταμείων επειδή έχουν μειωθεί δραστικά οι ασφαλισμένοι σ’ αυτά. Το πρώην ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και νυν ΕΦΚΑ καταρρέει χρηματοδοτικά, όχι μόνο λόγω της μαζικής ανεργίας και της χρόνιας καταλίστευσης, αλλά και λόγω της μαζικής άρνησης των καπιταλιστών (μικρών και μεγάλων) να καταβάλλουν τις ασφαλιστικές εισφορές, γεγονός που έχει ως αποτέλεσμα τα φέσια να εκτοξευτούν στα 30,53 δισ. ευρώ!

Γεράσιμος Λιόντος

Κάτω τα χέρια από το δάσος του Παλιουρίου

Χαλεπίου Πεύκης, η εταιρία ζήτησε τη συνδρομή της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Περιβάλλοντος.

Ο δεύτερος από τους υπηρεσιακούς παράγοντες δρα παρασηκνιακά και τρομοκρατεί παρασηκιακούς παράγοντες όταν αυτοί επιμένουν να εφαρμοστεί η νομιμότητα. Και δε δρα μόνο για το Παλιούρι. Σύνεται στη γκλίτσα του τσπονήη και θα μας αναγκάσει να παρέμβουμε στην Εισαγγελία Πλημμελειοδικών Αθηνών,

Ο ένας από τους υπηρεσιακούς παράγοντες φανερά, δηλαδή με έγγραφα, τρενάριζε την έκδοση γνωμοδότησης για τη ΜΠΕ (Μελέτη της Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων) της επένδυσης στο Παλιούρι. Η Διεύθυνση Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος (ΔΠΔΑ) και η Διεύθυνση Διαχείρισης Δασών και Δασικού Περιβάλλοντος (ΔΔΔΠ) είχαν αναμνησθεί για τη γνωμοδότηση για τις ΜΠΕ διάφορων «επιτρεπτών» επιμβάσεων σε δάση (βάλαιμε τη λέξη «επιτρεπτών» σε εισαγωγικά, γιατί ο νόμος 998/1979 έγινε συρρωτήρι με τη συνεχή εισαγωγή αντιδραστική διατάξεων). Με τελευταία τροποποίηση του οργανισμού του υπουργείου Περιβάλλοντος, το αρμόδιο τμήμα της ΔΔΔΠ που ανάμεσα σ’ άλλα γνωμοδοτούσε για τις ΜΠΕ, το πήραν «κάτ’ απαίτηση του προϊστάμενου της» από τη διεύθυνση αυτή και το πήγαν στην ΔΠΔΑ, αλλάζοντας τον τμηματάρχη (πάλι κατ’ απαίτηση του ίδιου προϊστάμενου), με σκοπό

να γνωμοδοτεί καθ’ υπαγόρευση της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Περιβάλλοντος.

Ο προϊστάμενος της ΔΠΔΑ τρενάριζε την απάντησή του προς την εταιρία, εκτός του να υπενθυμίζει να στείλει το σχέδιό της για το τι θέλει να οικοδομήσει, προκειμένου να γνωμοδοτήσει αν αυτή είναι επιτρεπτή σύμφωνα με το άρθρο 49 του Ν. 998/1979. Προφανώς, τρενάριζε την απάντησή του προκειμένου να δοθεί χρόνος στην εταιρία να πιέσει τους δασολόγους ότι εφαρμόστηκε και να τους αναγκάσει να πάρουν πίσω τη γνωμοδότησή τους για το δάσος Χαλεπίου Πεύκης.

Στις 12 Απριλίου του 2017, ο Γενικός Διευθυντής Δασών και Αγροτικών Υποθέσεων (ΓΔΔΑΥ) της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας-Θράκης (ΑΔΜΘ) έστειλε στον προϊστάμενο της ΔΠΔΑ τη γνωμοδότηση του Δασάρχη Κασσάνδρας, εξήγησε γιατί συμφωνεί μ’ αυτή, του θύμισε ότι εφαρμόστηκε σχετική εγκύκλιος διαταγή του πρώην αναπληρωτή υπουργού περιβάλλοντος Ι. Τσιρώνη (της οποίας συντάκτης ήταν ο ίδιος ο προϊστάμενος) και κατέληξε: «Ως εκ τούτου θεωρούμε ότι για την έκταση των Ε=125,436 τμ (...) **έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 49 του**

Ν. 998/79 (όπως αυτό ισχύει) και οι προϋποθέσεις που θέτει η εν λόγω διάταξη». Αυτή η προσέγγιση του ΓΔΔΑΥ ήταν πλήρης και εμμέσως πλην σαφώς άφηνε να εννοηθεί ότι όταν η εταιρία αποφασίσει να στείλει το σχέδιο για το τι θέλει να οικοδομήσει στο δάσος, τότε και ο Δασάρχης Κασσάνδρας θα γνωμοδοτήσει για το επιτρεπτό της επέμβασης στο δάσος των 125,44 στρεμμάτων.

Ο προϊστάμενος της ΔΠΔΑ τρενάριζε την απάντησή του προς την εταιρία, εκτός του να υπενθυμίζει να στείλει το σχέδιό της για το τι θέλει να οικοδομήσει, προκειμένου να γνωμοδοτήσει αν αυτή είναι επιτρεπτή σύμφωνα με το άρθρο 49 του Ν. 998/1979. Προφανώς, τρενάριζε την απάντησή του προκειμένου να δοθεί χρόνος στην εταιρία να πιέσει τους δασολόγους ότι εφαρμόστηκε και να τους αναγκάσει να πάρουν πίσω τη γνωμοδότησή τους για το δάσος Χαλεπίου Πεύκης.

Επόμενο ήταν το Δασαρχείο Κασσάνδρας να γνωμοδοτήσει ότι απορρίπτει αυτήν την επέμβαση, τόσο για την πολύ μεγάλη υπέρβαση στη δόμηση όσο και για μερικούς άλλους λόγους. Τη γνωμοδότησή αυτή την έστειλε στη ΔΠΔΑ στις 27 Ιούνιο μαζί

με όλο τον φάκελο, μέσα στον οποίο ήταν και το έγγραφο της εταιρίας με το σχέδιό της για τη δόμηση μέσα στο δάσος. Μέσα στον Ιούνιο, η Διεύθυν

Εργαζόμενοι μιας χρήσης

Ο εργαζόμενος, ο εργάτης-μερικό εργαλείο, με γνώσεις φθηνές και ευέλικτες, που γρήγορα αποχτιούνται και γρήγορα χάνονται, ευτελές εξάρτημα των προηγμένων μηχανών, αποδέκτης της άγριας εκμετάλλευσης είναι σταθερός στόχος του καπιταλισμού.

Εξ ου και η Παιδεία προσανατολίζεται όλο και περισσότερο, όλο και πιο επιτακτικά στο στόχο της απόκτησης των απαραίτητων μόνο δεξιοτήτων που απαιτούν κάθε φορά οι ανάγκες της καπιταλιστικής αγοράς εργασίας και απομακρύνεται με άλματα από κάθε ίχνος ολόπλευρης γνώσης. Μάρτυρας το «νέο σχολείο», το «νέο Λύκειο» όλων των υπουργών Παιδείας, των συριζαίων συμπεριλαμβανομένων (και όχι μόνο της Διαμαντοπούλου), οι εκπαιδευτικές «μεταρρυθμίσεις», οι νέοι ταξικοί φραγμοί.

Εξ ου και το πουσάρισμα απ' όλες τις πλευρές, ντόπιες και ευρωπαϊκές, της λεγόμενης Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης, που αποτελεί κατά κανόνα τον Καιάδα των παιδιών της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, της γενικευμένης Μαθητείας (μαθητευόμενοι-απλήρωτοι εργάτες στα καπιταλιστικά κάτεργα) και της διά βίου μάθησης (αμάθειας).

Για να καταστεί, λοιπόν, «η Επαγγελματική Εκπαίδευση και Κατάρτιση (ΕΕΚ) πιο ελκυστική για την ποιότητα των δεξιοτήτων και των θέσεων εργασίας», οργανώνονται εκδηλώσεις σε όλες τις χώρες της Ευρώπης, μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα. Στο πλαίσιο αυτό, όπως μας πληροφορεί το Δελτίο Τύπου της Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην Ελλάδα, από τις 20 έως τις 24 Νοεμβρίου διοργανώνεται «η δεύτερη Ευρωπαϊκή Εβδομάδα Επαγγελματικών Δεξιοτήτων».

Στο Δελτίο Τύπου αναφέρεται η δήλωση της Marianne Thyssen, Επιτρόπου Απασχόλησης, Κοινωνικών Υποθέσεων, Δεξιοτήτων και Κινητικότητας Εργατικού Δυναμικού: «Σε μια έξυπνη αγορά εργασίας, η επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση αποτελεί έξυπνη επιλογή. Η αντίληψη ότι η ΕΕΚ είναι υποδεέστερη της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης είναι εσφαλμένη. Δεν είναι υποδεέστερη αλλά ισότιμη! Η δεύτερη Ευρωπαϊκή Εβδομάδα Επαγγελματικών Δεξιοτήτων θα αναδείξει πληθώρα ευκαιριών και εμπειριών απ' όλη την Ευρώπη με στόχο να αποδείξει ότι η ΕΕΚ και η μαθητεία συνιστούν μια σπουδαία πρώτη επιλογή».

Στο ίδιο μήκος κύματος, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υπογραμμίζει: «Η πρόωθηση της αντίληψης ότι η ΕΕΚ αποτελεί επιλογή πρώτης γραμμής είναι μία από τις δέκα βασικές δράσεις που προτείνει η Επιτροπή στο πλαίσιο του νέου θεματολογίου δεξιοτήτων για την Ευρώπη, το οποίο εφαρμόζεται από τον Ιούνιο του 2016».

Σημειώνουμε ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στην έκθεσή του για το «νέο θεματολόγιο δεξιοτήτων» αναφέρει μεταξύ άλλων και τα εξής:

♦ «Επισημαίνει ότι η εκπαίδευση και η κατάρτιση θα πρέπει να συμβάλλουν στην προσωπική εξέλιξη και ανάπτυξη και εξέλιξη των νέων προκειμένου αφενός να γίνουν προορατικοί και υπεύθυνοι πολίτες **έτοιμοι να ζήσουν και να εργαστούν σε μια τεχνολογικά προηγμένη και παγκοσμιοποιημένη οικονομία**, και αφετέρου να τους παρέχεται ένα βασικό σύνολο ικανοτήτων για δια βίου μάθηση, το οποίο ορίζεται ως ένας **συνδυασμός γνώσεων, δεξιοτήτων και συμπεριφορών απαραίτητων για την προσωπική ολοκλήρωση και ανάπτυξη, την ενεργό συμμετοχή στα κοινά και την απασχόληση**».

♦ «Επικροτεί τον στόχο του νέου θεματολογίου δεξιοτήτων **να γίνει η ΕΕΚ πρώτη επιλογή για τους εκπαιδευόμενους**, ανταποκρινόμενη στη ζήτηση της αγοράς εργασίας και **συνδεδεμένη με μελλοντικές εργασιακές απαιτήσεις μέσω της συμμετοχής των εργοδοτών στον σχεδιασμό και την παράδοση των μαθημάτων**» (οι εμφάσεις δικές μας).

Κοντολογίς, οι ευρωπαίοι καπιταλιστές συστήνουν να γίνει η επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση πρώτη επιλογή για τη νεολαία. Οι στόχοι αυτής της εκπαίδευσης να είναι:

♦ Οι γνώσεις και οι δεξιότητες που απαιτεί η παγκοσμιοποιημένη καπιταλιστική οικονομία.

♦ Η μετάδοση και υιοθέτηση συμπεριφορών από τους μελλοντικούς εργαζόμενους «απαραίτητων» για την «απασχόληση» (το κεφάλαιο απαιτεί υποταγμένα στρατιωτάκια, οσφυοκάμπτες και εθελόδουλους εργάτες).

♦ Ο σχεδιασμός και η παράδοση των μαθημάτων με συμμετοχή των εργοδοτών, γιατί έτσι μόνον εξασφαλίζεται η σύνδεση της ΕΕΚ με τις «μελλοντικές εργασιακές απαιτήσεις» ενός σύγχρονου μεσαίωνα.

Γιούλα Γκεσούλη

Ανεργοι, πλην όμως επιχειρηματίες

Η ανεργία των νέων πτυχιούχων είναι στα ύψη, πολλοί εκ των οποίων παίρνουν των οματιών τους και αναζητούν την επιβίωση στο εξωτερικό, τα Πανεπιστήμια λιμοκτονούν, ενώ ωθούνται (και απ' ό,τι φαίνεται οι διοικήσεις τους το έχουν αποδεχθεί) μέσω της σχετικής νομοθεσίας (αρχής γενομένης από το νόμο Διαμαντοπούλου) να λειτουργούν ως επιχειρήσεις ΑΕ, στο πλαίσιο των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων σκαρώνονται δομές (διετίες, σεμινάρια, κ.λπ.) «επιμόρφωσης» και πιστοποίησης με δίδαστρα, η διά βίου μάθηση αποτελεί μιας πρώτης τάξεως απάτη, μέσω της οποίας καλύπτεται η ανεργία και καλλιεργούνται φρούδες ελπίδες στους καταφεύγοντες στις διάφορες δομές της ότι μπορεί μέσω της αλλαγής προσανατολισμού στο επάγγελμα να βρουν έστω μια «τρύπα» να μπουν για να εργαστούν και στην αγορά εργασίας πλειοψηφούν οι ελαστικές σχέσεις με τους άθλιους μισθούς.

Μέσα σ' αυτό το μαύρο περιβάλλον, το Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών, σπεκουλάροντας με την αγωνία των φοιτητών του για επαγγελματική αποκατάσταση μετά το πτυχίο, οργάνωσε τον πρώτο διαγωνισμό «Επιχειρηματικής Ιδέας», καλώντας να πάρουν μέρος σε αυτόν, ομάδες των 2-5 ατόμων από προπτυχιακούς, μεταπτυχιακούς και διδακτορικούς φοιτητές.

Ο διαγωνισμός διοργανώθηκε από το Γραφείο Καινο-

τομίας, Επιχειρηματικότητας και Μεταφοράς Τεχνολογίας (InnovinAgri) του ΕΛΚΕ ΓΠΑ.

Τι τάζει το Πανεπιστήμιο στις ομάδες που παίρνουν μέρος και θα κατορθώσουν να περάσουν στη δεύτερη και τρίτη φάση του διαγωνισμού; «Βεβαίωση παρακολούθησης», ενώ οι ομάδες που θα διακριθούν, (στην 3η φάση κατά την οποία θα πραγματοποιηθεί παρουσίαση των επιχειρηματικών σχεδίων σε «ανοιχτή» εκδήλωση σε Επιτροπή Αξιολόγησης με σκοπό την ανάδειξη των νικητριών ομάδων) «θα λάβουν χρηματικά έπαθλα και θα υποστηριχθούν από το InnovinAgri για τη συμμετοχή τους σε νέους διαγωνισμούς ή τη φιλοξενία τους σε θερμοκοιτίδες».

Τα εν λόγω «βραβεία» είναι, βέβαια της συμφοράς. Σημασία έχουν, όμως, δυο πράγματα: Πρώτο ότι ένα πανεπιστημιακό

ίδρυμα, που υποτίθεται ότι καλλιεργεί τον νέο άνθρωπο και τον προετοιμάζει όχι μόνο ως επιστήμονα αλλά και ως προσωπικότητα να ενταχθεί στην κοινωνία και να προσφέρει σ' αυτήν, πρωτοστατεί στην εξαπάτηση των φοιτητών του. Δεύτερο, ότι και μέσω τέτοιων «διεργασιών» επιδιώκεται η διάδοση ψευδαισθήσεων στη νέα γενιά. Γενικώς, και ειδικώς εν μέσω κρίσης, που η εργαζόμενη κοινωνία κινεζοποιείται,

συστηματικά καλλιεργούνται οι «αξίες» του «επιχειρείν», η ιδέα ότι όλοι μπορούμε να γίνουμε επιχειρηματίες, αρκεί να έχουμε «έξυπνες ιδέες» και πετυχημένα business plan.

Το Γεωπονικό Πανεπιστήμιο μας πληροφορεί ότι ήδη τελείωσε «με επιτυχία» η πρώτη φάση του διαγωνισμού, κατά την οποία κατατέθηκαν «19 εξαιρετικές επιχειρηματικές ιδέες».

Οι ιδέες αξιολογήθηκαν από πενταμελή Επιτροπή, που αποτελείται από μέλη ΔΕΠ του ΓΠΑ «και μέλη του Κέντρου Εθελοντών Μάνατζερ Ελλάδος (ΚΕΜΕΛ)».

Μάθαμε, λοιπόν, ότι μέσα στον καπιταλισμό, υπάρχει και Κέντρο «Εθελοντών Μάνατζερ», που αποτελείται από «ενεργά και πρώην ανώτατα διευθυντικά στελέχη επιχειρήσεων» με ευγενείς φιλοδοξίες!

Ποιές είναι αυτές; Από τη σχε-

τική ιστοσελίδα μαθαίνουμε ότι το ΚΕΜΕΛ «συγκροτείται από ενεργά και πρώην ανώτατα διευθυντικά στελέχη επιχειρήσεων, που μοιράζονται κοινά βιώματα και εμπειρίες από την πολύχρονη σταδιοδρομία τους σε Ελληνικές και πολυεθνικές επιχειρήσεις και οργανισμούς και που έχουν την ίδια ισχυρή διάθεση εθελοντικής προσφοράς έργου στην κοινωνία. Τα μέλη του ΚΕΜΕΛ παρέχουν την επιχειρησιακή πείρα και τεχνογνωσία τους εθελοντικά και δωρεάν σε κοινωνικούς φορείς, μικρές επιχειρήσεις και νέους επιχειρηματίες, που έχουν περιορισμένα μέσα και δυνατότητες, προκειμένου να πετύχουν τους στόχους τους».

Στο πλαίσιο αυτό το ΚΕΜΕΛ έχει ήδη αναπτύξει «συνεργασίες» με το Οικονομικό Πανεπιστήμιο, το Πανεπιστήμιο Πειραιώς, το Πανεπιστήμιο Αιγαίου, το ΤΕΙ Πελοποννήσου, με το αμερικάνικο κολλέγιο (ALBA), με ΜΚΟ, όπως η ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΓΗ, η PRAKSIS, με την IMPACT HUB ATHENS, οργάνωση που έχει, λέει, στόχο την «ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας και της καινοτομίας», κ.λπ. (Την τελευταία επισκέφθηκε ο Τσίπρας, στο πλαίσιο της δημαγωγικής προπαγάνδας για την «υγιή επιχειρηματικότητα» στον καπιταλισμό. Εκανε, μάλιστα και σχετική ανάρτηση στο twitter «Στο impact hub για την επιχειρηματικότητα που στοχεύει στην κοινωνική ανταποδοτικότητα & την συνεργασία και όχι αποκλειστικά στο κέρδος»).

Τα στελέχη των επιχειρήσεων θα παίξουν το ρόλο του «μέντορα» και στην «ανάπτυξη επιχειρηματικού σχεδίου» από τους φοιτητές, που πήραν μέρος στον διαγωνισμό, μας ενημερώνει η ανακοίνωση του Γεωπονικού Πανεπιστημίου.

Χωρίς τους απαραίτητους διδάσκοντες το ΤΕΙ Αθήνας

Ο Γαβρόγλου κομπορρημονεί ότι θα φτιάξει το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής με τη συνένωση των ΤΕΙ Αθήνας και Πειραιά και εντωμεταξύ, ο ένας εκ των δύο πόλων της μεγαλειώδους συνένωσης, το ΤΕΙ Αθήνας, καρκινοβατεί, καθόσον δεν μπορεί να συμπληρώσει τον απαιτούμενο αριθμό διδακτικού προσωπικού.

Αντιλαμβανόμαστε, λοιπόν, τον κύριο λόγο των συνενώσεων-συμπράξεων-συγχωνεύσεων ΤΕΙ ή και Πανεπιστημιακών Τμημάτων Τμημάτων ΤΕΙ και κατανοούμε γιατί δρομολογείται ένα νέο «σχέδιο Αθηνά» από τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, στο όνομα της δημιουργίας του «Ενιαίου Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης και Ερευνάς».

Η δραματική κατάσταση στο ΤΕΙ Αθήνας οδήγησε τους Συλλόγους (τα ΔΣ) Εκπαιδευτικού Προσωπικού ΤΕΙ Αθήνας και Εκτακτου Εκπαιδευτικού Προσωπικού ΤΕΙ να πραγματοποιήσουν κοινή συνεδρίαση.

Στην ανακοίνωση που εξέδωσαν οι δυο Σύλλογοι αναφέρονται:

1. Η εξαιρετικά μεγάλη καθυστέρηση στην υπογραφή των συμβάσεων έχει δημιουργήσει σοβαρότατα προβλήματα στην εκπαιδευτική διαδικασία διότι η διδασκαλία

μεγάλου αριθμού μαθημάτων (κυρίως εργαστηριακών) δεν έχει ξεκινήσει ακόμη αν και διανύουμε την 6η εβδομάδα διδασκαλίας.

2. Η απαράδεκτη αυτή καθυστέρηση έχει σαν συνέπεια την υποβάθμιση του επιπέδου σπουδών που παρέχεται από το Ίδρυμα και την συνολική αναστάτωση της λειτουργίας του. Δημιουργεί ορατό πλέον κίνδυνο απώλειας εξαμηνιαίων μαθημάτων για τους φοιτητές και σημαντικής περικοπής εισοδήματος και ασφάλισης για τους έκτακτους συνεργάτες.

3. Η Διοίκηση του Ιδρύματος είχε ζητήσει έγκριση για 100 θέσεις εκτάκτων χρηματοδοτημένες από τα αποθεματικά του Ιδρύματος και 150 θέσεις χρηματοδοτημένες από τον Τακτικό προϋπολογισμό. Το Υπουργείο ενέκρινε 100 και 3 θέσεις αντίστοιχα βάσει της δημοσιονομικής πολιτικής που εφαρμόζεται. Η έγκριση μόνον 103 θέσεων δημιουργεί σοβαρό πρόβλημα λειτουργίας για το Ακαδημαϊκό έτος 2017-2018. Τα τελευταία χρόνια περικόπτονται διαρκώς οι αναγκαίες ώρες ανάθεσης διδασκαλίας σε έκτακτους συνεργάτες ενώ αυξάνονται οι αποχωρήσεις μόνιμων μελών ΔΕΠ λόγω συνταξιοδότησης και δεν προκηρύσσονται επαρκείς νέες θέσεις.

Αυτό οδηγεί σε σημαντική επιβάρυνση των διδασκόντων αφού η αντιστοιχία φοιτητών ανά διδάσκοντα έχει ξεπεράσει κατά πολύ όλα τα επιστημονικά αποδεκτά όρια. Οδηγεί επίσης σε υπερκάριμες εργαστηριακές ομάδες φοιτητών με αποτέλεσμα την υποτιμώδη εκπαίδευσή τους ή την αναμονή τους σε λίστες προτεραιότητας.

4. Η ευθύνη για την τραγική κατάσταση που έχει διαμορφωθεί βαρύνει την κυβέρνηση η οποία συνεχίζει την πολιτική ελαχιστοποίησης των δαπανών για την Ανώτατη Εκπαίδευση που διαχρονικά εφάρμοσαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Επίσης βαρύνει τις Διοικήσεις του Ιδρύματος που πειθήνια δέχονται και εφαρμόζουν αυτήν την πολιτική.

Οι Σύλλογοι αποφάσισαν επίσης αγωνιστικές κινητοποιήσεις: Προειδοποιητική 24ωρη αναστολή της λειτουργίας του Ιδρύματος την Πέμπτη 16/11/2017 και συγκέντρωση στο υπουργείο Παιδείας. Μαζική παράσταση στην Σύγκλητο που θα πραγματοποιηθεί την Δευτέρα 20/11/2017. Διήμερη αναστολή λειτουργίας του Ιδρύματος στις 21 και 22/11/2017.

Καλούν επίσης τους φοιτητές να στηρίξουν τον αγώνα.

ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 2018

Φορομνηξία, πετσόκομμα κοινωνικών δαπανών, μεγαλύτερο ματωμένο πλεόνασμα

Την περασμένη Δευτέρα, ο Τσίπρας αράδιαζε στη Βουλή το ένα ψέμα μετά το άλλο. Την Τρίτη, ο ίδιος ο κρατικός προϋπολογισμός του 2018, που κατέθεσε ο Χουλιαράκης, ήρθε να διαψεύσει αυτά τα ψέματα. Ο κόσμος, όμως, δεν μπορεί να κάνει αναλυτικές συγκρίσεις. Η πλειοψηφία αρκείται σε ό,τι «πιάσει» από τα μίντια. Στα μυαλά των ανθρώπων μεπερδούνται αριθμοί και ποσοστά που παραπέμπουν σε έννοιες γενικά ακατανόητες. Σ' αυτό ακριβώς επενδύουν οι γκεμπελίσκοι τύπου Τσίπρα. Η σκέψη τους είναι απλή: «θ' αραδιάσω μια σειρά από χοντρά ψέματα, θα φροντίσω να μιλήσω σόλο, χωρίς άμεσο αντίλογο, στο τέλος κάτι θα μείνει από τα ψέματά μου».

Τσίπρας: «Στο δημοσιονομικό σκέλος η απόδοση της οικονομίας έχει ξεπεράσει και τις πιο αισιόδοξες προβλέψεις. Ετσι, λοιπόν ο Προϋπολογισμός θα καταγράψει φέτος πρωτογενές πλεόνασμα, που θα ξεπερνά κατά πολύ τον στόχο του 1,75%».

Προϋπολογισμός: Πραγματικό αποτέλεσμα Κρατικού Προϋπολογισμού: έλλειμμα 5,114 δισ. ευρώ. Πραγματικό αποτέλεσμα Γενικής Κυβέρνησης (συμπεριλαμβάνονται οι ΔΕΚΟ, τα νοσοκομεία, οι ΟΤΑ και οι Οργανισμοί Κοινωνικής Ασφάλισης): έλλειμμα 1,086 δισ. ευρώ. Πώς προκύπτει το περιβόητο «πρωτογενές πλεόνασμα»; Αφαιρούν τους τόκους, ύψους 5,768 δισ. ευρώ. Επομένως, είναι ψέμα ότι δημοσιονομικά υπάρχει υπεραπόδοση.

Τσίπρας: «Είναι, άραγε, αποτέλεσμα της υπερφορολόγησης αυτή η υπεραπόδοση που παρουσιάζει κατά δυο συναπτά έτη η ελληνική οικονομία; Εχουμε μια τριετία δημοσιονομικής προσαρμογής πολύ ηπιότερης,

που αποδίδει όχι προφανώς εξαιτίας της υπερφορολόγησης, αλλά εξαιτίας της αύξησης της απασχόλησης, με την ανεργία να είναι στο 20% -που την παραλάβαμε στο 26,5% και για πρώτη φορά μετά την κρίση να έχουμε λιγότερο από ένα εκατομμύριο ανέργους- εξαιτίας της εξισορρόπησης του ασφαλιστικού συστήματος, εξαιτίας της πάταξης της φοροδιαφυγής και βεβαίως, εξαιτίας του γεγονότος ότι γλιτώσαμε περίπου 20 δισεκατομμύρια ευρώ από την επαναδιαπραγμάτευση των πλεονασμάτων».

Προϋπολογισμός: Προϋπολόγιζαν άμεσους φόρους 21,525 δισ. και εισέπραξαν 20,288 δισ. Για ποια αύξηση της απασχόλησης, που δήθεν αύξησε τα φορολογικά έσοδα μιλάει ο Τσίπρας; Τότε πώς προέκυψε το μεγαλύτερο του προϋπολογιζόμενου «πρωτογενές πλεόνασμα»; Πρώτον, από τους αντιλαϊκούς έμμεσους φόρους, που προϋπολογίζονταν στα 26,718 δισ. και ανέβηκαν στα 26,917 δισ. Δεύτερο και κυριότερο, από το στραγγάλισμα των δαπανών, κυρίως των κοινωνικών δαπανών. Σε επίπεδο Γενικής Κυβέρνησης, η «μαύρη τρύπα» του κρατικού προϋπολογισμού καλύφθηκε από τον θετικό προϋπολογισμό του ΕΦΚΑ, που εισπράττει εισφορές, αλλά δεν εκδίδει συντάξεις.

Τσίπρας: «Και μιλάτε, λοιπόν, εσείς [σ.σ. η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ] για υψηλή φορολογία, λες και ξεχνάμε ότι εσείς φέρατε τον ΕΝΦΙΑ, εσείς φέρατε την εισφορά αλληλεγγύης, το τέλος επιτηδεύματος, 30 δισεκατομμύρια φόρους. Να μην τους απαριθμήσω. Με 30 δισεκατομμύρια φόρους, κατηγορείτε εμάς διαρκώς, που πράγματι έχουμε εξαναγκαστεί σε μία πολύ πιο ήπια δημοσιονομική προσαρμογή σε ό,τι αφορά τη

Πανηγύριζε η «Αυγούλα» την περασμένη Τετάρτη: «Προϋπολογισμός 2018 - Ο τελευταίος των Μνημονίων».

Αν ζούσε ο Γκέμπελς, θ' αυτοκτονούσε από το κακό του, βλέποντας το χάλι των επιγόνων του στη λεγόμενη βρόμικη προπαγάνδα. Δε χρειάζεται να πούμε τι θα γίνει μετά τη λήξη του τρίτου Μνημονίου (σε λίγους μήνες θα ξέρουμε το ακριβές περιεχόμενο του μετά-Μνημονίου κι αυτό δε θα προσφέρεται για πανηγυρισμούς). Αρκεί να θυμίσουμε ότι οι προϋπολογισμοί του 2019 και του 2020, εκτός από τα αντιλαϊκά μέτρα που έχουν θεσπιστεί με τα Μνημόνια και τα οποία θα παραμείνουν άθιχτα, θα περιλαμβάνουν δύο πρόσθετα βάρβαρα μέτρα: πετσόκομμα όλων των κύριων συντάξεων σε ποσοστό έως 18% (το 2019) και νέο «γενναίο» πετσόκομμα του αφορολόγητου για μισθωτούς και συνταξιούχους (το 2020). Και τα δύο αυτά μέτρα έχουν ήδη προ-νομοθετηθεί.

Επιπλέον, έχει συμφωνηθεί να εξασφαλιζεται «πρωτογενές πλεόνασμα» ύψους 3,5% του ΑΕΠ μέχρι και το 2022, στόχος που καθιστά εξ ορισμού μνημονιακούς όλους τους κρατικούς προϋπολογισμούς μέχρι και το 2022 (για να μη μιλήσουμε για τον συμφωνημένο στόχο για «πρωτογενές πλεόνασμα» τουλάχιστον 2% μέχρι και το 2060).

«Ποιος τελευταίος των Μνημονίων, μωρή κουλή;», που θα λεγε και ο φίλος της Δούρου, ο Ψινάκης...

φορολογία, κοντά στο 3% του ΑΕΠ, που είναι ασύγκριτα μεγαλύτερη».

Προϋπολογισμός: Σύμφωνα με τον πίνακα 3.5 της Εισηγητικής Εκθεσης, το σύνολο των φόρων ήταν το 2014 25% του ΑΕΠ, το 2015 24,9%, το 2016 27,3%, το 2017 26,4%, ενώ το 2018 προϋπολογίζονται στο 26,1%. Επομένως, επί Τσιπροκαμμένων η φορολογική επιβάρυνση έχει αυξηθεί σε σχέση με το επίπεδο που την άφησαν οι Σαμαροβενιζέλοι. Καθόλου παράξενο. Όλα τα φορομνηχτικά μέτρα των δύο πρώτων Μνημονίων διατηρήθηκαν ανέπαφα (ΕΝΦΙΑ, εισφορά αλληλεγγύης, τέλος επιτηδεύματος κτλ.), ενώ προστέθηκαν νέα φορομνηχτικά μέτρα (μείωση αφορολόγητου για μισθωτούς και συνταξιούχους, αύξηση συντελεστών ΦΠΑ κτλ.). Αυτή είναι η «ήπια δημοσιονομική προσαρμογή για την οποία μιλάει ο Τσίπρας-Γκέμπελς, προσπαθώντας να παραμυθιάσει κάποια τμήματα του ελληνικού λαού.

Τσίπρας: «Τόσο, λοιπόν, πέρσι όσο και φέτος η απόδοση προς τους πολίτες που έχουν πραγματικά ανάγκη της λεγόμενης υπεραπόδοσης, δηλαδή του επιπλέον του στόχου πλεονάσματος, που τελικά θα καταγραφεί, δείχνει έμπρακτα την κατεύθυνση και τις στρατηγικές μας στοχεύσεις. Πέρσι δόθηκε ένα ποσό γύρω στα 617

εκατομμύρια ευρώ, φέτος 1,4 δισεκατομμύρια. Αθροιστικά είναι ένα ποσό που ξεπερνά τα 2 δισεκατομμύρια ευρώ. Δεν θα το έλεγε κανείς και ψίχουλα ή φιλοδώρημα, όπως άκουσα από κάποιους που ανέβηκαν σ' αυτό το Βήμα».

Προϋπολογισμός: Πέρυσι το περιβόητο «κοινωνικό μέρημα» ήταν 617 εκατ. ευρώ, φέτος προϋπολογίζεται στα 720 εκατ. ευρώ (και όχι 1,4 δισ. που λέει ο ψεύτης Τσίπρας). Και είναι κάτι χειρότερο από ψίχουλα, σε σχέση με τα αφόρητα χαράτσια και τα πετσόκομματα μισθών και συντάξεων που έγιναν όλ' αυτά τα χρόνια.

Θα μπορούσαμε να συνεχίσουμε με απαρίθμηση και αποκάλυψη των αναισθητικών ψεμάτων του Τσίπρα, όμως ο χώρος είναι απαγορευτικός. Αναγκαστικά θα περιοριστούμε σε μερικές επισημάνσεις για τα προβλεπόμενα στον κρατικό προϋπολογισμό του 2018.

◆ Οχι μόνο δεν υπάρχει η παραμικρή φορολογική ελάφρυνση, αλλά οι φόροι είναι αυξημένοι κατά 951 εκατ. ευρώ. Σημασία έχει και η ενδεικτική ταξική διάρθρωση των φόρων. Οι άμεσοι φόροι θα αυξηθούν κατά 478 εκατ. ευρώ. Όμως, ο μεν φόρος φυσικών προσώπων θα αυξηθεί κατά 456 εκατ. ευρώ, ο δε φόρος νομικών προσώπων (των εταιριών δηλαδή) θα μειωθεί

κατά 111 εκατ. ευρώ! Δηλαδή, μισθωτοί, συνταξιούχοι, ελευθεροεπαγγελματίες και ιδιοκτήτες ατομικών επιχειρήσεων θα σηκώσουν όλο το επιπλέον βάρος της άμεσης φορολογίας, ενώ οι καπιταλιστές θα πληρώσουν λιγότερο, παρά την προβλεπόμενη ανάπτυξη του 2,5%! Οι έμμεσοι φόροι θα αυξηθούν κατά 473 εκατ. ευρώ. Όλο αυτό το επιπλέον χαράτσι θα προέλθει από τον ΦΠΑ και τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης (καπνού, πετρελαιοειδών κτλ.).

◆ Αντίθετα, οι λεγόμενες πρωτογενείς δαπάνες προβλέπεται να υποστούν «σφαγή» που συμποσούται σε μείωση 1.276 εκατ. ευρώ σε σχέση με το 2017!

◆ Το πετσόκομμα εστιάζεται κυρίως στις κοινωνικές δαπάνες. Τα νοσοκομεία θα πάρουν από τον κρατικό προϋπολογισμό 1,141 δισ. έναντι 1,505 που εκτιμάται ότι θα πάρουν το 2017 (μείωση κατά 364 εκατ. ευρώ ή 24%). Ο ΕΟΠΥΥ θα πάρει 100 εκατ. έναντι 314 εκατ. το 2017 (μείωση κατά 214 εκατ. ή 68%!). Οι συγκοινωνιακοί φορείς θα πάρουν επιχορηγήσεις ύψους 179 εκατ. ευρώ έναντι 265 εκατ. το 2017 (μείωση κατά 86 εκατ. ευρώ ή 32,5%). Γενικώς, οι επιχορηγήσεις φορέων από τον κρατικό προϋπολογισμό, από 19.745 εκατ. ευρώ το 2017 θα μειωθούν στα 18.971 εκατ. το 2018 (μείωση κατά 774 εκατ. ευρώ ή ποσοστό 4% - η μεγάλη διαφορά του μέσου όρου μείωσης των επιχορηγήσεων από τη μείωση των επιχορηγήσεων προς νοσοκομεία, ΕΟΠΥΥ, συγκοινωνιακούς φορείς δείχνει ότι το μεγάλο «ψαλίδι» θα πέσει στις κατεξοχήν κοινωνικές δαπάνες).

◆ Πρέπει να σημειωθεί επίσης το παραπέρα πετσόκομμα του ΕΚΑΣ, του επιδόματος θέρμανσης και άλλων προνοι-

ακών επιδομάτων.

◆ Ετσι θα εξασφαλιστεί το ματωμένο «πρωτογενές πλεόνασμα», που δεν το περιορίζουν στο 3,5% του Μνημονίου, αλλά το ανεβάζουν στο 3,8% (για να έχουν το περιθώριο να πιάσουν οπωσδήποτε τον μνημονιακό στόχο).

Ποια ανάπτυξη;

Το 2008, οι δαπάνες του ΠΔΕ (Πρόγραμμα Δημόσιων Επενδύσεων) ανέρχονταν σε 9,624 δισ. ευρώ. Το 2010, πρώτη χρονιά της μνημονιακής περιόδου, έπεσαν στα 9,588 δισ. Εκτοτε, η πτώση υπήρξε ραγδαία. Το 2014, τελευταία χρονιά των Σαμαροβενιζέλων, ήταν 6,592 δισ. Το 2016, πρώτη «καθαρή» χρονιά των Τσιπροκαμμένων ήταν 6,288 δισ. Το 2017, με εκτιμώμενη ανάπτυξη 1,6% (η πρόβλεψη ήταν για 2,7%), ανέβηκαν ανεπαίσθητα στα 6,75 δισ. Το 2018, με προβλεπόμενη ανάπτυξη 2,5%, θα παραμείνουν στο ίδιο επίπεδο, των 6,75 δισ. ευρώ (30% χαμηλότερες από τις δαπάνες του ΠΔΕ το 2008)!

Επομένως, η περιβόητη ανάπτυξη δεν αφορά καθόλου το κράτος και τα έργα υποδομής που αυτό κατασκευάζει, το μεγαλύτερο μέρος των οποίων έχει κοινωνική διάσταση (σχολεία, νοσοκομεία, συγκοινωνιακά έργα, αντιπλημμυρικά έργα κτλ.).

Αυτή η ασθμαίνουσα και αναιμική αναζωογόνηση του ελληνικού καπιταλισμού, μετά από τόσα χρόνια καταστροφής και απαξίωσης, αφορά μόνο τα αρπακτικά του κεφαλαίου, που εκμεταλλεύονται τους εξευτελιστικούς μισθούς, τις αποσπασμένες εργασιακές σχέσεις και τις κάθε είδους αβάντες που τους κάνει το ελληνικό κράτος. Η αναιμική ανάπτυξη έχει ως προϋπόθεσή της την κινεζοποίηση της εργατικής τάξης.

Στα μούτρα σου!

«Αυτό το βραβείο ανήκει στον ελληνικό λαό. Το παραλαμβάνω στο όνομά του. Το σθένος μας είναι το σθένος του λαού μας». Αυτό δήλωσε ο Τσίπρας παραλαμβάνοντας το βραβείο από το γαλλικό περιοδικό *Politique Internationale*, σε αίθουσα του υπερπολυτελούς Hotel George V.

Στα μούτρα σου το βραβείο, κύριε Τσίπρα. Να μην μας ανακατεύεις στα αλισβερίσια σου με τη γαλλική αντίδραση. Οχι μόνο γιατί υποφέρουμε από την πολιτική «σου» (που είναι πολιτική του ξένου και ντόπιου κεφαλαίου), αλλά και γιατί δε θέλουμε βραβεία από τύπους σαν τον Πατρίκ Βαϊσμάν, ιδρυτή του εν λόγω περιοδικού, δηλωμένου ιμπεριαλιστή, που έχει θητεύσει και ως σύμβουλος της γαλλικής Δεξιάς. Το ίδιο βραβείο έχει απονεμηθεί σ' όλα τα γκεσέμια της γαλλικής αντίδρασης (Ζαρκοζί, Λαγκάρντ) και από ξένους στη Μέρκελ, στον Ανουάρ Σαντάτ, στον πάπα Ιωάννη Παύλο Β', όλους ορκισμένους αντιδραστικούς. Ανάμεσά τους ας καμαρώνει σαν γύφτικο σκεπάρνι και ο Τσίπρας.

Αλληλεγγύη στη Νουριέ και στον Σεμίχ

Οι εκπαιδευτικοί Νουριέ Γκιουλμέν και Σεμίχ Οζακτσά συνεχίζουν τον αγώνα τους ενάντια στο έκτακτο καθεστώς απολύσεων και τρομοκρατίας που εξαπέλυσε η κυβέρνηση Ερντογάν μετά την απόπειρα στρατιωτικού πραξικοπήματος στις 15/07/2016. Μετά από αλληπάλληλες καθιστικές διαμαρτυρίες και συνεχείς συλλήψεις, οδηγήθηκαν στα κάτεργα του τουρκικού κράτους ως «τρομοκράτες». Με απεργία πείνας και αγώνα ενάντια στην αναγκαστική σίτιση, οι δυο αγωνιστές αναμετρούνται σθεναρά με την κυβέρνηση και το αστυνομικοδικαστικό κατεστημένο της χώρας, προσελκύοντας στον αγώνα ενάντια στο έκτακτο αυταρχικό καθεστώς εκατοντάδες πολίτες της Τουρκίας. Την ερχόμενη Δευτέρα, 27 Νοέμβρη, συνεχίζεται η δίκη τους. Η αλληλεγγύη μας είναι δεδομένη στους δυο αγωνιστές που δε σκύβουν το κεφάλι στη φασιστική βία του τουρκικού καθεστώτος.

Βιομηχανία επίτιμων

Ο τιμώμενος «ανήκει στους κορυφαίους Μητροπολίτες της Εκκλησίας της Ελλάδος του κλίματος των Νέων Χωρών. Πρόκειται για έναν Ιεράρχη με υψηλό αίσθημα ποιμαντικής ευθύνης, ρέκτη του βιβλίου και της πολιτιστικής δημιουργίας, βοηθό και συμπαραστάτη στις προσπάθειες της ακαδημαϊκής θεολογικής κοινότητας». Ποιος είναι ο τιμώμενος που έχει αυτές τις αξιοθαύμαστες ιδιότητες; Κρατηθείτε: ο Ανθιμος! Μ' αυτό το σκεπτικό θα αναγορευτεί την ερχόμενη Δευτέρα σε «Επίτιμο Διδάκτορα του Τμήματος Ποιμαντικής και Κοινωνικής Θεολογίας της Θεολογικής Σχολής του ΑΠΘ», σε μια τελετή βυζαντινής μεγαλοπρέπειας, η οποία θα ξεκινήσει με βυζαντινούς ύμνους από το Σωματείο Ιεροψαλτών Θεσσαλονίκης «Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός» (βοήθειά μας).

Πρώτα ο Σαββίδης, μετά ο Γιούνκερ, ε, να μην τιμηθεί και ο Ανθιμος, μία από τις πιο «μαύρες» φωνές στο χώρο του ιερατείου, κήρυκας του εθνικιστικού και ρατσιστικού μίσους, του πιο ακραίου κοινωνικού συντηρητισμού, ου μην και του αντικομμουνισμού;

Προσβλητικό για τις γυναίκες

Το βίντεο της Γενικής Γραμματείας Ισότητας των Φύλων με τον γιατρό που παρενοχλεί σεξουαλικά τη μητέρα ενός ανήλικου, εκμεταλλεύόμενος την ιδιότητά του δεν εκπέμπει μόνο μια φασίζουσα αντίληψη περί συλλογικής ευθύνης, δεν είναι μόνο προσβλητικό και συκοφαντικό για τους γιατρούς. Είναι προσβλητικό για τις γυναίκες, τις οποίες παρουσιάζει σαν άβουλα, σχεδόν ηλίθια όντα, που δεν μπορούν να καταλάβουν πότε ένας γιατρός κάνει αυτό που πρέπει από ιατρική άποψη και πότε προσπαθεί να εκμεταλλευτεί τη θέση του για να τους «την πέσει». Γιατί κάθε γυναίκα που σέβεται τον εαυτό της, αν διαπιστώσει το δεύτερο, είναι σίγουρο ότι θα πλακώσει αυτόν τον γιατρό στα μπινελίκια, αν όχι στα χαστούκια. Αυτός είναι ο κανόνας, αλλά οι «φεμινίστριες» της ΓΓΙΦ προσπαθούν να πείσουν τις γυναίκες ότι είναι ή ηλίθιες και δεν καταλαβαίνουν ή δειλές και αντιδρούν με αμηχανία και απορία.

Η ιστορία της «ισότητας», βουτηγμένη στην υποκρισία της αστικής ιδεολογίας, αποκομμένη από κάθε ταξική αναφορά, έχει γίνει επάγγελμα, λιγότερο ή περισσότερο προσοδοφόρο. Από την Κομισιόν μέχρι τις εθνικές κυβερνήσεις και με ενδιάμεσες μια πληθώρα ΜΚΟ, έχει στηθεί ένα κύκλωμα που παράγει «ενημέρωση». Ενημέρωση προσβλητική για τη γυναίκα, ενημέρωση που φτάνει σε επίπεδα υστερίας. Ενημέρωση που χρησιμοποιεί ακόμα και γκεμπελίστικες μεθόδους: μετατροπή της εξαίρεσης σε κανόνα, αυθαίρετες γενικεύσεις κτλ.

Τι μας λέει το συγκεκριμένο βίντεο; Οτι κάθε γιατρός που θα ακροαστεί μια γυναίκα, που θα ψηλαφίσει το στήθος της, που θα κάνει συνήθεις πράξεις στην ιατρική διάγνωση, μπορεί να είναι ένας εν δυνάμει «ματάκιας» ή και βιαστής. Ετσι, γίνεται προσπάθεια να «φυτευτεί» στα μυαλά των γυναικών ο φόβος και η υποψία, στοιχεία που σπάνε την απαραίτητη σχέση εμπιστοσύνης ανάμεσα στον γιατρό και τον ασθενή που απευθύνεται σ' αυτόν. «Είχαμε καταγγελίες» λένε ανερυθρίαστα οι κυρίες της ΓΓΙΦ. Και λοιπόν; Πήρατε τις καταγγελίες που αφορούν μία, δύο, τρεις περιπτώσεις και τις κάνατε βίντεο που αφορά τους γιατρούς γενικά. Αλήθεια, γιατί δε βάλατε γυναίκα στη θέση του «ανώμαλου» γιατρού; Δεν υπάρχει σεξουαλική παρενόχληση από γυναίκα προς γυναίκα; Είναι εξαίρεση; Ασφαλώς. Αλλά και ο γιατρός του βίντεο είναι εξαίρεση, αλλά εσείς τον κάνατε κανόνα.

Μαρξιστής μια φορά!

«Η μικρομεσαία επιχείρηση δεν κινδυνεύει από το **εργατικό κόστος**, αλλά από τον ανταγωνισμό των πολυκαταστημάτων και των μεγάλων αλυσίδων». Στο βιογραφικό του κοινοβουλευτικού εκπροσώπου του Περισού, Νίκου Καραθανασόπουλου, διαβάζουμε ότι είναι οικονομολόγος, απόφοιτος ΑΕΙ. Προφανώς, η μόνη σχέση που έχει με την επιστήμη της πολιτικής οικονομίας είναι η ανάγνωση των αντιεπιστημονικών βιβλίων των καθηγητών του στο πανεπιστήμιο, που μιλούν για «συντελεστές της παραγωγής» και «κόστος εργασίας». Αν είχε ανοίξει, όχι το «Κεφάλαιο» του Μαρξ αλλά έστω ένα εγχειρίδιο μαρξιστικής πολιτικής οικονομίας, δε θα πέταγε την παπάρα περί «εργατικού κόστους».

Αν υπάρχει «εργατικό κόστος», τότε το κεφαλαιοκρατικό κέρδος από βγαίνει, κυρ-Καραθανασόπουλε; Από την επιχειρηματική μαγκιά του καπιταλιστή, όπως υποστηρίζει η αστική πολιτική οικονομία; Η επιχειρηματική μαγκιά μπορεί να καθορίσει αν ο καπιταλιστής θα βγάλει πάνω από το μέσο κέρδος, περιορίζοντας τους ανταγωνιστές του σε κέρδος κάτω από το μέσο. Όμως το μέσο κέρδος (σε όλες του τις μορφές) ισούται με την υπεραξία, δηλαδή με την απλήρωτη δουλειά των εργατών. Η ανθρώπινη εργασία είναι το μόνο εμπόρευμα που έχει την ιδιότητα να παράγει αξία πάνω από τη δική του αξία. Αυτήν, όμως, την καρπώνεται ο καπιταλιστής. Και για να κρύψει την κλοπή, οι θεωρητικοί του έχουν κατασκευάσει την έννοια του «κόστους εργασίας», η οποία θέλει να πείσει τους εργάτες ότι πληρώνονται όσο προσφέρουν.

Φταίει ο... κακός μας ο καιρός!

Δε θα αντιδικήσουμε με το Ινστιτούτο Περιβάλλοντος και Βιώσιμης Ανάπτυξης του Εθνικού Αστεροσκοπείου Αθηνών ως προς τα στοιχεία για το ύψος της βροχόπτωσης στο όρος Πατέρας, που έπνιξε τη Μάνδρα κι έστειλε στον τάφο 22 ανθρώπους. Μπορεί να είναι ακριβώς όπως τα λένε. Μια επιστημονική ανακοίνωση, όμως, εύκολα γίνεται εργαλείο προπαγάνδας στα χέρια εκείνων που προσπαθούν να αποσείσουν τις εγκληματικές ευθύνες του συστήματός τους και να πείσουν τον ελληνικό λαό ότι πρέπει ν' αποδεχτεί ότι όλα ήταν μοιραία, ότι φταίει... ο κακός μας ο καιρός.

Όταν μια επιστημονική ανακοίνωση μένει στο πλαίσιο της επιστημονικής κοινότητας και τίθεται στη βάση της κριτικής, είναι ένα χρήσιμο εργαλείο έρευνας. Και δε χρειάζεται να πει τίποτ' άλλο πέρα από τα δεδομένα που συγκέντρωσαν οι συσκευές της. Οι ειδικοί καταλαβαίνουν και μπορούν να κάνουν τις αναλύσεις τους και να βγάλουν τα συμπεράσματά τους. Όταν η ίδια ανακοίνωση δίνεται στη δημοσιότητα για να τη διαβάσει το ευρύ κοινό, τότε είναι απαράδεκτα λειψή, όταν αφήνει (σκόπιμα ή όχι, αδιάφορο) αναπάντητα βασικά ερωτήματα που βασανίζουν τον κόσμο.

Μας είπε το ΕΕΑ ότι στο όρος Πατέρα έπεσε μέσα σε έξι ώρες όσο νερό πέφτει στην Ελευσίνα σε έξι μήνες. Τελεία και παύλα. Τι συμπέρασμα βγάζει ο κόσμος (αν όχι όλος, πολύς κόσμος); Οτι είχαμε να κάνουμε με μια θεομηνία, μ' ένα ακραίο φυσικό φαινόμενο, απέναντι στο οποίο δεν μπορούσαμε να κάνουμε τίποτα ή μπορούσαμε να κάνουμε ελάχιστα πράγματα. Η παρουσίαση του φυσικού φαινομένου στις μαθηματικές του διαστάσεις,

χωρίς την παραμικρή αναφορά στις κοινωνικές του διαστάσεις, έρχεται να απαλύνει την εντύπωση για τις ευθύνες της κρατικής εξουσίας, του συστήματος. Βάζει στη ζυγαριά το «απρόβλεπτο», το «ακραίο», οπότε οι ευθύνες του κράτους αυτόματα ελαφραίνουν.

Αν η ανακοίνωση του ΕΕΑ έλεγε ότι η ισχυρότατη σε ένταση και σύντομη σε χρόνο βροχόπτωση είναι ένα φυσικό φαινόμενο σπάνιο, το οποίο όμως δεν αποκλείεται να συμβεί και για το οποίο θα έπρεπε να έχουν ληφθεί όλα τα απαραίτητα μέτρα προστασίας του οικιστικού ιστού και των ανθρώπων, θα τους χειροκροτούσαμε. Αυτοί, όμως, έδωσαν στη δημοσιότητα μια ανακοίνωση που έμεινε μόνο στη μαθηματική περιγραφή του φυσικού φαινομένου.

Σκόπιμα; Εμείς πιστεύουμε ότι αυτές οι ανακοινώσεις εκδίδονται πάντοτε σκόπιμα, με στόχο να βοηθήσουν την κρατική εξουσία που αντιμετωπίζει την οργή του λαού. Τις περισσότερες φορές δε χρειάζεται «να πέσει τηλέφωνο», ξέρουν μόνοι τους ποιος είναι ο... κοινωνικός τους ρόλος: να στέκονται όχι στο πλευρό του λαού, να του μεταφέρουν τη γνώση τους, να τον βοηθούν να διαμορφώσει τη συνειδήσή του και να μην γίνεται άθυρμα στα χέρια των πολιτικάντηδων, αλλά στο πλευρό της αστικής εξουσίας. Τουλάχιστον οι διευθύνοντες αυτά τα επιστημονικά κέντρα (πλην ελάχιστων φωτεινών εξαιρέσεων).

Προτού «μιλήσει» το ΕΕΑ, οι συριζαίοι είχαν βάλει μπροστά τη θεωρία της «κλιματικής αλλαγής», προσπαθώντας να βάλουν ένα «στοχασμό για το μέλλον» εκεί που θα έπρεπε να βρίσκονται οι ευθύνες τους (και οι ευθύνες όλων των προηγούμενων κυβερνήσεων, φυσικά).

Με θράσος χιλίων πιθήκων, ο Τσίπρας δήλωσε στη Στοκχόλμη: «*Νομίζω όμως ότι είναι απαραίτητο να βρούμε έναν τρόπο να προστατεύσουμε τους ευρωπαίους πολίτες από αυτού του είδους τα φαινόμενα τα οποία προκαλούνται από την κλιματική αλλαγή*». Επανήλθε στη Λευκωσία, πιο προκλητικά: «*Η κλιματική αλλαγή δημιουργεί ακραία καιρικά φαινόμενα, σε εμάς στην Ελλάδα φαινόμενα πλημμυρικά, εδώ μεγάλη ανομβρία. Έχουμε μεγάλη ευθύνη όλοι μας να αντιμετωπίσουμε το παγκόσμιο αυτό φαινόμενο*».

Πήρε το συγκεκριμένο θέμα (γιατί πνίγηκε η Μάνδρα, γιατί χάθηκαν τόσες ζωές;) και το ανήγαγε σε... παγκόσμιο και πανευρωπαϊκό θέμα, για το οποίο πρέπει να γίνει συζήτηση από τώρα και μετά! Στη Βουλή, αφού πέταξε πρώτα ότι «*πρόκειται για μια πρωτοφανή καταστροφή που προκλήθηκε, όπως μου εξήγησαν οι επιστήμονες με τους οποίους συνομιλήσα, από ένα εξαιρετικά ακραίο καιρικό φαινόμενο*». Κάποιοι μιλούν για μία συχνότητα που υπερβαίνει τα εκατό χρόνια», μετά το «γλύκανε», μιλώντας για «*εγκληματικές και ασυγχώρητες πολιτικές επιλογές δεκαετιών στον τομέα της δόμησης και της χωροταξίας*».

Περίορισε το θέμα μέσα στην πόλη. Για το βουνό δεν είπε κουβέντα. Ξέρετε γιατί; Γιατί οι δυο τελευταίες πυρκαγιές που αποψίλωσαν το όρος Πατέρας έγιναν το 2015 και το 2016, επί συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Οι χείμαρροι από το βουνό έπνιξαν τη Μάνδρα και τους ανυποψίαστους οδηγούς (ότι η υψηλή βροχόπτωση ήταν αποκλειστικά στο βουνό το αναφέρει και η ανακοίνωση του ΕΕΑ). Τι έκανε η κυβέρνησή του για να το αποτρέψει αυτό; Τι έργα ανάσχεσης έκανε στο βουνό; Τι έκανε για τη

διάνοιξη των χειμάρρων, ώστε με το βάθεμα και το πλάτεμα της κοίτης τους να καθυστερήσουν τη ροή του νερού και των φερτών υλικών προς την πόλη; Τίποτα απολύτως. Αλλιώς, θα μας τα παρουσίαζαν για να αποσείσουν τις ευθύνες τους.

Πάμε παρακάτω. Έργα ανάσχεσης στο βουνό (κορμοδέματα και κλαδοδέματα) δεν έκαναν. Τις κοίτες των χειμάρρων δεν τις διάνοιξαν. Ενεργοποίησαν μήπως κάποιο μηχανισμό επιφυλακής, καθώς οι καταρρακτώδεις βροχές είχαν προβλεφθεί και ανακοινωθεί; Έχουν μια υπηρεσία που την ονομάζουν Πολιτική Προστασία. Η υπηρεσία αυτή (Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας) έβγαζε τη μια ανακοίνωση μετά την άλλη, για να μας πει ότι κινητοποιήθηκε ο κρατικός μηχανισμός! Κατόπιν εορτής. Με το έγκλημα να έχει ήδη συντελεστεί. Και γιατί να έχουν μηχανισμό επιφυλακής, όταν ο αρμόδιος αντιπεριφερειάρχης τους είχε διακηρύξει ότι «οι υπηρεσίες της Περιφερειακής Ενότητας Δυτικής Αττικής είναι έτοιμες να ανταποκριθούν στις επερχόμενες συνθήκες της Χειμερινής Περιόδου» και ότι «η στενή συνεργασία των αρμόδιων φορέων θα θωρακίσει κατάλληλα την περιοχή ενόψει της αντιπλημμυρικής και αποχιονιστικής περιόδου»; Αν είχαν στήσει ένα μηχανισμό επιφυλακής, τότε θα μπορούσαν να είχαν ειδοποιήσει τους κατοίκους και να κόψουν την κυκλοφορία στους οδικούς άξονες. Θα είχαμε τις τεράστιες καταστροφές, αλλά τουλάχιστον θα είχαμε γλιτώσει τόσους θανάτους.

Απ' όπου και να τους πιάσεις βρωμάνε κοινωνική αναληψία, ενδιαφέρον μόνο για τα κέρδη των καπιταλιστών και εγκληματική αδιαφορία για τον λαό.

Πάπαλα οι «λίστες»

Με τον αντίκτυπο των συγκλονιστικών γεγονότων στην περιοχή της Μάνδρας, πέρασε σχεδόν απαρατήρητη μια απόφαση του ΣτΕ, η οποία έστειλε στα αζήτητα τις διάφορες «λίστες» (Λαγκάρντ, Μπόργιανς κτλ.). Το Β' Τμήμα του ΣτΕ αποφάσισε ότι μετά την πενταετία δεν μπορεί να ληφθούν υπόψη οι κινήσεις και τα υπόλοιπα των τραπεζικών λογαριασμών για φορολογικούς σκοπούς (ελέγχους, καταλογισμούς, κ.λπ.). Ετσι, όλες οι φορολογικές ή ποινικές υποθέσεις που έχουν ανοίξει και δεν έχουν ολοκληρωθεί παίρνουν το δρόμο για το αρχείο, δεδομένου ότι οι κινήσεις τραπεζικών λογαριασμών πριν από το 2012 δεν επιτρέπεται να ληφθούν υπόψη ως αποδεικτικό στοιχείο.

Η απόφαση 2934/2017 αναφέρει: «Δεν αποτελούν συμπληρωματικά στοιχεία εκείνα τα οποία είτε είχαν περιέλθει σε γνώση της φορολογικής αρχής εντός της προβλεπόμενης στην παράγραφο 1 του ανωτέρω άρθρου 84 πενταετίας και αγνοήθηκαν ή δεν ελήφθησαν προσηκόντως υπόψη από αυτήν είτε η φορολογική αρχή όφειλε να έχει λάβει γνώση τους, εντός της ίδιας πενταετίας, εάν είχε επιδείξει την δέουσα

επιμέλεια, ήτοι εάν είχε λάβει τα προσηκόντα μέτρα ελέγχου και έρευνας, που προβλέπονται στο νόμο». Σε ελεύθερη μετάφραση: αφού δεν κάνατε τη δουλειά του ελέγχου μέσα στην πενταετία, δεν μπορείτε να τους κάνετε τίποτα.

Για μια ακόμα φορά το ανώτατο διοικητικό δικαστήριο υψώνει ασπίδα προστασίας γύρω από την πλουτοκρατία, ερμηνεύοντας με αυστηρά συσταλτικό τρόπο το Σύνταγμα. Μάλιστα, ασκεί και αυστηρή κριτική στις κρατικές φορολογικές αρχές, γράφοντας: «*Η διοίκηση, διαθέτουμε προδήλως περιορισμένο αριθμό καταλλήλως εκπαιδευμένου προσωπικού, ικανού να αξιολογήσει τα προκύπτοντα με βάση τις σύγχρονες μεθόδους ελέγχου στοιχεία, και επιβαρυνόμενη με την υποχρέωση ταυτοχρόνου ελέγχου τόσο παλαιών υποθέσεων, διεπομένων ενδεχομένως, ενόψει των αλληλεπαιτήλων τροποποιήσεων της σχετικής με φόρους, τέλη και εισφορές νομοθεσίας, από μη ισχύουσες πλέον κατά τον χρόνο του ελέγχου διατάξεις, όσο και νέων υποθέσεων, διατρέχει τον κίνδυνο να επικεντρώνει την προσοχή της στη διενέργεια ελέγχων αφορώντων στις παραμένουσες*

σε εκκρεμότητα υποθέσεις παρελθόντων ετών, με συνέπεια να μην είναι σε θέση να ασκήσει επικαίρως ελέγχους για την εξακρίβωση τηρήσεως της ήδη ισχυούσης νομοθεσίας, οι οποίοι (έλεγχoi) θα ήταν ενδεχομένως και περισσότερο αποτελεσματικοί και λυσιτελείς και θα συνέβαλαν στην εμπέδωση στους διοικουμένους της συνειδήσεως για την εκπλήρωση των σχετικών με φόρους, τέλη και εισφορές υποχρεώσεων τους, που απορρέουν από ισχύουσες διατάξεις, σε χρόνο που θα έχουν και τη δυνατότητα να συμμορφωθούν και να αποφύγουν την επανάληψη ενδεχομένων παραβάσεων και, επομένως, και την επιβολή κυρώσεων, καθώς και να αποφύγουν τη συσσώρευση οικονομικών επιβαρύνσεων πολλών ετών».

Οι διάφορες «λίστες» πάνε στον κάλαθο των αχρήστων και ειδικά οι Τσιπροκαμένοι χάνουν ένα εργαλείο προπαγάνδας. Φυσικά, θα μπορούν να επικαλούνται το... συντηρητικό ΣτΕ για να λένε ότι τους εμπόδισε να ξετινάξουν τη φοροδιαφυγή. Σ' αυτές τις περιπτώσεις, όμως, μετράει το αποτέλεσμα και όχι η απόδοση ευθυνών στον ένα ή τον άλλο κρατικό πυλώνα.

Εκεί που είμαι ήσouna...

Θυμόσατε ποια ήταν η αντίδραση των Σαμαροβενιζέλων, όταν το 2014 ο Τσίπρας ανακοίνωσε το περιβόητο «πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης»; «Πού θα βρείτε τα λεφτά;» ρωτούσαν εν χορώ τους συριζαίους, σε μια προσπάθεια να δείξουν ότι ασκούν πολιτική ανεύθυνης κοινωνικής δημαγωγίας, εν αντιθέσει με την τότε κυβέρνηση που διαχειριζόταν υπεύθυνα την εξ ανάγκης στενή δημοσιονομική πολιτική. Ακόμα και ο αλήστου μνήμης Γκίκας Χαρδούβελης έθετε τα ίδια ερωτήματα με το γνωστό ήρεμο σιλάκι του.

Δίκιο είχαν, φυσικά, πράγμα που αποδείχτηκε εκ των υστέρων (ο ΣΥΡΙΖΑ δεν εφάρμοσε το «πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης», αλλά έφερε και τρίτο Μνημόνιο), όμως οι ψηφοφόροι είναι σαν εκείνους που έτρεχαν ν' αγοράσουν το νερό του Καματερού για να θεραπευτούν από ανίατες ασθένειες. Ο «ανεύθυνος» ΣΥΡΙΖΑ κέρδισε τις εκλογές, οι «υπεύθυνοι» Σαμαροβενιζέλοι έχασαν.

Οι ρόλοι τώρα έχουν αντιστραφεί. Τώρα είναι ο Τσακαλώτος που έχει πάρει τη θέση του Χαρδούβελη. Η μόνη διαφορά τους είναι ότι αντί για το σιλάκι του Γκίκα (κάτι ανάμεσα σε ιεροκήρυκα επαρχιακής μητρόπολης και σε άνθρωπο που στις φλέβες του τρέχουν παγάκια), ο Τσακαλώτος έχει ένα σιλάκι επιθετικό, ειρωνικό, σχεδόν τσογλανίστικο, που το υπογραμμίζουν εκείνα τα περιέργα γκρίκλις που μιλάει.

Τσαντίστηκε ο Ευκλειδάκος απ' όσα είπε ο Μητσοτάκης την περασμένη Δευτέρα στη Βουλή κι αποφάσισε να του απαντήσει αυτός, χωρίς να περιμένει τον Τσίπρα που θα μιλούσε αργότερα: «Σας έχω προκαλέσει, εδώ και έναν δύο μήνες που μιλάτε συνεχώς για μείωση φόρων, να πείτε από πού θα βγουν αυτά τα λεφτά. Δεν έχετε απαντήσει ούτε μία φορά».

Ξανασαντίστηκε από την ανακοίνωση που εξέδωσε η ΝΔ μετά την κατάθεση του προϋπολογισμού και επανήλθε την Τετάρτη με non paper: «Κατά τη διάρκεια της συζήτησης του προϋπολογισμού στις Επιτροπές, δίνεται μία ακόμη ευκαιρία στην Αντιπολίτευση να αποκαλύψει την ατζέντα της και να απαντήσει στο ερώτημα που επανειλημμένως έχει θέσει ο υπουργός Οικονομικών στον αρχηγό της: Από ποιες δαπάνες θα περικόψει για να μειώσει τους φόρους; Από την Παιδεία; Από την Υγεία; Από την ασφάλιση; Από το Δημόσιο;».

«Hic Rodhus hic salta...» (Ιδού η Ρόδος ιδού και το πήδημα) ήταν η κατακλείδα του non paper, στο οποίο ο Τσακαλώτος καλείται να δει τα μούτρα του σα σε καθρέφτη.

Κυριάκος Μητσοτάκης

Αγρίως νεοφιλελεύθερος

Ο λύκος κι αν εγέρασε κι άσπρισε το μαλλί του, μήτε τη γνώμη άλλαξε, μήτε την κεφαλή του. Η λαϊκή παροιμία ταιριάζει γάντι στον Κυριάκο Μητσοτάκη, που μολονότι βρίσκεται στην αντιπολίτευση, θέση που επιβάλλει τη χρήση της «συμμαζεμένης» έστω κοινωνικής δημαγωγίας, όταν βρεθεί μπροστά σε θέματα εργαζόμενων στο Δημόσιο, μετατρέπεται σε νεοφιλελεύθερο ταύρο και τα κάνει όλα λαμπόγυαλο. Δεν έβαλε μυαλό από το κάζο του πατέρα του, με την ιδιωτικοποίηση των αστικών λεωφορείων της Αθήνας και την παράδοσή τους στους περιβόητους «νοικοκυραίους», που τον έφερε σε αντιπαράθεση με τη συντριπτική πλειοψηφία της εργατικής τάξης, ενώ νοσταλγεί την περίοδο που ως υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης της συγκυβέρνησης των Σαμαροβενιζέλων, ηδονιζόταν να υπογράφει αποφάσεις μαζικών απολύσεων εργαζόμενων του Δημοσίου.

Μιλώντας στο προσυνέδριο της ΝΔ στη Λάρισα, ο Μητσοτάκης τάχθηκε υπέρ της απόλυσης των συμβασιούχων της καθαριότητας και υπέρ της παράδοσης αυτής της νευραλγικής υπηρεσίας των Δήμων σε ιδιώτες εργολάβους. Κατήγγειλε τη συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ ότι επιχειρεί «να μονιμοποιήσει συμβασιούχους οι οποίοι δεν πρέπει να μονιμοποιηθούν» και ότι υποχρεώνει τους δήμους «να προσλάβουν περισσότερο προσωπικό από ό,τι χρειάζονται».

Και τι πρέπει να κάνουν οι Δήμοι με τις υπηρεσίες καθαριότητας που δεν έχουν προσωπικό; «Πρέπει και το κάνουν ήδη οι δήμοι να εξερευνήσουν σε μεγαλύτερο βάθος δυνατότητες συνεργασίας με τον ιδιωτικό τομέα, στο ζήτημα πα-

ραδείγματος χάρη της αποκομιδής των απορριμμάτων θα το πεξεκάθαρε. Εάν η αποκομιδή μπορεί να γίνει πιο φτηνά από τον ιδιωτικό τομέα και καλύτερα από τον ιδιωτικό τομέα θα πρέπει ο κάθε δήμαρχος να διερευνήσει αυτή τη δυνατότητα. Αρκετά πια με τις αγκυλώσεις και με τους εκβιασμούς της κάθε συντεχνίας που μπορεί τελικά να δουλεύουν μόνο προς όφελος δικό τους αλλά όχι προς όφελος των δημοτών από τους οποίους και τελικά πληρώνονται. Στο ζήτημα της συνεργασίας με τον ιδιωτικό τομέα θα επιμείνω πολύ», τόνισε ο Κούλης.

Αυτό είναι το θέμα. Να μην προσληφθούν οι συμβασιούχοι και η καθαριότητα να περάσει στους εργολάβους. Στους φίλους του Κούλη και της παρέας του, που δε θα κάνουν βέβαια καλύτερα τη δουλειά (ξέρουμε πολύ καλά τι γίνεται όπου έχουν μπει οι εργολάβοι), αλλά θα δίνουν τις μίζες «όπου πρέπει» και θα προσλαμβάνουν εργάτες με μισθούς πείνας, θα τους έχουν να δουλεύουν οχτάωρο και θα τους ασφαρίζουν για τετράωρο, θα τους υποχρεώνουν να πληρώνουν από την τσέπη τους τα μέσα προστασίας και γενικά θα προχωρούν σε κάθε αυθαιρεσία, προκειμένου να μεγιστοποιούν το δικό τους κέρδος και να εξασφαλίζουν και τις μίζες που θα δίνουν.

Με κάτι τέτοια κάνουν πάρτι οι Τσιπραίλοι, καθώς βλέπουν τον Μητσοτάκη να απομονώνεται όχι μόνο από χιλιάδες συμβασιούχους και τις οικογένειές τους, αλλά από ευρύτερα στρώματα εργαζόμενων στο δημόσιο, που αισθάνονται ότι ο Μητσοτάκης πρωθυπουργός θα είναι μια διαρκής απειλή μαζικών απολύσεων και εκχώρησης υπηρεσιών του Δημοσί-

ου σε ιδιώτες εργολάβους.

Το θέμα αυτό, όμως, δεν πρέπει να αφορά μόνο τους εργαζόμενους στο Δημόσιο. Πρέπει να μας αφορά όλους. Οχι μόνο ως εργαζόμενους που οφείλουν να στεκόνται αλληλέγγυοι σε συναδέλφους τους, αλλά ως εργαζόμενους υπό την ευρεία έννοια και ως πολίτες που πληρώνουν γι' αυτές τις υπηρεσίες των Δήμων (δεν είναι τυχαίο ότι η τρόικα δεν έβαλε βέτο στο διαγωνισμό για την πρόσληψη εργαζόμενων, που αποφάσισε η κυβέρνηση. Πρόκειται για εργαζόμενους σε ανταποδοτικές υπηρεσίες, όπως λέγονται, δηλαδή σε υπηρεσίες που τις πληρώνουν άμεσα οι πολίτες, μέσω των ανταποδοτικών τελών, και όχι ο κρατικός προϋπολογισμός).

Σκοπός των εργολάβων είναι το κέρδος, γι' αυτό και όπου στον κόσμο έγιναν ιδιωτικοποιήσεις η ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών χειροτέρευσε. Για να βγάλουν κέρδος και να πληρώσουν και τις μίζες, οι εργολάβοι θα «στύψουν» τους εργαζόμενους, όπως χρόνια τώρα γίνεται σε τέτοιες εταιρίες (θυμηθείτε την επίθεση κατά της Κούνεβα). Όταν μεγάλα κομμάτια της εργατικής τάξης, που έχουν κανονικές εργασιακές σχέσεις και μισθό πάνω από το μέσο όρο, πέσουν στα νύχια των εργολάβων, το αποτέλεσμα θα είναι όχι η καλύτερευση της θέσης των υπόλοιπων εργαζόμενων του ιδιωτικού τομέα, αλλά η άσκηση πίεσης για συνεχή χειροτέρευσή τους. Αυτό αποτελεί «νόμο» του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής. Όταν πέφτουν τα στάνταρ αμοιβής και εργασιακών συνθηκών, πέφτουν για ολόκληρη την εργατική τάξη και όχι μόνο για κάποια τμήματά της.

Προβολές και συζητήσεις

**ΑΝΑΤΟΜΙΕΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ**
ΚΑΤΑΒΥΘΙΣΗ ΣΤΟΥΣ ΒΑΛΤΟΥΣ ΤΩΝ ΧΡΗΣΤΩΝ ΗΘΩΝ

01/12 **ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΗ**
(1970) Θόδωρος Αγγελόπουλος
08/12 **ΟΙ ΒΟΣΚΟΙ**
(1967) Νίκος Παπατάκης
15/12 **Ο ΦΟΒΟΣ**
(1966) Κώστας Μανουσάκης

KONTA

Προβολές ταινιών & συζητήσεις τις Παρασκευές στις 8.30μμ.
Αφισματάκια 10 & 15 ευρώ | Συνεισφορά 2€ | Συνεισφορά
Εισόδου ελεύθερη | www.eksegersi.gr

Κοινό στοιχείο των τριών ταινιών αυτού του αφιερώματος είναι η κατάδυση σε διάφορες όψεις του ζοφερού τοπίου της ελληνικής επαρχίας, τη δεκαετία του '60. Η κοινωνική υποκρισία πίσω από τα «χρηστά ήθη», η αμορφωσιά, η απομόνωση, το «στίγμα» της φτώχειας, η μετανάστευση, ο φόβος του «άρχοντα» και του χωροφύλακα, ο άνισος αγώνας για επιβίωση που εξαχρειώνει και εξαγριώνει, ο νόμος που επιβάλλεται αδιαφορώντας για τα κοινωνικά αίτια (μόνο τυχαίο δεν είναι το γεγονός ότι και οι τρεις ταινίες είναι γυρισμένες στα χρόνια της χούντας), δημιουργούν έναν κοινωνικό εφιάλτη. Βάρβαρο, ανθρωποφαγικά φαινόμενα -κάτω από το πέπλο του καθωσπρεπισμού- κυριαρχούν, αναδεικνύοντας με την υπερβολή τους τη βία και την ανισότητα που διατρέχει την ελληνική κοινωνία της περιόδου.

-Παρασκευή 01/12/2017-

ΘΟΔΩΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

(Ελλάδα, 1970, 110')

Σκηνοθεσία, Σενάριο, : Θόδωρος Αγγελόπουλος

Φωτογραφία: Γιώργος Αρβανίτης

Μοντάζ: Τάκης Δαυλόπουλος

Ηχοληψία: Θανάσης Αρβανίτης

Σκηνογραφία: Μικές Καραπιπέρης

Πρωταγωνιστούν: Τούλα Σταθοπούλου, Γιάννης Τότσικας, Θάνος Γραμμένος, Πέτρος Χοϊδός κ.ά.

Παρασκευές στις 8:30

Είσοδος ελεύθερη

Αθήνα: Αγαθοπούλεως 65

Θεσσαλονίκη: Ιουστινιανού 24

ανTIKYNΩNIKA

Δύο χιλιάδες δεκαεπτά
ως τότε, σύντροφοι, με τα σκατά;

Αφωνη η λαϊκή μούσα απέναντι στα συμβαίνοντα, καταφέρνει να ψελλίσει κάποια ακατάληπτα λόγια κι έπειτα πέφτει σε νιρβάνα (και σε ντορς ή ρεντ χοτ τσίλι πέπερς), φλωμωμένη από τις αναθυμιάσεις της... δάφνης (ποιας Σημίτη ρε;) που σιγοκαίγεται πάνω στη σχάρα της «επικαιρότητας» και των «εξελιξέων». «Στης χούντας το αλισβερίσι / λεύτερο ήταν το χασίσι / ποτέ ο λαός να μην ξυπνήσει» που τραγουδούσε κι ο μακαρίτης ο Πάνος Τζαβέλας.

Εν αρχή η Ευρυδίκη, μετά ο Ζήνωνας και πάει λέγοντας και κλαίγοντας. Κατά τα αμερικανικά ειωθότα βεβαίως-βεβαίως, όπου οι κυκλώνες και

οι συμφορές έχουν (εξευμενιστικά τάχαμου και πάντα γυναικεία) ονόματα. Και ως γνωστόν ο πρωθυπουργός της μακάριας Μπανανίας, επί των ημερών του οποίου πρωτοεμφανίστηκαν αυτές οι μαζικές βαφτίσεις των κυμάτων κακοκαιρίας, είναι σφόδρα αμερικανόφιλος χωρίς καμιά αμφιβολία πια. Βλέπετε, είναι αριστέρος (τι γελάτε ρε;). Τα τρομοκρατικά δελτία αναβημίζονται, μιλώντας ακόμα και για «μεσογειακούς κυκλώνες». Ενίοτε πέφτουν και «μέσα». Γιατί, στοιχεία της φύσης είναι αυτά, σου λέει. Δεν μπορεί, κάποια στραβή θα γίνει και θα τρομάζουν οι ιθαγενείς. Και τότε θα καταλάβουν ότι η ζωή τους είναι παιχνίδι σε κάποια δάχτυλα. Και θα δεχτούν με ανακούφιση κάθε ψίχουλο από τους μεγάλους «θεούς», όσο κι αν φωνάζουν μέσα στην ολοένα και αυξανόμενη αδυναμία τους. Οι οποίοι δεν πήραν χαμπάρι από τα φυσικά φαινόμενα, όπως γράψαμε και στο προηγούμενο φύλλο, όπως άλλωστε γίνεται πάντα. Το πόπολο θα πνίγεται, το πόπολο θα αγωνιά, το πόπολο θα μένει πάντα στις «πληγείσες περιοχές». Ουδείς άλλος.

Και άντε, ας δεχτούμε ότι φταίει η αλλαγή των περιβαλλοντικών και κλιματικών συνθηκών, η επιβάρυνση του περιβάλλοντος και τα τοιαύτα. Που την επέφερε, λέει, ο άνθρωπος. Ετσι γενικά και αόριστα, «ο άνθρωπος», όπως «το έθνος», «η πατρίδα», «εμείς» και τα ρέστα. Λες κι όλοι είμαστε «άνθρωποι», «έθνος», «πατρίδα», «εμείς». Οσοοσοχι αλητάκια και προσκυνημένοι μου, οόόόοχι Νενέκοι και εχθροί του ανθρώπου, γεννημένοι ή στρατολογημένοι. Χίλιες φορές όχι. Εχουν ονόματα οι «άνθρωποι», τα «έθνη», οι «πατριδες», «εμείς» κι όλοι αυτοί οι νεφελώδεις και επίπλαστοι όροι. Και τις συνθήκες δεν τις άλλαξε «ο άνθρωπος», αλλά ο αηδής, ελεεινός, απάνθρωπος, ισοπεδωτικός, κτηνώδης, δολοφονικός καπιταλισμός.

- Τι έχεις περδικούλα μου και κλαις κι αναστενάζεις; Μην είν' τ' αυγά σου μελανά και τα πουλιά σου μαύρα; Δεν είν' τ' αυγά μου μελανά και τα πουλιά μου μαύρα μόν' κλαίω για το πόπολο, κλαίω για τους καημένους που μ' ένα τόσο μέρισμα τους πιάνουνε tongue όλο για να μη ξεκουνήσουνε (που δεν θα ξεκουνούσαν)...

Ως έλκουσα την καταγωγή και τη μισή ζωή της -την άλλη μισή την πέρασε αυτοεξόριστη ανά την επικράτεια- από τη συμβασιλεύουσα η Κοκκινোসκουφίτσα, δεν θα μπορούσε παρά να εξάρει ή και να επτάρει την αναγόρευση ενός εκ των στυλοβατών της πόλης σε επίτιμο διδάκτορα του Α.Π.Θ. Ρίγη συγκίνησης τη διατρέχουν από τότε που πληροφορήθηκε το λαμπρό νέο. Ωστόσο, επειδή κάποιος την υπερβαίνει στον θρησκευτικό λόγο, παραθέτουμε τα λεγόμενά του κι ας αντιδράσουν κάποιοι ακραιφνώς σκεπτόμενοι και διακείμενοι σύντροφοι: «Αυτόν, τον Ανθιμο, προτίθεται να ανακηρύξει η διοίκηση του ΑΠΘ επίτιμο διδάκτορα. Τον Ανθιμο... Γιατί τον Ανθιμο; Διότι τυγχάνει -σύμφωνα με την ανακοίνωση του ΑΠΘ- «ιεράρχης με υψηλό αίσθημα ποιμαντικής ευθύνης». Ο Ανθιμος... Σχόλιο: «Ουαί ύμιν, γραμματείς καί Φαρισαίοι ύποκριταί, ὅτι παρομοιάζετε τάφοις κεκοιναμένοις, οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὠραῖοι, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας» - Ματθ. 23,27 (τουτέστιν: «Αλλοίμονό σας, γραμματείς και Φαρισαίοι ύποκριταί, διότι ομοιάζετε με τάφους ασβεστωμένους, οι οποίοι εξωτερικώς μεν φαίνονται ὠραῖοι, ενώ από μέσα είναι γεμάτοι με κόκκαλα πεθαμένων και με κάθε ακαθαρσίαν»). Υστερόγραφο: Δίπλα στο «ύποκριταί» προσθέστε: «Ναζισταί», «ρατσισταί» και τα συναφή (Νίκος Μπογιόπουλος).

Στην αστική πολιτική τρέχουν νερά και λάσπες τρέχει το καμμενόπανο πάλι να ξελασπώσει.

Κοκκινোসκουφίτσα

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Απλώς, διαχειριστές της «παράγκας»...

Απογοητεύτηκαν από την πρώτη συνέντευξή του όσοι πίστευαν ότι με την εκλογή του Βαγγέλη Γραμμένου στην προεδρία της Ελληνικής Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας θα ξεκινούσε μια νέα εποχή για το ελληνικό ποδόσφαιρο. Ακολουθώντας την τακτική των προκατόχων του, δήλωσε ότι είναι «σοκαριστικά» όσα βρήκε στην ΕΠΟ, προσπάθησε να πείσει ότι παρέλαβε «καμένη γη» και ότι είναι αποφασισμένος να αλλάξει τα δεδομένα, χωρίς όμως να αναφερθεί σε χρονοδιάγραμμα και στον τρόπο με τον οποίο θα κάνει πράξη τις δεσμεύσεις του.

Ο νέος πρόεδρος της ΕΠΟ αναφέρθηκε σε μια σειρά θεμάτων (προσλήψεις υπαλλήλων, ορισμός νέας έδρας της εθνικής ομάδας, ομοσπονδιακός προπονητής, διαιτησία, χατίρια σε επιχειρηματίες που δραστηριοποιούνται στο ποδόσφαιρο), που επηρεάζουν τα δρώμενα στο χώρο του ποδοσφαίρου και απάντησε στις κατηγορίες για σωρεία ρουσφετολογικών προσλήψεων στην ομοσπονδία. Δεν χρειάζεται να προσπαθήσει ιδιαίτερα όποιος επιχειρήσει να αποδομήσει τις δηλώσεις Γραμμένου, αφού αρκεί μια απλή περιλήψη όσων δήλωσε για να φανεί ότι οι πιθανότητες αλλαγής της σημερινής απαράδεκτης κατάστασης είναι από μηδενικές έως ελάχιστες.

Θα ξεκινήσουμε την αναφορά μας στη συνέντευξη Γραμμένου από το αστείο επιχείρημα ότι η απόφαση για συνεδρίαση του ΔΣ και της εκτελεστικής επιτροπής της ΕΠΟ εκτός Αθηνών καταδεικνύει την απόφαση της διοίκησης να βγάλει την ομοσπονδία από την εσωστρέφεια και να πάψει να λειτουργεί ως ένα κλειστό κλαμπ. Δικαιολόγησε το γεγονός ότι η πρώτη συνεδρίαση υπό την προεδρία του έπρεπε να γίνει στη Θεσσαλονίκη (στο ξενοδοχείο του Σαββίδη!), με το ότι είναι η δεύτερη σε πληθυσμό πόλη και προανήγγειλε συνεδριακό τουρισμό με διεξαγωγή των συνεδριάσεων σε διάφορες πόλεις (θα αναστενάξουν οι χασαποταβέρνες και τα «πολιτιστικά κέντρα» -αυτά που βαρβαριστικά αποκαλούνται «σκυλάδικα»- ανά την επικράτεια).

Σχετικά με το θέμα της παραμονής του Μίχαελ Σκίμπε στον πάγκο της Εθνικής, συνέχισε με ευδιάθετο τρόπο, τονίζοντας ότι ο βασικός λόγος που ώθησε την εκτελεστική επιτροπή στην απόφαση παραμονής, ήταν το διακύβευμα της πρόκρισης στο επόμενο ευρωπαϊκό πρωτάθλημα, η σημαντικότητα του οποίου δεν επιτρέπει σημαντικές αλλαγές στην ομάδα. Προσπάθησε ταυτόχρονα να δώσει μια νότα σοβαρότητας και μια «αναπτυξιακή» λογική αναφέροντας ότι το θέμα του ομοσπονδιακού προπονητή συζητήθηκε στη βάση ενός στρατηγικού αναπτυξιακού

πλάνου (συγκροτήθηκε και σχετική επιτροπή), μέσω του οποίου μακροπρόθεσμα θα ενισχυθεί η παρουσία του ελληνικού στοιχείου σε παίχτες και προπονητές.

Η στήλη θεωρεί ότι η προσπάθειά του ήταν ανεπιτυχής, αφού το πρώτο αυθόρμητο σχόλιό της ήταν: Το άλλο, με τον Τοτό, το ξέρετε; Για τους αναγνώστες της στήλης που έχουν αρχίσει να ανησυχούν για το μέλλον του ελληνικού ποδοσφαίρου μπορούμε να διαβεβαιώσουμε ότι ο Γραμμένος και η παρέα του έχουν όραμα, όρεξη για δουλειά και αποτελεσματική εγγύηση ότι όλα θα αλλάξουν.

Παρά το γεγονός ότι -όπως είπε- δεν βρήκαν κανένα σχέδιο και κανένα πλάνο, αφού οι προηγούμενες διοικήσεις είχαν σαν προτεραιότητα να ικανοποιούν επιχειρηματικά χατίρια, ξεκαθάρισε ότι με αργά και σταθερά βήματα θα γίνουν όλες οι αναγκαίες ενέργειες. Ξεκινώντας από το ερασιτεχνικό ποδοσφαιρικό «γίγνεσθαι» και δουλεύοντας με ψυχή, κέφι και φαντασία θα δημιουργήσουν τους όρους και τις προϋποθέσεις για να αλλάξουν προς το καλύτερο τα πράγματα στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Στην κατεύθυνση αυτή συγκροτήθηκε και μια πενταμελής επιτροπή από οχτώ-εννιά άτομα, που θα έχει ως στόχο να μελετήσει προσεχτικά την υφιστάμενη κατάσταση και να προτείνει ένα πλάνο ανάπτυξης. Και επειδή αφενός -όπως λέει και η λαϊκή ρήση- το καλό πράγμα αργεί να γίνει και αφετέρου δεν υπάρχει λόγος να βιαζόμαστε και να αγχωνόμαστε, από τις δηλώσεις του Γραμμένου δεν προκύπτει ότι έχει μπει κάποιο χρονοδιάγραμμα για όλα αυτά, προφανώς γιατί για τους ανιδιοτελείς εργάτες του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου σημασία έχει η αιωνιότητα.

Συνεχίζοντας την κατάθεση του «οράματός» του, ο Γραμμένος αναφέρθηκε και σε πιο πεζά πράγματα, όπως η τροποποίηση του άρθρου 52, που αφορά το

καθεστώς αδειοδότησης των ομάδων, και οι προσλήψεις που έγιναν στην ΕΠΟ. Σε αντίθεση με τις αοριστίες του και τις αστειότητες για τα θέματα οργάνωσης και ανάπτυξης ενός διαφορετικού ποδοσφαιρικού μοντέλου, στα δυο αυτά θέματα ήταν απόλυτα σαφής και δεν έκρυψε τα λόγια του. Υπερασπίστηκε τις 11 προσλήψεις που έγιναν, με το επιχείρημα ότι πριν από αυτές είχαν αποχωρήσει από την ομοσπονδία περισσότερα άτομα και το οικονομικό ισοζύγιο αποχωρήσεων - προσλήψεων είναι θετικό υπέρ της ΕΠΟ. Ταυτόχρονα, ξεκαθάρισε ότι θεωρεί αδιαπραγμάτευτο να είναι δικής του επιλογής οι στενοί του συνεργάτες για να μπορέσει να κάνει πράξη τους στόχους που έχει θέσει το ΔΣ. Και αν ο Γραμμένος για να διοικήσει την ΕΠΟ χρειάζεται 11 προσλήψεις στενών συνεργατών της απόλυτης εμπιστοσύνης του, πόσους χρειάζεται ένας υφυπουργός ή ένας υπουργός για να φέρει σε πέρας τη σωτηρία της πατρίδας; Αυτό είναι ένα καλό μάθημα για όσους κακεντρεχείς μιλούν για στρατιές ρουσφετολογικών προσλήψεων στα υπουργεία. Η στήλη απαιτεί εδώ και τώρα την αυτοκριτική τους.

Όσον αφορά το άρθρο 52, τόνισε ότι δεν αποτελεί πρωτοβουλία της δικής του διοίκησης, αλλά είχε δρομολογηθεί από την Προσωρινή Διοικούσα Επιτροπή που το είχε αναστείλει. Όπως είπε, η σημερινή διοίκηση ξεκαθάρισε το τοπίο, τονίζοντας ότι η φράση «οι ΠΑΕ πρέπει να βρίσκονται σε καθαρή μηδενική θέση» δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει να χρωστάνε ούτε ένα ευρώ, αλλά ότι θα πρέπει να έχουν διακανονήσει τις τυχόν οφειλές τους και να τις εξυπηρετούν κανονικά. Ταυτόχρονα, κατηγόρησε για έλλειψη γνώσεων όσους θεωρούν τη συγκεκριμένη απόφαση ως ρουσφετολογική για το χατίρι του Παναθηναϊκού, με το ακλόνητο επιχείρημα ότι αυτό θα ισχύει για όλες τις ομάδες που στο μέλλον πιθανά να αντιμε-

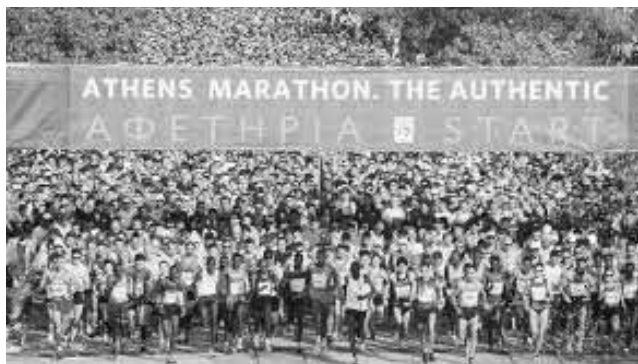
τωπίσουν το πρόβλημα που έχει σήμερα ο Παναθηναϊκός.

Η στήλη θεωρεί ότι από τα παραπάνω έχουμε μια σαφή εικόνα των προθέσεων και των θέσεων της διοίκησης Γραμμένου από την οποία προκύπτει το συμπέρασμα ότι «δεν υπάρχει ελπίδα» για το ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο και ότι η σημερινή του απαξίωση θα συνεχιστεί και στο μέλλον. Η αλλαγή ηγεσίας στην ΕΠΟ σε καμία περίπτωση δε σημαίνει και αλλαγή των βασικών «αρχών» διοίκησης του ποδοσφαίρου (δε θα μπορούσε να γίνει κάτι τέτοιο, όσο το ποδόσφαιρο παραμένει επαγγελματικό, άρα είναι μια καπιταλιστική μπίζνα και όχι άθλημα) και είναι απλά μια αλλαγή στα πρόσωπα που το διοικούν και στους καπιταλιστές προέδρους των ΠΑΕ που ελέγχουν το εξωγωνιστικό κύκλωμα.

Κος Πάπιας

papias@eksegersi.gr

ΥΓ. Σε ξεκαθάρισμα λογαριασμών παραπέμπουν οι υποθέσεις του αργεντινικού Χόρχε Αλεχάνδρο Ντελιόν και του μεξικανού Αδόλφο Λάγος, οι οποίοι εμπλέκονται με την υπόθεση των τηλεοπτικών δικαιωμάτων του Παγκοσμίου Κυπέλλου Ποδοσφαίρου, για την οποία υπάρχουν υπόνοιες για οικονομικό σκάνδαλο (οι δυο άντρες βρίσκονταν σε λίστα υπόπτων για τον χρηματισμό αξιωματούχων της ΦΙΦΑ, σχετικά με τα τηλεοπτικά δικαιώματα του Μουντιάλ). Πριν από μερικές μέρες, ο Ντελιόν, δικηγόρος στο επάγγελμα, αυτοκτόνησε, σύμφωνα με την επίσημη εκδοχή, πέφτοντας στις ράγες του τρένου στην πόλη Λανούς της Αργεντινής, λίγες ώρες μετά την κατάθεση σε Δικαστήριο της Νέας Υόρκης στελέχους του τηλεοπτικού σταθμού «Torneos y Competencias», που κατέθεσε ότι πλήρωσε 4.000.000 δολάρια για να αποκτήσει το κανάλι τα τηλεοπτικά δικαιώματα. Την περασμένη Κυριακή (19/11), ο αντιπρόεδρος του μεξικανικού τηλεοπτικού σταθμού Telesina (είναι το μεγαλύτερο τηλεοπτικό δίκτυο στο Μεξικό και ένα από τα μεγαλύτερα ισπανόφωνα τηλεοπτικά δίκτυα παγκοσμίως), Λάγος, έπεσε νεκρός, όταν δυο άτομα που επέβαιναν σε μηχανή τον «γάζωσαν» με αυτόματο την ώρα που έκανε βόλτα με το ποδήλατό του στο Κοακάλκο (περιοχή στην πόλη του Μεξικού). Η δικαστική διερεύνηση της υπόθεσης στην οποία κατηγορούνται 42 άτομα, ανάμεσά τους και ο πρώην πρόεδρος της ΦΙΦΑ, Σεπ Μπλάτερ, βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη (στη Νέα Υόρκη έχει ξεκινήσει η ακροαματική διαδικασία) και αρκετοί από τους κατηγορούμενους έχουν έρθει σε συμφωνία με τις δικαστικές αρχές, προκειμένου να καταθέσουν τα στοιχεία που γνωρίζουν και να τύχουν των ευεργετικών διατάξεων της νομοθεσίας.

Η φωτογραφία είναι από τον πρόσφατο κλασικό μαραθωνίο της Αθήνας. Η στήλη, από τις συζητήσεις που έκανε μετά την διεξαγωγή του, «ανακάλυψε» ότι σχεδόν όλοι είχαν συμμετάσχει (κατά δήλωσή τους) στον αγώνα, είχαν τερματίσει και μάλιστα με πολύ καλό χρόνο. Για να μην αισθάνεται μόνη και μειονεκτικά, καλεί τους 5-10 ανεπρόκοπους και αγύμναστους σαν και τους λόγου της να συναντηθούν σε κάποια από τις χασαποταβέρνες των Μεσογείων (για να είμαστε νοερά κατά μήκος της διαδρομής του μαραθωνίου), για να γυμνάσουν την άνω και κάτω γνάθο και τους πρόσθιους μπιριακούς μυς.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Την πρώτη νύχτα πλησιάζουνε / και κλέβουν ένα λουλούδι / από τον κήπο μας / και δε λέμε τίποτα. / Τη δεύτερη νύχτα δεν κρύβονται πλέον / περπατούνε στα λουλούδια, / σκοτώνουν το σκυλί μας / και δε λέμε τίποτα. / Ωσπου μια μέρα / -την πιο διαφανή απ' όλες- / μπαίνουν άνετα στο σπίτι μας / ληστεύουν το φεγγάρι μας / γιατί ξέρουνε το φόβο μας / που πνίγει τη φωνή στο λαιμό μας. / Κι επειδή δεν είπαμε τίποτα / πλέον δε μπορούμε τίποτα να πούμε.

B.B. Μαγιακόφσκι, «Ελευθερία έκφρασης»

► «Τι σημασία έχει ωστόσο στη δουλειά του ηθοποιού του κινηματογράφου η λεγόμενη ειλικρίνεια, ο αυθορμητισμός, η φυσικότητα; Στον κινηματογράφο, αντίθετα απ' το θέατρο, βλέπουμε πολύ συχνά τους ηθοποιούς να παίζουν τον "εαυτό τους". Υπάρχουν, δηλαδή, περιπτώσεις που σε μια ταινία παίζουν τον βασικό ή ένα δεύτερο ρόλο πρόσωπα που δε σπουδάσαμε ποτέ, έστω και λίγο, την τέχνη του ηθοποιού. Κι όμως, όχι μόνο δημιουργούν το ρόλο τους έντονα κι εκφραστικά μα μπαίνουν απόλυτα στο γενικό ύφος της ταινίας, αν και συμμετέχουν σ' αυτήν κι επαγγελματίες ηθοποιοί. Στο θέατρο αυτό είναι αδύνατο. Δύσκολα όμως θα μπορούσε να αναφέρει κανείς ακόμα και μια ταινία όπου πλάι στον επαγγελματία ηθοποιό δε θα δει κι ερασιτέχνες ή παιδιά ή και ζώα, χωρίς να ζημιώνουν την ενότητα του ύφους της ταινίας. Η άποψή μας πως ένας τυχαίος, κοινός άνθρωπος (ένας "μη ηθοποιός") μπορεί να κρατήσει σε μια ταινία έναν μεγάλο και σύνθετο ρόλο ίσως να δημιουργήσει πολλές συζητήσεις και φιλονικίες. Είναι όμως αδύνατο να υποστηριχτεί θετικά χωρίς να καταλήξουμε σε θεωρητικούς ακροβατισμούς, πως η συμμετοχή ενός "μη ηθοποιού" σε κάποια μικρή σκηνή ή πλάνο, κοντά σ' έναν επαγγελματία, θα προκαλέσει στο θεατή την ίδια ενοχλητική εντύπωση που του δημιουργεί στο θέατρο, βλέποντας να παίρνουν μέρος στην παράσταση παιδιά, ερασιτέχνες και ζώα». Φσέβολοτ Πουντόφκιν, «Η τέχνη του ηθοποιού στον κινηματογράφο».

► Το ΑΚΕΛ, σύμφωνα με τον Περισσό, εξακολουθεί να είναι κομμουνιστικό ή εργατικό (το προσκάλεσε στην «περιφερειακή συνάντηση Κομμουνιστικών και Εργατικών Κομμάτων» της Μεσογείου). Τώρα, θα μου πεις, όσο κομμουνιστικός είναι ο Περισσός άλλο τόσο είναι το ΑΚΕΛ...

► Μας «μερίζουν».

► Αυτοί που αρπάζουν το ψωμί απ' το τραπέζι.

► Σαφώς τοποθετημένη, υπέρ καταπιεσμένων, η συγκυβέρνηση και κατά εργαζομένων στην περιοχή της προμελετημένης δολοφονίας (Μάνδρα, Νέα Πέραμο). Τα πάντα σε σχετικό Δελτίο Τύπου του υπουργείου Εργασίας.

► Το φως που καίει.

► 947.907 οι εγγεγραμμένοι στα μητρώα του ΟΑΕΔ άνεργοι. Εξ αυτών παίρνουν επίδομα ανεργίας 97.268. Δηλαδή το 10 και κάτι φιλά τοις εκατό.

► Μόρια: 6.489 άτομα στοιβάζονται σ' ένα χώρο για 2.330. Σε επεισόδιο οι μπάτσοι κατέσχεσαν και μερικές σακούλες λαχανικά... (Να σημειωθεί πως ο Ριζοσπάστης κάνει ρεπορτάζ «σύμφωνα με τις αρχές»... φύλλο 21.11.2017).

► Oh, shushi queue.

► Κεντροαριστερά. Όπως ΠΑΣΟΚ. Τέλος.

► Οι «εργαζόμενοι των σωμάτων ασφαλείας», κατά Περισσό, δεν έβγαλαν κάποια ανακοίνωση για την 44η επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου.

Φυσικά ήταν κοντά, πολύ κοντά στους διαδηλωτές στη Λεωφόρο Αλεξάνδρας (με γκλομπ, πλαστικές σφαίρες, κρότου-λάμψης) πραγματοποιώντας την ενότητα αστυνομίας-λαού (ή, όπως φώναζαν οι του Περισσού προ ετών, «λαός-αστυνομία, η δύναμη είναι μία»). So much for καταστολή...

► Κόψιμο του κοινωνικού οικισμού τιμολογίου για χιλιάδες δικαιούχους (ούτε τα ψίχουλα δηλαδή)...

► Να σπάσουμε μπάρες κι αλυσίδες.

► Μέρισμα. Λεφτά με ουρά.

► Τώρα να πάρουν το μέρισμα τα βόρεια προάστια που πεινάνε!

► Πόσοι είπαμε ΔΕΝ πήγαν στο δεύτερο γύρο (με τζατζίκι) του

φορέα, για τον οποίο γνωρίζουμε μόνο τη... Φώφη;

► Κι έχεις και τον Πασόκο Λ. Αποστολίδη (στη ΒΗΜΑ) να ελπίζει στο «επόμενο βήμα της Δημοκρατικής Παράταξης». Ξέχασες το Μεγάλη.

► Εορταστικό ωράριο καταστημάτων: ΔΕΝ εορτάζουμε, ΔΕΝ δεχόμαστε επισκέψεις, ΔΕΝ κάνουμε δώρα.

► Αμάν πια!

► Φωτάκια χριστουγέννων από την 1η Νοέμβρη!

► Ελεος!

► Is there anybody out there? (Pink Floyd, «The Wall»).

► The long tek of Κεντροαριστερά leads...?

► Θύελλα, συντρόφισσά μου, / Συ με κράξεις! / Μ' ακόμα δεν μπορώ, / Ακόμη είμαι αλυσωμένος! / Ναι, κι εγώ είμαι θύελλα, / Ένα κομμάτι δικό σου. / Και η μέρα θάρθει πάλι που θα σπάσω τις αλυσίδες. (Καρλ Λήμπκνεχτ, απόσπασμα από τη «Θύελλα». Συλλογή «Οχτώβρης και Λένιν - επιλογή από τη γερμανική ποίηση», 1978).

► Da sdrastvuet CCCP Lenina i Stalina!

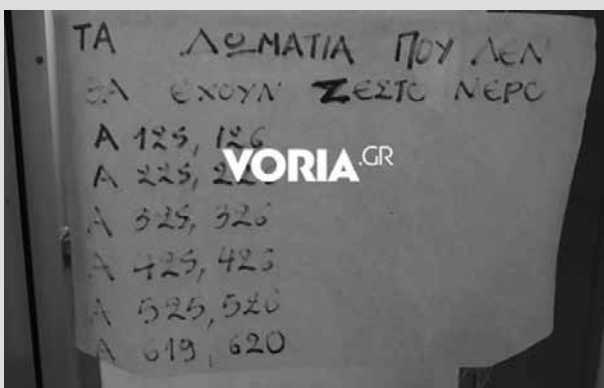
► «Σύμφωνα με το άρθρο 146 του ποινικού κώδικα, "Οποιος με πρόθεση του και παράνομα παραδίδει ή αφήνει να περιέλθουν στην κατοχή ή τη γνώση άλλου έγγραφα, σχέδια ή άλλα πράγματα ή ειδήσεις που τα συμφέροντα της πολιτείας ή των συμμάχων της επιβάλλουν να τηρηθούν απόρρητα απέναντι σε ξένη κυβέρνηση, τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι 10 ετών". Παράλληλα, ο Εθνικός Κανονισμός Ασφαλείας στο άρθρο 26 προβλέπει ότι "απαγορεύεται αυστηρά η ανατύπωση ολοκλήρου ή μέρους εγγράφου ΕΤΝΑ"». (Νίκος Κοτζιάς, Δελτίο Τύπου ΥΠΕΞ).

► «Για να σταματήσει κάθε σπέκουλα σε σχέση με τα απόρρητα έγγραφα του ΥΕΘΑ για την υπόθεση της ΣΑ και η πώλησή τους σε εφημερίδες από τον πλασιέ, δίνω πρόσβαση να τα δουν τα μέλη της επιτροπής εξοπλισμών και αποχαρκτηρίζω όσα δει και ζητήσει ο εισαγγελέας». (Πάνος Καμμένος, twitter).

► Μη γνώτω η αριστερά σου τι ποιεί η δεξιά σου (Ματθαίος, 6-3).

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Η πινακίδα της ντροπής, αναρτημένη σ' έναν τοίχο στη Φοιτητική Εστία του ΑΠΘ. Μετά από καταγγελίες των οικοτρόφων φοιτητών, θεσσαλονικιώτικη ιστοσελίδα αποτύπωσε εικόνες ντροπής στο κτίριο της Εστίας. Τώρα, στην έλλειψη ζεστού νερού, στις ξεχαρβαλωμένες τουαλέτες, στα μουχλιασμένα μπάνια, στα σαράβαλα ασανσέρ που εγκλωβίζουν συνέχεια φοιτητές, ήρθε να προστεθεί και το σταμάτημα της σίτισης. Κι όχι μόνο στην Εστία του ΑΠΘ, αλλά και σε άλλες. Δεν ανανεώθηκαν, λέει, οι συμβάσεις με τους εργολάβους! Περισσεύει το ενδιαφέρον της κυβέρνησης των αριστεροακροδεξιών απατεώνων για την Παιδεία και για τη στοιχειώδη φοιτητική μέριμνα που προσφέρεται σε μια μειοψηφία φοιτητών. Χρόνια τώρα έχουν εγκαταλείψει τις Φοιτητικές Εστίες στην... κριτική των τρωκτικών και του νερού και στη φθορά του πανδαμάτορα χρόνου. Όταν το θέμα θα φτάσει στη Βουλή (γιατί κάποια στιγμή θα φτάσει), θ' ακούσουμε και πάλι τους γνωστούς μύδρους ενάντια στους προηγούμενους, που τα εγκατέλειψαν όλα, και τις υποσχέσεις ότι οι τωρινοί θα κάνουν αυτά για τα οποία τρία χρόνια που βρίσκονται στην εξουσία αδιαφόρησαν πλήρως.

◆ Η αφισέτα είναι του Συλλόγου Υπαλλήλων Βιβλίου-Χάρτου-Ψηφιακών Μέσων Αττικής. Και συμφωνούμε πλήρως. Για καφρίλα πρόκειται. Αμερικανόφερτη, όπως και πολλά «μοντέρνα» πράγματα. Καταναλωτές που περιμένουν από τη μαύρη νύχτα στις ουρές κι ύστερα ποδοπατούνται για να προλάβουν τις προσφορές. Μια κατευθυνόμενη υστερία που μετατρέπει τους καταναλωτές σε πρόβατα, για να γεμίζουν τα ταμεία των μεγαλεμπόρων που διοργανώνουν τις «μαύρες Παρασκευές». Και τους εργαζόμενους σε δούλους. Μην κοιτάτε που ακόμα δεν έχει γίνει εδώ. Είμαστε ακόμα στην αρχή. Το επόμενο βήμα θα είναι ν' ανοίγουν τα μαγαζιά από τα χαράματα και να τα κλείνουν μετά τα μεσάνυχτα. Όπως έγινε με τις Κυριακές. Μία-μία τις προσέθεταν στην αρχή, σαν εξαίρεση στον κανόνα, μέχρι να τις κάνουν κανόνα.

◆ Στα Εξάρχεια το σύνθημα. Μνημείο άγνοιας, κοινωνικής αδιαφορίας, ατομοκεντρισμού. Ψευδοεπαναστατισμός του κερατά, πάνω στον οποία οικοδομούνται η κοινωνική ανευθυνότητα, η εχθρότητα προς τις συλλογικές διαδικασίες, οι αντικινηματικές συμπεριφορές. Τυχαίο είναι που τέτοιες αντιλήψεις δε φτιάχνουν επαναστάτες αλλά μόνο «περαστικούς για ένα φεγγάρι» από το κίνημα;

Η «Κόντρα» δεν έχει άλλο στήριγμα εκτός από τους αναγνώστες της. Η δική σας οικονομική ενίσχυση εξασφαλίζει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της.

Ιανουάριος 2017. Στις ειδήσεις «παίζει» το καυτό θέμα: ένας πρόσφυγας νεκρός από αναθυμιάσεις την ώρα που προσπαθούσε να ζεσταθεί. Πού; Στη Μόρια της Λέσβου.

Νοέμβριος 2017. Οι ειδήσεις «παίζουν» τις καταιγίδες και τα έντονα καιρικά φαινόμενα που πλήττουν τη χώρα και επιδεινώνουν την κατάσταση των προσφύγων. Εκφράζουν ψεύτι-

ρά των συνοριακών ελέγχων στις πτήσεις που φτάνουν σε γερμανικά αεροδρόμια από την Ελλάδα. Υπήρξε «πολύ εντατική ανταλλαγή με τις ελληνικές Αρχές», δήλωσε η εκπρόσωπος του γερμανικού υπουργείου Εσωτερικών. «Εκ μέρους της ελληνικής κυβέρνησης δεν υπήρξε μέχρι στιγμής κανενός είδους διαμαρτυρία για το ζήτημα αυτό»,

Εκθετοι στη λάσπη και στο κρύο οι πρόσφυγες στα νησιά

κους φόβους για τις ζωές των ανθρώπων. Οι λογίων λογίων ΜΚΟ καταγγέλλουν τις αρμόδιες αρχές με κείμενα που συνοπογράφουν σαν καλοί καγαθοί πολίτες, εμφορούμενοι από άκρως... «λεφτά» αισθήματα. Τα φωτορεπορτάζ που βγαίνουν στη δημοσιότητα μιλούν με εικόνες κι όχι με λέξεις για τις άθλιες συνθήκες διαβίωσης των προσφύγων. Όμως μόνο οι ίδιοι τις ζουν.

Με τις καταιγίδες και τους ισχυρούς ανέμους να έχουν ήδη πλήξει πολλά σημεία της χώρας -μέσα σ' αυτά και τα νησιά που αποτελούν βασικό σημείο εισόδου όσων προσφύγων στοχεύουν στην Ευρώπη- οι πρόσφυγες προσπαθούν να σώσουν ό,τι σώζεται από τα λιγοστά υπάρχοντά τους. Προσπαθούν να μη χάσουν τα ελάχιστα που τους έχουν απομείνει. Είτε αυτό λέγεται μια σκηνή-κατάλυμα, είτε ρούχα και παπούτσια, είτε κουβέρτες.

Οι αριθμοί διαμορφώνουν από μόνοι τους μια εικόνα. Σύμφωνα με στοιχεία που δημοσίευσε, για το μήνα Οκτώβριο, η Υπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ, το σύνολο των προσφύγων στην Ελλάδα αυτή τη στιγμή φαίνεται να προσεγγίζει τους 46.500. Από αυτούς, οι 13.652 βρίσκονται στα νησιά ενώ οι υπόλοιποι 32.810 στην ενδοχώρα (βλ. στατιστικά στοιχεία στη διεύθυνση [https://](https://data2.unhcr.org/en/documents/download/60726)

data2.unhcr.org/en/documents/download/60726). Τα νησιά που φαίνεται να έχουν δεχτεί τις μεγαλύτερες ροές είναι η Μυτιλήνη και η Σάμος και ακολουθούν η Χίος, η Κως, το Καστελόριζο και άλλα.

Σε χαρακτηριστικό άρθρο της Υπατης Αρμοστείας, που δημοσιεύτηκε και στην ιστοσελίδα της, περιγράφεται η κατάσταση στους χώρους διαμονής προσφύγων στις νησιωτικές περιοχές και γίνεται έκκληση στους αρμόδιους φορείς να επιταχύνουν τις προετοιμασίες ενόψει του χειμώνα (βλ. <http://www.unhcr.gr/nea/artikel/4a76b11e8b1ebfa14c535d6ccbc00143b/unhcr-calls-for-accelerated-winter-p.html>). Οι πρόσφυγες που βρίσκονται στα νησιά της Λέσβου και της Σάμου αγγίζουν περίπου τους 7.000 και η δυνατότητα ανθρώπινης στέγασης και διαμονής αφορά λιγότερους από τους μισούς!

Τα νησιά ασφυκτούν. Και η αιτία του «κακού» βρίσκεται στο λεγόμενο μέτρο του γεωγραφικού περιορισμού, που αφορά όσους φτάνουν στα νησιά μετά τις 20 Μάρτη του 2016. Ο σκοπός αυτού του μέτρου είναι κάτι παραπάνω από ξεκάθαρος, αν το σκεφτεί κανείς συνδυαστικά με τη συμφωνία μετεγκατάστασης προσφύγων, που ξεκίνησε να υλοποιείται παράλληλα. Η λογική ήταν να δέχεται η Ευρώπη ελεγχόμενα πολύ λίγους

πρόσφυγες και οι υπόλοιποι να παραμένουν όσο είναι δυνατόν στην Ελλάδα και να μην καταφέρνουν να διαφύγουν παράνομα.

Η λύση, συνεπώς, είναι μία: άμεση άρση του άθλιου και παράνομου περιοριστικού μέτρου που λέγεται γεωγραφικός περιορισμός. Αθλιο διότι εγκλωβίζει ανθρώπους παρά τη θέλησή τους σ' έναν χώρο εντελώς ακατάλληλο να τους φιλοξενήσει και με μηδενικές παροχές, πετάγοντάς τους στην κυριολεξία σε παραπήγματα και σκηνές camping, και παράνομο διότι το κυρίαρχο δικαίωμα στην ελεύθερη μετακίνηση καταπατάται και αναιρείται ολοκληρωτικά. Και μάλιστα επ' αόριστον.

Μα γιατί, θα μπορούσε να ρωτήσει εύλογα κάποιος; Αφού οι άνθρωποι αυτοί έχουν υποβάλει αιτήματα ασύλου στη χώρα. Γιατί να μη μετακινούνται ελεύθερα; Εντολές άνωθεν, θα απαντούσε ένας ειλικρινής κυβερνητικός εκπρόσωπος! Κοινώς: προτεραιότητα για την υποτελή και δουλοπρεπή κυβέρνηση είναι η υπόκλιση στα συμφέροντα των ιμπεριαλιστικών ευρωπαϊκών δυνάμεων. Βάζει σε προτεραιότητα την επιθυμία τους να μην «πατήσει» πρόσφυγας το πόδι του στις επικράτειές τους. Ετσι, όλα «τρενάρονται». Οι συνευτεύξεις, οι παραδόσεις δελτίων, οι οικογενειακές επανενώσεις. Η άλλη πλευρά είναι η επαναφο-

ρήση των συνοριακών ελέγχων.

Είναι προφανές, λοιπόν, ο λόγος για τον οποίο χιλιάδες πρόσφυγες στοιβάζονται σε τρισάθλιες συνθήκες, μέσα στη λάσπη και το κρύο, στα ελληνικά νησιά. Αυτή είναι η φυλακή τους. Το κρύο και η λασπουριά της Ειδομένης προκαλούσε σύγκρουση στην «ευαίσθητη» Ευρώπη. Για τους πρόσφυγες όμως περιέκλειε και την ελπίδα της διάβασης των συνόρων. Το κρύο και η λασπουριά των νησιών δεν προκαλεί κανένα ρίγος στην «ευαίσθητη» Ευρώπη, ενώ για τους πρόσφυγες είναι μια μεσαιωνική φυλακή (και για κάποιους μοντέρνους πειρατές η ευκαιρία για μπιζνες, με πανάκριβη διακίνηση από τα ελληνικά νησιά στην ενδοχώρα). Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές (βράδυ Τετάρτης) σε Λέσβο και Σάμο η ατμόσφαιρα μυρίζει ξανά μπαρούτι. Τα επεισόδια στη Μόρια είναι σχεδόν καθημερινά και στις αρχές της εβδομάδας το ίδιο το παράρτημα της Υπηρεσίας Ασύλου στη Λέσβο έγινε ο σάκος του μποξ για τους πρόσφυγες που έχουν φτάσει σε απελπιστική κατάσταση, ενώ στη Σάμο εξακολουθούν να είναι κατά πολύ υπεράριθμοι και αναγκάζονται να διαμένουν σε σκηνές εκτός του χώρου φιλοξενίας, μέσα στο δάσος!

βαθύ κόκκινο

Η δύναμη του κεφαλαίου

Είναι δυνατόν, ένας 38χρονος υπερφιλόδοξος γιάπης, που αρέσκεται να επιδεικνύει την Πόρσε 911 με την οποία κυκλοφορεί, να βυθίσει σε πολιτική κρίση μια ιμπεριαλιστική δύναμη όπως η Γερμανία, μόνο και μόνο επειδή νομίζει ότι ήρθε ο καιρός να «φάει» τη Μέρκελ και ν' ανέλθει ο ίδιος στο γερμανικό πολιτικό στερέωμα; Δεν ξέρουμε τι ακριβώς σκέφτεται ο Λίντνερ, ο αρχηγός του FDP, που οδήγησε σε ναυάγιο τις σχεδόν δέμιγνες διαπραγματεύσεις της Μέρκελ για τον σχηματισμό της κυβέρνησης συνασπισμού «Τζα-μάικα», αλλά δε θα είναι η πρώτη φορά στην ιστορία του καπιταλισμού που σε κλίμακα μικροπεριόδου (το τονίζουμε αυτό) οι ιδιαίτερες φιλοδοξίες ενός κόμματος ή ενός ηγέτη δημιουργούν προβλήματα. Δείτε τι γίνεται στις ΗΠΑ, όπου το σύστημα είναι αναγκασμένο να ανέχεται τα τερτίπια του Τραμπ, μιας και αυτός κέρδισε την προεδρική εκλογή.

Όμως, τελικά το γενικότερο συμφέρον του συστήματος είναι αυτό που θα καθορίσει τις εξελίξεις, ακόμα κι αν χρειαστεί να «χυθεί αίμα». Αυτό θα γίνει και στη Γερμανία, αργά ή γρήγορα (τα τελευταία σημάδια δείχνουν ότι θα γίνει γρήγορα, καθώς ο Σουλτς έκανε ήδη την πρώτη κολοτούμπα).

Οι γερμανοί βιομήχανοι έστειλαν ήδη το μήνυμα, μέσω του προέδρου του συνδέσμου τους (BDI), Ντίτερ Κεμπφ: «Η οικονομική σταθερότητα χρειάζεται πολιτική σταθερότητα. Η κατάρρευση των διαπραγματεύσεων Τζαμάικα μετά από εβδομάδες συνομιλιών είναι απολύτως απογοητευτική. Παρά την καλή κατάσταση της οικονομίας σήμερα, η βιομηχανία αντιμετωπίζει τεράστιες προκλήσεις. Ενόψει της παγκόσμιας κρίσης, της ανάγκης για μεταρρύθμιση στην Ευρώπη και των πιεστικών αποφάσεων για επενδύσεις στη Γερμανία ως βιομηχανικού τόπου, η Γερμανία πρέπει να χαλυνδώσει τον εαυτό της για το μέλλον τώρα. Και χρειαζόμαστε κάτι περισσότερο από μια υπηρεσιακή κυβέρνηση για να το κάνει αυτό. Καλούμε την CDU, το SPD, το FDP και τους Πράσινους να αρθούν στο ύψος της πολιτικής τους ευθύνης. Όλα τα κόμματα πρέπει να προετοιμαστούν για να κάνουν συμβιβασμούς προκειμένου να διασφαλίσουν την ανάπτυξη, την ευημερία και την απασχόληση». Στο ίδιο μήκος κύματος, ο πρόεδρος των Γερμανών Εργοδοτών Ινγκο Κράμερ κάλεσε τα κόμματα να δείξουν συμβιβαστικό πνεύμα, γιατί «η χώρα μας και η Ευρώπη βρίσκονται αντιμέτωπες με τεράστιες προκλήσεις που απαιτούν δυνατότητα ανάληψης άμεσης δράσης».

Πέρα από τις αναμενόμενες κινήσεις των αστών πολιτικών, της Μέρκελ που δήλωσε ότι δε θέλει κυβέρνηση μειοψηφίας και πως θα είναι ξανά υποψήφια αν γίνουν νέες εκλογές, του Σουλτς που αρχικά είπε ότι δε θέλει με τίποτα «μεγάλο συνασπισμό», του Λίντνερ που δήλωσε ότι δεν επιστρέφει στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων, του Εζντεμίρ που μαζεύει εύσημα για τον εποικοδομητικό ρόλο των Πρασίνων, ο μηχανισμός του συστήματος δουλεύει στο φουλ, έχοντας και την ευτυχή συγκυρία ενός προέδρου της Δημοκρατίας με εμπειρία και πολιτικό εκτόπισμα, του σοσιαλδημοκράτη Φρανκ-Βάλτερ Στάινμαγιερ.

Η Γερμανία περνάει μια περίοδο σχετικής πολιτικής αστάθειας, η οποία πόρρω απέχει από το να χαρακτηριστεί πολιτική κρίση. Το σύστημα θα βάλει τα πολιτικά του πράγματα σε τάξη (on track, όπως λένε). Είτε θα σχηματιστεί άμεσα ένας νέος συνασπισμός με χριστιανοδημοκράτες, σοσιαλδημοκράτες και Πράσινους, είτε μια κυβέρνηση μειοψηφίας της Μέρκελ (μπορεί και των Πρασίνων), με δηλωμένη ανοχή των σοσιαλδημοκρατών (κατά το ισπανικό παράδειγμα), είτε θα απαιτηθούν νέες εκλογές, η λύση θα δοθεί χωρίς να «διαχυθεί στους δρόμους».

Είναι χαρακτηριστική η ψυχραιμία με την οποία αντιμετωπίζουν θεσμοί και παράγοντες της κεφαλαιοκρατίας την κατάσταση. Ο επικεφαλής οικονομολόγος της Commerzbank Γεργκ Κρέμερ δηλώνει ότι «η γερμανική οικονομία έχει τόσο ορμή, που τα πολυάριθμα προβλήματα που ομολογουμένως χρίζουν πολιτικής διευθέτησης δεν θα γίνουν καταρχήν αντιληπτά». Η Bundesbank στη μηνιαία έκθεσή της μιλάει για την άνθιση του γερμανικού καπιταλισμού, ενώ η επικεφαλής οικονομολόγος της Helaba Γκέτρουντ Τράουντ τονίζει με νόημα: «Ευτυχώς όλα αυτά (σ.σ. η αποτυχία σχηματισμού κυβέρνησης) γίνονται σε μια ιδιαίτερα ευνοϊκή για τη Γερμανία οικονομική συγκυρία».

Οι επόμενες μέρες θα δείξουν σε ποια κατεύθυνση θα κινηθούν οι πολιτικές εξελίξεις. Όμως το γερμανικό κεφάλαιο δε θα επιτρέψει στο πολιτικό του προσωπικό να προκαλέσει πολιτική κρίση, η οποία θα έχει αρνητικές οικονομικές επιπτώσεις. Έχει τον τρόπο να επιβάλλει την τάξη, ακόμα κι αν χρειαστεί να στείλει κάποιους απ' αυτούς στην αποστρατεία. Αυτό σημαίνει κρατικομονοπωλιακός καπιταλισμός: το πολιτικό προσωπικό ελέγχεται κατευθειάν από τους μονοπωλιακούς ομίλους και η σχετική αυτονομία του είναι ελάχιστη.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξαμηνιαία συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση